

NOVA DOBA

Cena 25 din

sreda 14. avgusta 1991

št. 31 – leto XXV

BAVČAR IN KACIN ZAPIRATA

EKSKLUZIVNO: UPRAVITELJ IGOR TRILLER RAZKRIVA:

PETERLETOVI ROPAJO ELAN

SRBIJA BO VELESILA

KDO RAZSTRELJUJE

MONIKA NI NOSEČA

POTREBUJETE MARKE?

NACISTI MARŠIRAJO

AUTO Plus
TRGOVINA
Ugodno:
OLJE CASTROL GTX 3

Čuprijska 9, Celje, tel: (063) 24-025, 24-303
PRAVA TRGOVINA ZA VAŠ AVTO

Trgovsko podjetje d.o.o.

SIAL

Dobojska 16 (Hudinja),
Celje
tel: (063) 38-011
tel.-fax.: (063) 31-193

RASTLINJAKI
UNIHORT

PRIČAKUJEMO VAS
NA SEJMU V GORNJI
RADGONI

Delovni čas od 7.00
do 15.00
ob sobotah – zaprto

POLETNO BRANJE

Vroči smo tudi poleti

HUDIČERIJE

Kdaj bo ponos pregriznil »ne«

Če nas je hiter sporazum o naglem umiku takoimeno-vane Jugoslovanske ljudske armade iz Slovenije osupnil, pa nas izid nedeljskih pogajanj o prekinitvi srbsko-armadno-hrvaških spopadov na Hrvaškem in o mednarodnem nadzoru tega premirja nikakor ni mogel presenetiti. Milošević »NE« je bil pričakovan, očitno pa mu bodo zlasti ploskali v JLA, kajti prav lahko bi ta »NE« prišel tudi iz vojaških vrst.

Med umikom JLA iz Slovenije in Miloševićem »NE« evropski trojki pa je tudi sicer neposredna vez, če ta dva podatka povežemo s tistim iracionalnim ponosom, ki, kot kaže na Balkanu, spet postaja glavni katalizator vseh zavestnih in nezavestnih dejanj in ukrepov.

Lahko razumem nelagodje domišljavega srbskega oficirja, ki v vsem tujem vidi samo sovražnika, ko mora pred zoprnim tujim kontrolorjem, oziroma opazovalcem, odgovorjati na nešteto (nemara celo »vohunska«) vprašanja in mu odpirati tudi najbolj skrita skladišča. Pa to ni nelagodje zaradi morebitne primitivnosti naše vojske, ampak gre za užaljenost vojaka, da mu pod prste gleda osovraženi tujec... In da v Sloveniji vojaški starešine ne bi bili izpostavljeni temu strašnem stresu, se je bila vojska raje pripravljena na hitro umikati iz Slovenije, torej daleč stran od evro-monitoring oči.

A glej hudiča! Zdaj so Hrvati na podoben način povabili evropske opazovalce na svoje bojišče. Spet naj bi nekakšni nizozemski, portugalski ali celo, bogne daj, nemški vojaki gledali pod prste hrabri Jugoslovanski ljudski armadi. Pa ne le armadi, še neupogljivim četnikom in raznim drugim srbskim harambasem po »osvobojeni« Krajini...

A ker za Srbe umika več ni, saj se pridružajo, da so njihove meje še mnogo bolj na zahod, je bil zdaj že skrajni čas, da nekdo, ki je »mož«, tem »pomehkuženim« zahodnjakom reče odločno: »NE«.

In to vzvišeno pozo si je izbral Slobodan Milošević, kajti v srbskem narodu bo posled ob njegovem imenu spet marsikomu močnejše začelo biti sree.

Sicer pa Slobodan Milošević s svojim »NE« ni naredil nič drugega, kot je storila srbska vlada leta 1914. Ko je namreč Gavrilu Princip v Sarajevu ubil nadvojvodo Ferdinanda in njegovo ženo in ko so Avstrijci atentatorja in pajdaše prijeli, so dobro vedoč, da za atentatom in atentatorji stoji uradna Srbija, zahtevali nepristransko preiskavo, seveda tudi na teritoriju Srbije.

In tudi takrat se je v Srbiji našlo dovolj »ponosnih« oficirjev in uradnikov, da so zalučali rokavico Avstriji v obraz. Zato se je začela prva svetovna vojna, ki je vsem mogočim ponosnežem izstajala račun: 10 milijonov mrtvih in 20 milijonov ranjenih.

Upajmo, da zaradi Miloševićevega »NE« tokrat svetovne vojne ne bo. Upajmo tudi, da bo kljub temu »NE« prišlo vsaj do premirja na hrvaških bojiščih, kajti večina Jugoslavije si vendarle želi miru. In ker si miru želi tudi Evropa, hkrati pa bi sebi in svetu rada pokazala uspešnost svojih diplomatskih prizadevanj, lahko utemeljeno sklepamo, da se bo trojka vrnila, saj navsezadnje tudi ob slovensko-jugoslovanski vojni trojki ni prišla le enkrat in sporazuma ni dosegla prvič.

Medtem pa se lahko srbski in jugoslovanski oficirski ponos malce hladi, kajti ta ponos je izpostavljen največjemu sovražniku vseh ponosov – lakoti. Jugoslovanska ljudska armada in tudi Srbija sta lačni. Evropa pa bo sporazum zagotovo povezala s kakšnimi krediti. In tako bo tudi ponosni Slobodan prej ali slej moral pregrizniti svoj »NE«, kajti z njim ne moreš nahraniti niti ljudstva, še manj pa vojske.

MED NAMI

Kisle kumarice

Poletja, v katerih smo se novinarji v pomanjkanju resničnih udarnih dogodkov izgovarjali na čas »kislh kumaric«, so mimo. Ljudje so v veliki meri pozabili na dopuste in poležavanja na primorskem soncu, saj jim razmere ne dovoljujejo pretirane sprostitve, ko niti za naslednji dan ne vedo, če se bodo lahko mirno in brez težav vrnili domov.

Jugoslovanska, oziroma slovenska vsakdanost, ki je v oboroženih spopadih doživela svoj dokončni kolaps in končno dosegla prve strani svetovnih medijev, je »top« tema, ki prodaja milijonske naklade časopisov. Torej je vojna biznis števika ena, v kateri morajo nedolžni umirati, da se lahko tisti bolj oddaljeni nad tujo nesrečo naslajajo. Edina sreča je, da nič ni večno, in tako je tudi

z oboroženimi spopadi. Če že dlje trajajo, pa se jih svet navadi in z njimi živi. Spopadi na Irskem več nikogar ne vznemirjajo, razen tistih, ki preko njih kreirajo svojo politiko.

Kako pa bo potem, ko bomo Slovenci ostali sami s svojimi problemi in ne bomo več mogli zamahniti z roko ob misli na to, kaj delajo banke z našim denarjem, kdo je pokopal ELAN in ostalo slovensko industrijo, saj begunjski primer ni osamljen in kakšno vlado bomo imeli. Spremembe so sicer najavljene, vendar pa moramo dodati, da nekdo, ki se je dobro obnesel v vojni in vodi slovensko vojsko ali policijo, ni nujno dober šef vlade. Svetovna praksa je prej obratna, očitno pa se Slovenci še ne znamo navaditi življenja brez trde roke.

NOVIGRADSKI HOTEL – TURISTIČNI ČUDEŽ V ISTRI

Slovinci »okupirali« Maestral

Turistična patrolja »Nove dobe« je prispela do Novigrada in obiskala turistično podjetje Laguna Novigrad, v sestavi katererega, poleg ostalih turističnih objektov (hoteli in avtokamp), posluje tudi najbolj znan in najbolj obiskan hotel v tem delu Istre – hotel Maestral.

Le kakih sto metrov iz Novigrada, na mirnem podaljšku mestne plaže, stoji Maestral, hotel prijetnega izgleda z udobnimi sobami in apartmaji. Poleg prelepe plaže je vsakemu gostu omogočeno udobno letovanje poleti in pozimi. Dve restavraciji, aperitiv bar, kavarna, kongresna in TV dvorana, casino, duty free shop, hotelski bazen s toplo morsko vodo, trim kabinet, savna in salon za masažo, frizerski salon in boutique, deset igrišč za tenis in igrišče za mini golf, za nogomet, kot tudi razni vodni športi, nudijo gostu ob vsakovečerni glasbi, vsestransko zabavo.

Da obiščemo ta turistični kompleks, se nismo slučajno odločili. Preko celega leta namreč v tem hotelu letuje največ Slovincem, ki prihajajo iz skoraj vseh krajev Slovenije, pa tudi iz bližnjih obalnih krajev. Sicer pa poslušajmo, kaj o tem pravi direktor hotela Maestral Josip Matijašič.

»Navadili smo se, da hotel dela s polnimi zmogljivostmi, zato nas je znana situacija nekoliko prizadela. Julija lani je v našem hotelu letovalo 20.000 gostov, letos v istem mesecu pa le 9000. Zahvaljujoč gostom iz Slovenije bo avgust za nas dokaj ugoden. Trenutno v našem hotelu letuje 780 gostov, od katerih je 70 odstotkov Slovincem, drugi gostje pa so iz Italije in nekaj je Nemcev,« je povedal Josip Matijašič.

Cene letovanja v Maestralu so nižje, slišali pa smo tudi o brezplačnem letovanju, oziroma popustu za otroke.

»Cene so zares skromne. Poln penzion v dvoposteljni sobi stane 470 dinarjev, polpenzion pa 410 dinarjev, medtem ko

tuji gostje plačajo 41 DEM. Kar se tiče popusta za otroke, smo se s Klubom Kompas, preko katerega prihajajo naši gostje dogovorili, da otroci do 7. leta brezplačno letujejo, otroci med 7. in 10. letom imajo 30 odstotkov popusta.«

Od prvega septembra dalje bodo cene letovanja v Maestralu še nižje?

»Res je, cene bomo znižali od 10 do 15 odstotkov. Naš hotel je odprt vse leto, gostje prihajajo in naš poslovni interes je, da jih je čimveč.«

Že leta gostje v Maestralu letujejo tako poleti kot pozimi?

»Glede na to, da razpolagamo s športnimi tereni, se pozimi tu zbira večje število športnikov, največ iz Slovenije in Avstrije. Precej je tudi drugih gostov, ki prihajajo, da bi si odpočili, in to ne samo pozimi, temveč skozi vse leto. Iskreno povedano, kdor enkrat pride k nam, postane stalni gost. Poglejte, kljub temu, da imajo morje, prihajajo tudi ekipe iz

Kopra in drugih obalnih mest. Ko jih vprašam, zakaj, saj vendar imajo morje, pravijo, da jim je tukaj lepo.«

V bližini je tudi avtokamp?

»To je avtokamp Sirena, ki se nahaja poleg enega od naših hotelov Laguna blizu Maestralla. V njem lahko letuje 2000 kempistov, mogoče pa je najeti kamp prikolice. Nameščen je v romantičnem borovem gozdičku z vsem, kar je potrebno. Imamo tudi avtokamp Mareda, ki je 4 kilometre oddaljen od Novigrada, sprejme pa lahko 3000 gostov. Nahaja se v hrastovem gozdu, ki sega vse do morske obale, in je obkrožen s hektarji vinogradov. Bistro morje pljuska ob deloma peščeno in deloma kamnito plažo.«

Vrnimo se v hotel Maestral, pravi neki Slovenec, ki so ga v teh dneh takorekoč »okupirali«, uživajoč ne le v njegovem udobju, temveč tudi v ljubeznivosti ljudi, ki skrbijo, da letovanje vsakemu gostu ostane v nepozabnem spominu.

ZABELEŽILI SMO V KOPRU

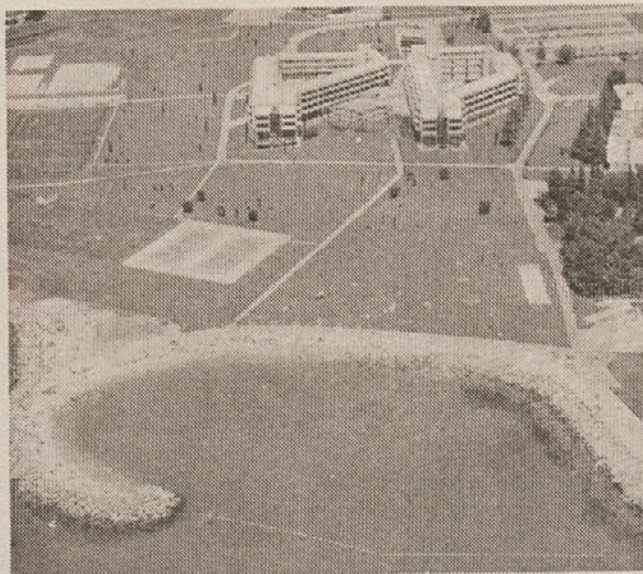
Poln penzion za 265 dinarjev

V Dijaškem domu »Heroj Tito« v Kopru preko poletja, torej v turistični sezoni, ko dijak odidejo domov, sobe namenijo turistom. Tako so delali prejšnja leta, pa tudi letos, toda zaradi znanih razmer na Hrvaškem in pred tem v Sloveniji, ni toliko turistov kot prejšnja leta, ko so bile domske zmogljivosti popolnoma zasedene.

Direktor Doma Darko Butinar na to pravi: »Ne glede na to, da imamo najnižjo ceno, saj poln penzion za osebo stane 265 dinarjev, naše zmogljivosti niso zasedene. Imamo tri in dvoposteljne sobe, tretja poste-

lja se ne plača, če sta v sobi dve osebi. Oddaljeni smo 300 metrov od obnovljenega kopališča v Kopru, imamo trim kabinet, restavracijo in jedilnico za 260 ljudi. Dom je za goste vsako leto odprt od 25. junija do 20. avgusta, naše zmogljivosti pa so 300 postelj. Sprejemamo tudi skupine do sto ljudi.«

V času, ko to pišemo, v Domu letuje okoli 70 gostov, ki so, ne samo zaradi nizke cene, temveč tudi zaradi pozornosti, zadovoljni. Kot smo slišali od našega sogovornika, še vedno ni prepozno, če hoče kdo priti ali poklicati.

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnšek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), LucaS (fotografija)
Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Roman Hriberšek (vodja), Jure Černetič, Nives Seničar, Ines Paradižnik, Sarita Črnac, Aleš Matjaž, Matevž Cene (prodaja), Suzana Rober (tajnica).
Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331, fax (063) 25-849. Dopisništvo Koper, Cankarjeva 9 a, tel. (066) 21-533, fax (66) 51-702, p. p. 311. Cena 25 din, mesečna naročnina 90 din. Ziro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

DOM UČENCEV »HEROJ TITO« V KOPRU, CANKARJEVA 5, TEL. (066) 24-172

MIROTEKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanska 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ov, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

ZDRAVNIŠKO TORBO ZAMENJAL ZA POSTREŽBO

Ni mu žal

Istrska vas Tar se nahaja na poti Poreč-Novigrad. Če pride-te v restavracijo »Istra«, vas bo ljubeznivo dočkal in postregel Emin Ahmeti iz Prizrena. Absolvent medicine, kateri je v Istro, točneje v Tar, prišel pred sedmimi leti. Odrekel se je zdravniškega poklica in postal natak. Zakaj?

Ta kraj ima zelo rad, zato se je odločil, da bo tukaj ostal za vedno.

»Če mi verjamete, nisem imel moči, da bi diplomiral na medicinski fakulteti v Banja Luki, tako, da sem jo moral zapustiti, kajti ostal sem brez življenjskih sredstev. Moral sem poiskati delo, toda ne kot zdravnik, ker sem bil brez diplome, temveč kot delavec na kateremkoli delovnem mestu. Delo sem poskušal poiskati v tujini, toda nostalgija me je pripeljala nazaj, v domovino. Ker se nisem mogel zaposliti v svojem kraju, sem prišel v Istro. Najprej sem se zaposlil kot gradbeni delavec in imel priložnost bivati na morju«, go- vori Ahmeti.

Slučajnost je hotela, da se znajde v Taru, v gostilni »Istra«. Lastnik Martin Berna- ca je opazil delovnega in lepo vzgojenega Emina.

»Zidarska dela sem opravljal tri mesece v Taru, zatem pa mi je Martin predložil delo v nje- govih restavraciji. To je bilo že ob zaključku sezone, 1984 leta. Ker nisem poznal dela gostite- lja mi je bilo nerodno sprejeti ponudbo. Toda Martin me je prepričal, da se ni težko naučiti tisto kar človek želi, tako sem

se odločil. Hitro sem se priučil dela na žaru in Martinov pred- log, da me sprejme v stalni delovni odnos, sem komaj doča- kal. Nikoli ne bom pozabil tega začetka leta 1985, ker je takrat na nek način bila določena mo- ja nadaljnja usoda.

Tako je nesojeni zdravnik zasedel mesto za žarom, a kas- neje postal eden od najboljših Martinovih natarjev. Zače- tek je bil naporen, ne zaradi opravljanja dela temveč zaradi njegovega nepoznanja. Razen

tega se je moral učiti tudi itali- janski jezik, kajti v večini so bili gostje Italijani.

»Ne samo, da sem se naučil italijanski jezik, temveč tudi istrski dialekt, tako, da jih veči- na misli, da sem domačin iz Tara,« nam pojasnjuje Emin.

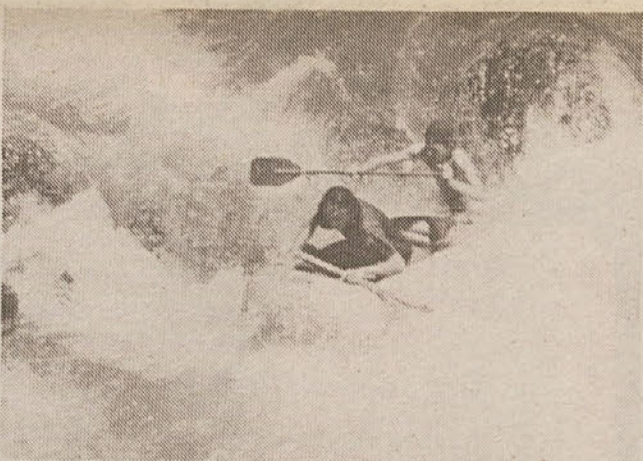
V sedmih letih dela v tej restavraciji je Emin opravil tudi gostinsko šolo, postal KV natak- ar in od svojega zaslužka kupil hišo v centru Tara.

»Zelo sem hvaležen tem do- brim ljudem, ki so me toplo sprejeli v svojo sredino. Toda največjo zahvalo dolgujem Martinu, kateri mi je pomagal zgraditi streho nad glavo. Od- ločil sem se, da bom tukaj ostal, kajti zadovoljen sem z delom in življenjem«, neskr- ito zadovoljno govori Emin.

Tako Emin ostaja v beli sraj- ci, toda ne kot zdravnik, tem- več kot natak. Ni mu žal, kajti tako živi bolje in varneje. Mogoče ima tudi prav.

FOTOREPORTAŽA

Rafting na Savinji

IDEAL TURIST
d. o. o.

Koper – Izola – Portorož
tel. (066) 21-994, fax. (066) 61-177
– organizira različne izlete
in počitnikovanja
– ekskluzivno vsak teden
v Aqualandio – Italija
– nepozabne užitke boste
doživeli ob ekskluzivnih
nizkih cenah
**DOŽIVETJE POLETJA NA
VALOVH**

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

PISMA

Napoved stavke osnovnih šol občine Šmarje pri Jelšah

Skladno z zakonom (Uradni list SFRJ, št. 23, z ne 5. 4. 1991, Ur. list RS, št. 22, z dne 31. 5. 1991), ter stavkovnimi pravili SVIZ Slovenije, napovedujemo stavko osnovnih šol v občini Šmarje pri Jelšah, ki se bo pričela 2. 9. 1991 ob 8. uri in bo trajala do preklica.

Občinski odbor sindikata VIZ, ki bo opravljal tudi funkcijo stavkovnega odbora zahteva:

1. Redno usklajevanje osebnih dohodkov na 1,19 v primerjavi z gospodarstvom, kar je bilo dogovorjeno v republiki.
2. Izplačilo drugega dela regresa za letni dopust.
3. Valorizacijo sredstev za materialne stroške, investicijsko vzdrževanje, amortizacijo in ostalo.
4. Redno nakazovanje sredstev vsak mesec.
5. Že tolikokrat zahtevano in obljubljeno izenačitev osebnih dohodkov in obremenitev delavcev v republiki v vzgoji in izobraževanju.

Zahteve postavljamo vsem odgovornim občinskim in republiškimi organom. Pričakujemo odziv odgovornih ter njihov pristonek na dogovarjanje v čim krajšem možnem času.

Nihče nam ne more očitati nestrpnosti in neposlušnosti. Dolgo smo na različnih mestih opozarjali na težave, pa nam nihče ni resno prisluhnil. Zdi se, da se v naši družbi ne da ničesar doseči s strpnim demokratičnim dogovorom, zato smo prisiljeni v skrajne ukrepe.

Veliko smo storili na področju racionalizacije, saj smo zmanjšali število zaposlenih za 13 delavcev in s tem močneje obremenili ostale. Odgovarjali smo se stanovanjskemu skladu in družbenemu standardu. Izplačujemo 50% potnih stroškov za prevoz na delo in zmanjšane dnevnice. Ukinili smo vse nabave in pokrivalo le še najnujnejše stroške. Za amortizacijo dobimo le 30% minimalne amortizacije, pa še to združujemo na nivoju VIZ, tako da šolam ostane mesečno le 50.000,00 din.

Z vsemi temi ukrepi bomo v letu 1991 prihranili cca 7000.000 din. Za materialne stroške in osebne dohodke že od meseca decembra dalje dobivamo enaka sredstva. Tako lahko s sredstvi, ki jih dobimo za materialne stroške pokrivalo le še najnujnejše stroške (ogrevanje, elektrika). Sole v občini Šmarje pri Jelšah so zato polletje zaključile z 1.000.000,00 din izgube, ob tem da smo ustavili vse nabave sicer nujnih pripomočkov za pouk. Za investicijsko vzdrževanje 26 osnovnošolskih objektov smo doslej dobili le 250.000,00 din.

Naši osebni dohodki so že od meseca decembra 1990 enaki kljub temu, da so se osebni dohodki v gospodarstvu republike Slovenije letos dvignili že za ca. 38%.

Poprečni neto OD delavcev v vzgoji in izobraževanju v občini Šmarje v mesecu maju 1991 so bili višji le za 3% od poprečnih v gospodarstvu republike.

Junjski in julijski OD pa bodo verjetno že pod povprečjem gospodarstva, kar se nam v zadnjih 10 letih še ni zgodilo.

Na žalost ugotavljamo, da imajo odgovorni ljudje v občini in republiki odklonilen odnos do prosvetnih delavcev in njihovih težav. Čeprav je bila v občinski skupščini (25. 6. 1991) podrobno predstavljena problematika financiranja in trenutno katastrofalno stanje na finančnem področju, se le ta ne namerava lotiti reševanja teh problemov. Odgovorni se obnašajo ignorantsko,

skupščina ponižuje prosvetnega delavca. Očitno so pepričani, da so učitelji zaradi počitnic nemočni. Od demokratično izvoljene občinske oblasti bi pričakovali drugačen in pozitivnejši odnos do šolstva. Ugotavljamo, da prosvetni delavci še nikoli niso živeli tako slabo kot v času madata sedanje vlade. Čeprav so bile vse prejšnje garniture »enobarvne« jim moramo priznati, da so imele za prosveto več posluha in razumevanja. Odgovorni v občini se ne zavejajo, da so zamenljivi in da ni nujno, da bodo vsi ostali na svojih položajih do konca mandata.

Predsednik občinskega odbora sindikata VIZ Šmarje pri Jelšah: ANDREJ KELEMINA

Metode diktature, ignorance in neosveščenosti

Dogajanje v Šentjurski občinski skupščini že nekaj časa povzroča razna razmišljanja in opredeljevanja. Vsa so bolj osebna in čustveno opredeljena. Malo je argumentiranih in demokratično organiziranih razprav. Po pripovedovanju je bila tudi takšna zadnja skupščina. Zvedel sem, da niso bili obravnani argumenti na podlagi katerih bi se naj odločalo, ampak se je pokazalo čustveno in slepo zaupanje (mlitovanje) dosedanjih avtoriteti (prejšnje oblasti), navidežno podprti z družbenimi dinarji s katerimi skuša samovoljno razpolagati, kot je bila praksa dosedanjih oblastnikov. V svojem sporočilu kolegom odbornikom sem opozoril na napake obeh strank iz Demosove koalicije. Priporočal sem argumentirano in kritično razpravo, ki naj jasno postavi pogoje pod katerimi je njuno predsedovanje sprejemljivo in zaradi česar se bo moral kdo izmed njih posloviti. Priporočal sem pravno in odločno ravnanje. Pri tem sem opozoril, da se moramo zavedati, da je IS organ skupščine in kot tak mora spoštovati skupščino, ki mora biti demokratična oblast in kreator politike v občini. To pa je stvar vseh odbornikov in zlasti vseh posebej zadolženih in predsedujočih. Izglasovana nezaupnica predsedniku skupščine in izraženo zaupanje predsedniku IS brez argumentov je nepravilnost in znak nesamostojnosti oziroma slaboumja (cnoumja).

Presenetljivo je dejstvo, da so pobude za nezaupnico predsedniku skupščine, ki je iz vrst koalicije Demos dali svojevoljno odborniki člani SKD in da so jo odborniki iz vrst opozicije podprli, kar pa ni več presenetljivo. Evidentno je, da gre za zavedno manipuliranje, karierizem in oblastiželjnost iz koristljubja, ki nima z demokracijo nobene zveze, je pa zato ravno demokracija nujnost.

Predsednik koalicije Demos in predsednik skupščine je z vse preveč SZDLjevsko politiko kot politično neizkušen, taktično nestrateško ravnal z ljudmi in strankami in na ta način ni mogla nastati vladajoča demokratična koalicija, ki bi se soočila s prikrito prenoviteljsko opozicijo. Zaradi nepravilne strategije koalicija Demos ni nikoli prav zaživela, saj je bilo tu vse peveč dosedanjih privilegirancev in kameleonov. Nastali pa so še novi privilegiranci po zaslugi predsednika IS. Tako skoraj ni bilo več važno iz katere stranke je kdo, saj so bili v prednosti izkušeni opozicijski prenovitelji. Z ozirom na značaj boljševidne metode, kako z uničenjem drugače mislečih (SZDL politika) in načelom »deli in vladaj« ohranjati oblast epilog zadnje skupščinske seje z nezaupanjem predsedniku skupščine ni presenečenje. To je scenarij za uničenje prave demokracije in ohranjanje oblasti starih struk-

tur, ki so še dejansko ostale močne (vsi vodilni delavci so prenovitelji). Takšen epilog seje brez argumentov je voda na mlin prenoviteljem, (komunistom) in moralna klofuta predsedniku skupščine. Nerodno pri tem je to, da so povod za to dali prav tako moralno oporečni odborniki člani SKD in SKZ LS, ki so bili v večini dosedanjih oblastni privilegiranci (delegati) ali pa so postali novi privilegiranci predsednika IS. V takšnih odnosih ne moramo govoriti o demokratičnih postopkih. Zaradi potrebe po demokraciji sem se aktiviral in zato nisem razočaran, saj so to začetni koraki, ampak mi je to vsodbuda, da še bolj zagovarjam demokratične postopke (demokracijo). V demokracijo, kot edini način za razreševanje konfliktov in za napredek, ter spoštovanje človeka zaupam in se bom še naprej trudil kot član SDZ in pristaša vladne koalicije Demos.

Kot kristjan sem razočaran nad delovanjem odbornikov šentjurske koalicije SKD in SKZ LS, saj so se izkazali kot izdajalci in uničevalci koalicije Demos. Organizirali so se in do funkcij prišli po zaslugi SDZ, sedaj pa delujejo hlapčevsko starih strukturam, ki imajo še moč. S tem je trenutno konec demokracije v občini (ni več pozicije in opozicije), upam pa, da je ne bo konec v republiki Sloveniji. Pravičnost in poštenost zmagujeta počasi, toda zanesljivo dolgoročno in kljub nizkim udarcem je bolje biti na njuni strani. Dokaz za to so sedanje evangelske prilike iz Janezovega evangelija o kruhu iz nebes in napotilo »ne delajte za kruh, ki mine, ampak za kruh, ki hrani večno življenje«. To pa so duhovne vrednote, ki so v resničnosti, pravičnosti in načelnosti in so funkcija prave vernosti in modrosti. Šentjurski kaplan je v nedeljo, 28. 7. 1991 v duhu evangelija rekel, da je vse preveč pripadnikov Kristusa, ki ga uporabljajo za ščit, ne pa za vodilo in potrdilo da so kristjani. Zaradi takih je tudi več dvomljivcev v Kristusov nauk in zaradi tega pripadnost krščanski demokraciji še ni znak pravičnosti in poštenosti ali pravilnosti ravnanja. Zaradi tega pa tudi nismo vsi, ki smo kristjani člani SKD, čeprav jo odobravamo in podpiramo v kolikor dela po vesti in v duhu Kristusovega evangelija, ki je ljubezen, upanje in vera.

Ob tem dogajanju v šentjurski politiki me čudi, da volilci stojijo kar ob strani. Nihče ne povpraša odbornika ali stranko, ki mu je po volji kaj dela in za kaj se zavzema ali aktivno podpre ob stvareh, ki zanimajo ali prizadevajo vse ljudi tako posameznike kot KS, tako zasebno kot družbeno gospodarstvo. Take stvari so bile plače funkcionarjev, proračun občine ali konkretna osebnost ali družbeno ravnanje.

V predvolilnem času je NT objavil članek »volilne bukvice za današnje rabo, katerega vsebina je bil poziv volicem iz leta 1869 in katerega avtor je bil šentjursčan g. Martin Kopač. Po tistih volitvah je bil izvoljen za župana dr. Gustav Ipavec. Kakor je on takrat zapisal, bi tudi danes lahko povsem isto, zato ga citiram: Vsaki, radoveden pozvedeti, kako da se ravna z dohodki in s premoženjem občine, se je gotovo prepiral, da to ravnanje ni bilo pravo ino postavno, kjer za blagostanje občine se ni nič storilo, nasproti škoda pač veliko naredilo. Premislite, kako se je ravnalo z našim denarjem! Velika potreba tedaj je, v našo zastopništvo izvoliti celo druge nove zastopnike, može pametne, pravične ino neodvisne. Nobeden poprejšnjih ne smeje ostati, drugače bode vse pri starem ostalo, ino se ravnalo po stari šegi. Posebno naj se pazi, da se ne združijo tako imenovani dobri bratčki ino boterčki, kakor tudi žlahta ne, kateri bi se bali se eden drugemu zamerniti ino bi tudi nepravilne reči odobrili. Nočem reči, da bi ne bil eden ali drugi takih možev pri svojem gospodarstvu pameten ino pravi človek, ali za zastopnika, kateri gospodarji z denarjem ino blagom cele občine, celo ni zmožen. To so nam dosedanj zastopniki v danju pokazali.

Točno tako je tudi danes. Potrebno bi bilo, da bi se volilci že sedaj zamislili kam to pelje in malo izprašali svoje odbornike kaj delajo. Potrebne zamenjave v demokraciji niso tabu, ampak ravno znak demokracije. Včasih je potrebno to storiti tudi med volitvami, zlasti še sedaj, ko se potrebuje učinkovite ljudi, saj to narekuje gospodarska kriza. Bolj potrebno bi bilo zamenjati določene odbornike, kot pa glasovati o zaupnici enemu ali drugemu predsedniku, saj jima ti omogočajo nekritično samovoljo. Zato je potrebno obsojati sprenevedanje, neznanje in neaktivnost, ne pa izključevati sposobne delovljive in ustvarjalne ljudi. To delajo tisti, ki to niso sposobni in zato kričijo »ne se kregati« in »ne pisati«, da bi tako prikrili svoje slabosti in odvisnost od moči, kar omogoča diktaturo.

Družbeno delo mora biti javno in organizirano, drugače je zgolj sebično in koristoljubno. Kdor je odbornik skoraj mora biti pripadnik konkretne stranke ali pa visoko etično in strokovno izobražen. Le tako ima vodilo in načela za družbeno in politično delo, ki mora biti cenjeno in spoštovano. Le tako ne bo takšnega slaboumja (enoumja), ki se sedaj dogaja v šentjurski občini.

Gre dejansko za kršenje demokratskih načel, nepoštovanje človekovih pravic in diktaturo starih struktur, ki z intrigami, sprenevedanjem in družbenimi sredstvi, ter s pomočjo odvisnih odbornikov zavajajo in manipulirajo tiste, ki jim gre za resnico, pravičnost in družbeni napredek. Toda ne samo to, poskušajo jih celo onemogočiti. Rušenje oblasti po organu, ki je podrejen tej oblasti, je znak slabosti strukture te oblasti in moralne oporečnosti več dejavnikov. Zaradi tega mora demokracija zmagati in to bo, ko bodo ljudje aktivni ne samo za svoj vrt ali vikend, ampak tudi nekaj več za stvari, ki so duhovnega in socialnega kulturnega pomena. Le tako bo tudi življenje lepše in kvalitetnejše.

Franc Zabukošek, dr. stom.
odbornik SDZ

z umikom enot iz Slovenije, postavljati mora razne dodatne zahteve in s tem omogočiti nadaljnje vmešavanje v notranje zadeve Slovenije, istočasno pa mora stalno groziti s povračilnimi ukrepi v primeru, če bi TO RS poizkusila preprečiti aktivnosti JA;

– potrebno je onemogočiti konsolidacijo razmer v Sloveniji z uporabo lažnih obtožb, groženj, diverzij in atentatov. Nekatere zapuščene objekte minirati in pripraviti za rušenje s pomočjo daljnjskega aktiviranja ob določenem času; nekatere starešine JA so prestopile v TO po nalogu varnostne službe JA, s ciljem, da se jih uporabi v kasnejših akcijah za delovanje v zaledju obrambnih sil RS;

– potrebno je prekiniti poslovne vezi s slovenskimi podjetji;

– postopoma je potrebno umakniti z ozemlja RS vso premično lastnino JA, z objektov demontirati tudi opremo, s ciljem, da se TO Slovenije ne omogočijo pogoji za namestitvev in delo v teh objektih;

– po umiku glavnine enot, lastnine in družin vojaških oseb, inscenirati povod za povračilne ukrepe z angažiranjem letalskih sil, ki bodo dejstvomale po objektih infrastrukture in gospodarstva. JE Krško je treba onesposobiti z napadom na skladišče nuklearnih odpadkov in zunanje naprave, ki so potrebne za delo JE. Ti ukrepi bodo izvedeni v primeru odcepitve Slovenije od Jugoslavije (ne pa v primeru razdružitve s ciljem ustanavljanja zveze ali pristanka, da Slovenija ostane v federaciji);

– v sodelovanju s srbsko koalicio je potrebno narediti vse, da oslabi volja in odločnost vodstva in naroda Slovenije za raz-

družitve od Jugoslavije. V ta namen uporabiti vsa razpoložljiva sredstva in metode, predvsem na ekonomskem, monetarnem, zunanepolitičnem in vojaškem področju. Preprečevati dogovarjanje med političnimi subjekti v Jugoslaviji v toku reševanja krize in v iskanju rešitve o nadaljnjem sožitju narodov Jugoslavije;

– v primeru oteževanja umika JA iz Slovenije in zavlačevanja pri predaji zaplenjenih sredstev, opreme in objektov JA je treba izvršiti opozorilne letalske napade na izbrane cilje ali pa prekiniti umik enot in jih zadržati v popolni b/p na področju Maribora, Ljubljane, Postojne in Novega mesta;

– predstavnike Slovenije je potrebno stalno izključevati iz procesa dogovarjanja republik in potrebno je stalno vsiljevati opcijo JA o rešitvi Jugoslavije, z namenom, da se noben problem federacije in njene eventualne razdružitve ne rešuje brez vpliva in sodelovanja vojaškega vrha;

– financiranje JA se mora reševati izključno s primarno emisijo in prihodki federacije ter maksimalno porabo zveznih blagovnih rezerv, po potrebi pa tudi s prisilnim odvzemom lastnine republik in državljanov (podjetja);

– s kombinacijo raznih ukrepov, v sodelovanju z vsemi člani srbske koalicije, je treba maksimalno ekonomsko izčrpati Slovenijo in jo na ta način prisiliti, da se odpove razdružitvi – pri tem je treba manipulirati z vse večjim socialnim nezadovoljstvom prebivalstva in ga usmeriti proti organom oblasti;

– čim bolj podpihovati teritorialne aspiracije sosednjih držav po delih ozemlja R Slovenije in R Hrvaške.

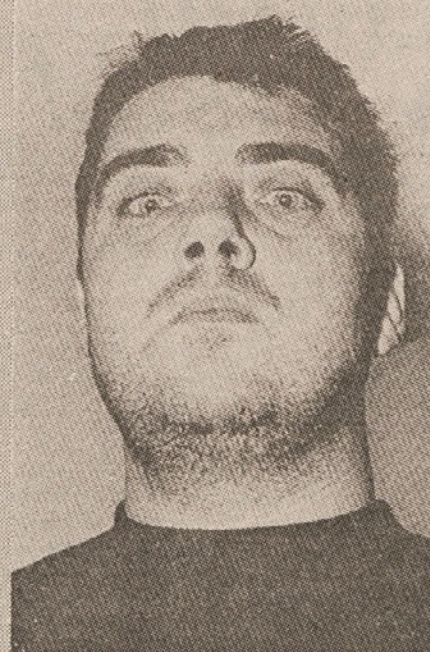
S. O. S. IZ POSTELJE

Na vprašanja bralcev odgovarja seksolog amater, g. Anton Koritnik

Moj problem se vam bo morda zdel smešen, toda mene preganja in me mori, tako da sem že čisto blesav. Mogoče sploh nima zveze s seksom, mislim tako, direktno, ampak meni se zmeraj pojavlja po tem ko grem v posteljo s kakšno punco. Kadar imam možnost da zaspiš po spolnem odnosu, se mi zmeraj sanjajo kakšne grozne stvari. Drugače spim zelo v redu, toda če spim s kakšno žensko, me potem ponoči tlači mora. Te more so res hude, tako da sem že razmišljal, da sploh ne bi več, ampak saj veste kako je...

Mislil sem že, da se bo vse samo uredilo, pa se ni. Še huje je zdaj, ko je vsepovsod ta vojna. Včeraj se mi je na primer po seksu sanjalo, da sem bil v borbi s četniki in so nas dobili v zasedo. Hotel sem streljati na njih, toda moja puška ni delovala. Nekaj se je zataknilo in potem sem jo na hitro popravil, nato se je spet nekaj zataknilo, četniki so streljali in potem sem se zbudil. Bilo je grozno. Seksu se nikakor nočem odreči in zato vas prosim če mi lahko daste kakšen nasvet.

JANEZ

Dragi moj Janez,

tvoj problem je pa res čuden. Veš, jaz imam moraste sanje ravno takrat, kadar ne spim s kakšno žensko. Pred nekaj dnevi se mi je zgodilo, da sva s punco prišla že precej daleč, potem pa se ji je ustavilo-pojma nimaš kakšna mora me je kasneje tlačila. Pri tebi je očitno ravno narobe. Hja, tu obstaja več možnih razlag in verjetno bi vsaka pristajala kot ata na mamo. Ena je, da ne izbiras žensk in si pripravljen naskočiti vse, kar ti ne pobegne na drevo. Če ta teorija drži, potem si čisto sam kriv, da se ti ponoči prikazujejo pošasti. Moj nasvet bi v tem primeru bil: selekcija, fant moj, selekcija.

Druga možnost je, da imaš občutke krivde, ker si slabo opravil. Če to drži, potem je že prav, da te tlači mora. Za vsako žlehtno rit ena palca raste.

Tretja varianta pa je, da te zmeraj tlači mora, v kateri bi rad streljal pa ne moreš. Tu pa sva že pri Freudu. Osnovno vprašanje Freudove psihoanalize je, ali je penis falusni simbol. Če je, potem si ga nasrkal. Če je ubogi Sigmund imel prav, potem je vse skupaj povezano s seksom. Če je vse skupaj povezano s seksom, potem je ni stvari na tem svetu, ki te ne bi spominjala na spolnost. Glej, v tvojih zadnjih sanjah lahko v četnikih prepoznaš svoje punce, puška pa je tvoj penis. Sranje, ha? Skratka, četniki te bodo jebali po mili volji, tvoja puška pa bo vedno odgovorala. Edin nasvet, ki ti ga lahko dam je, da si končno priznaš da penis je falusni simbol in se naredi Francoza. Pa še nekaj. Poskusi s seksom v jutranjih urah, tako boš imel ves dan, da se zamotiš in ne misliš več na tvoje žalostne dogodivščine z ženskami. Kljub vsemu pa mislim, da si en velik čudak. Po seksu bi se ti vendar lahko sanjalo le o jagenjčkih. Priporočam ti obisk pri kakšnem psihiatru. Ali pa da si do nadaljnjega odrediš hišni pripor. Če nič od tega ne bo pomagala, bo še najbolje, da si v časopisu prebereš, kaj vse nam pripravlja general Adžić. Zagotavljam ti, da potem sploh ne boš mogel več spati.

PETROL

z vami na poti

MINI MARKET IN VINOTEKA

GAJ

ZAGATA 1a, CELJE
(za Slovenijalesom)

ODPRTO VSAK DAN OD 8.30 DO 25.00
OB NEDELJAH IN PRAZNIKI OD 8.00 DO 23.00

UGODNA PONUDBA:

PAMPERS PLENICE

Stališča načelnika generalštaba JA, generalpolkovnika Blagoja Adžića, izrečena na tajnem sestanku z visokimi oficirji, dne 5. 8. 1991

Odnos JA do Slovenije

– odločitev Predsedstva Jugoslavije o umiku enot JA iz Slovenije je taktična poteza, katere cilj je preprečevanje eskalacije vojaškega spopada JA s TO Slovenije, s ciljem, da se pridobi na času in da se JA izogne izgubam v lastnih vrstah;

– JA mora čimdlje zavlačevati

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
KMETUSTVA IN GOZDARSTVA
ŽALEC p.o.

Več je razlogov, da nam zaupate VAŠ denar:

- 110-letna tradicija
- jamstvo Republike Slovenije
- visoke obrestne mere:
- 140% letna obrestna mera za hranilne vloge na vpogled
- 210% letna obrestna mera za enomesečne depozite
- 218% letna obrestna mera za enomesečne depozite nad 50.000,00 din
- 224% letna obrestna mera za 3-mesečne depozite
- vodenje žiro računov za obrtnike in ostale po 130% letni obrestni meri
- mesečni pripis obresti

Poslovne enote: KZ Celje, Miklošičeva 7, Vojnik, Zalec (nasproti Železniške postaje), Nama Levec, Laško, blagajne pri članicah

Pošta: 63310 Zalec, Hmeljarska 3

Telefon: (063) 714-251 Telex: Hmezad 33514 Žiro račun: 50750-601-19275

NAMA

HMEZAD TP NAMA, p. o., Žalec
INF. TELEFON: ŽALEC (063) 711-231, LEVEC 26-313

NAJUGODNEJŠI POGOJI ZA NAKUP
ŠOLSKIH POTREBŠČIN

- obročno odplačilo na šest ali deset mesecev
- nakup na osnovi čekov
- pri gotovinskem nakupu nad 1.000 din – 5% popusta

ŠOLARJI IN STARŠI, VAŠA POT VODI V NAMO

15 let VELEBLAGOVNICE NAMA ŽALEC
10 let PC NAMA LEVEC

☎ 063/28-865

Pokličite nas -
v najkrajšem možnem
času vam bomo
dostavili še tople
pizze na željeni
naslov.

PRIPOROČAMO SE!

Novo v Celju
PIZZA PO ŽICI

ALI BO KRAVA PREŽIVELA Nazaj v vrsto!

Znan je star oguljen vic: pokojni Kardelj je rad zahajal k nekemu kmetu v škofjeloško hribovje, ob vsakem obisku je ob jabolčniku in klobasah kmetu solil pamet, kako naj rihta svojo kravo. Ob nekem obisku mu kmet že med vrati žalostno sporoči, da je krava – crknila, Kardelju uide: »Škoda, pa toliko načrtov sem še imel z njo!«

Nekaj podobnega se v Sloveniji dogaja po Janševem predlogu, da bi bilo nujno zamenjati vsaj del Peterletove vlade. Potem, ko so stranke Demosa ob tem izzivu bile prisiljene izreči svoje mnenje in ko je vsaka obelodanila svoj pogled na svet (beri: ministrske stolčke taiste stranke v novi vladi), so se v Demosu dogovorili na nadaljevanje eksperimenta s sedanjo neučinkovito vlado. Tako so sprejeli odločitev o pripravi zakona, ki naj bi bistveno številčno skrčil sestavo vlade. S tem se je še enkrat pokazalo, da postaja Demos vse bolj nasilna koalicijska, nasilna v toliko, ker mora vse pogostejše sprejemati medstrankarske kompromise, ki so vse manj učinkoviti.

Kajti problem neučinkovitosti Peterletove vlade v bistvu ni v preštevilih ministrstvih ali v preštevilih izvršnem svetu. Tudi ob sedanji sestavi republiške izvršne uprave bi namreč slovenska krava lahko preživela, če bi le njeni pastirji kaj več vedeli o paši, molži in družbenih navadah te sicer potrpežljive domače živali.

Bistvi nujnih spremembe sta namreč le dve. Najakutnejši problemi v Sloveniji so na področju gospodarstva, ministrstev, ki naj bi ga urejala, pa imamo cel kup.

Prav nič ne bo pomagalo, če pod Ocirkovo gospodarsko ministromstvo združimo še Puharkinega, Umekovega, Tomšičevega, Rejčevega, Bastlovega in Brezarjevega. Bolj hitro bi vzreji Slovenije pomagali, če bi vsaj polovico naštetih zamenjali s sposobnejšimi in bolj poštenimi. Vso njihovo žlahto in sorodstvo ostalih veljakov pa hitro nagnali iz državne uprave.

Drug razlog, da je Demos sprejel odločitev o sprejetju zakona o sestavi vlade, je v tem, da krščanski demokrati kot najmočnejša stranka v koalicijski ugotavljajo, da bodo morali slejkoprej štafeto predati – tako vsaj zdaj kaže – Ruplovim (ali naj raje rečemo Janševim in Bavčarjevim?) demokratom.

Preden to storijo, morajo opraviti še kup zasebnih projektov, preko katerih s protekcijo sklepajo zasebne poslovne kupčije in naklepno vodijo proces razvrednotenja gospodarstva, ki ga sami ali njihovi prijatelji potem kupujejo.

Cilj večine vodilnih posameznikov pri demokratih ni prav nič lepši. Ampak Peterletu je uspelo: Rupel se mora postaviti nazaj v vrsto. Prav tako ubogo živinče, Slovenija. Samo, da mi medtem ne crknemo.

TERORIZEM V SLOVENIJI

Kdo razstreljuje

Se že dogaja, kar sta ministra Igor Bavčar in Janez Janša napovedovala, nekateri generali pa obljubljali: diverzantske akcije v obliki razstreljevanja objektov in povzročanja gospodarske škode so kmalu po vojni začele metati nič hudega sluteče prebivalce sončne alpske republike s počitka. Do dandanes pa storilci omenjenih akcij niso poznani, vsaj širši javnosti ne.

Čudno je, da ob tako gostih policijskih kontrolah in poostrenem varovanju pomembnejših objektov, se še nobeden od bombašev ni ujel v past, oziroma v policijsko mrežo. Človek nehote posumi v zmožnosti naših Bavčarjevih fantov, ki so si dovolj kredita nabrali v vojni, tako, da ga nekaj časa ne bodo porabili. Res je, da so nepridipravi težje vlovilivi, saj si zaenkrat izbirajo cilje na osamljenih krajih (daljnove, bencinske črpalke), da kakšnega večjega vznemirjanja ali človeških žrtev do sedaj ni bilo. Od tam se nato lažje umaknejo in zapustijo slovenske organe praznih rok.

Prav tukaj pa se lahko vprašamo, če je Slovenija res tako velika, da lahko pogoltno domnevne storilce. Sploh, ko vsak dan vidimo, koliko policajev jo budno kontrolira.

Marsikaj se nam lahko prepleta po glavah, vendar je za takšno stanje kriva slovenska vlada, ki navajena vseh tajnosti zapira informacije pred javnostjo v svoje kabinete in jih je sposobna odpirati le na sporočilih za javnost. Vsak trud, da bi bralcem čim bolj pojasnili kakšno eksplozijo, ki vam je pokvarila dan, je zaman, ker ni še nič znanega. Najhuje pa je, da lahko gre za najosnovnejše podatke, ki ne morejo biti predmet »strogo zaupnega«. Prepogostokrat zadenemo ob floskulo »v interesu preiskave«.

Nova slovenska oblast je v glavnem šla skozi peklo disidentsva in bila navajena najrazličnejših trikov, vendar pa tolikšna tajnost ni še nikomur koristila, najmanj njenim avtorjem. Bavčar in Janša se zavedata, kaj so prinesla odkritja tajnih dokumentov spremembi režima, vendar bi lahko ločila med »v interesu preiskave« in »v interesu splošnega informiranja«. Kako bomo drugače sploh vedeli, kaj se dogaja okoli nas v naši domovini. Kot volilci in davkoplačevalci imamo to pravico izvedeti, da nas nekega jutra spet ne bodo prebudili tanki ali letala.

BLOKADA INFORMACIJ

Bavčar in Kacin zapirata

Vsega hudega vajeni smo po prvih »svobodnih in demokratičnih« volitvah požrli marsikaj. Napumpani z nacionalno samobitnostjo in lastno večvrednostjo smo se pripravljali zaradi ne vem kakšnih idealov celo spustiti na nivo največje slovenske živali – krave, oziroma, kot bi rekla naša najudarnejša politična delavka, Sonja Lokar, »jesti travo«. Če naše želodce zadovoljuje takšen prehrambeni nivo, pa je vprašanje, če si hkrati želimo tudi kравje pameti.

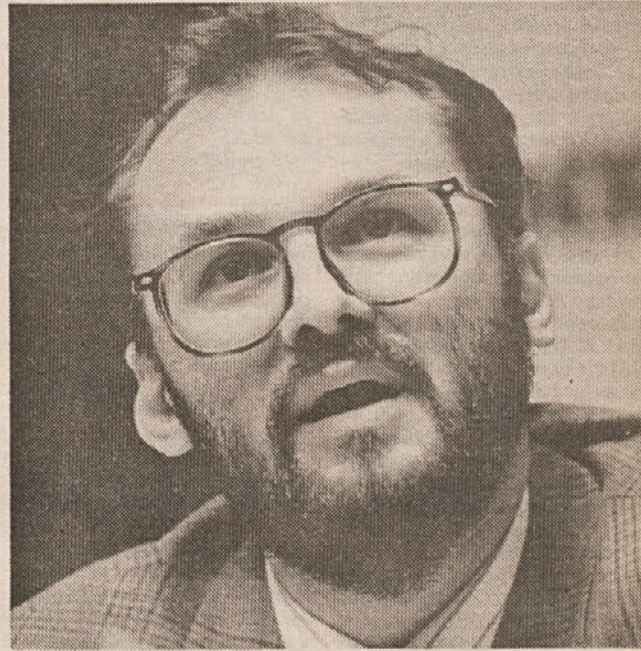
Voditeljem bi takšne stvari sigurno ustrezale, saj so podložniki, ki manj vejo in potemtakem tudi manj razmišljajo, lažje obvladljivi in povzročajo manj problemov. Za državo, ki je na robu političnega in gospodarskega kolapsa ter jo lahko pri življenju držijo le spopadi vseh vrst (ali notranji ali zunanji), je nevednost ključnega pomena, sploh, če tudi njene institucije, npr. banke, funkcionirajo onstran legalnega. Čemu potem vlada, ki štiti gospodarski kriminal in zagovarja lumparije, ki so v interesu vladajoče klike, kot nekaj, kar je v splošnem nacionalnem interesu. Očitno se zakoni za politično »elito« berejo drugače kakor za »navadne smrtnike« in je »enakost pred zakonom« le floskula za metanje peska v oči, saj veljajo samo za »nižji« sloj prebivalstva, ki ga je treba obvladati z represijo, da mu ne bi po glavi hodilo preveč neumnosti. Ker je bolje preprečevati kot zdraviti, se je nova slovenska oblast v konsenzu z opozicijo, ki ji je to prav tako v interesu, odločila zapreti čim več informacijskih pip.

Nekoč glasilo SZDL, sedaj pa državni časopis, Delo, je pred nekaj tedni zaprlo dostop do svoje dokumentacije vsem zunanjim subjektom, ne meneč se za to, da je njihov arhiv nekaj, kar smo slovenski novinarji sestavljali dolga leta in je eden najboljših v državi. V splošnem brez zakonju, kjer se iz državnega s kozmetičnimi operacijami dela privatno, je takšna poteza ostra – brez kakršnegakoli razprave, če odštejemo nekaj kritičnih časopišnih člankov. Za naše novinarstvo, torej profesionalno in za konzumante dnevnikov, ki smo jih Slovenci trgali od osebnih dohodkov. Vrečo, ki smo jo polnili vsi skupaj, si je, ko je bila do vrha polna, nekdo prisvojil in je sedaj samo njegova, da niti ne pusti, da bi vanjo pogledali.

Ministri pa molčijo. Kaj bi tudi drugega, ko so se sami odločili za isto metodo in hermetično zablokirali svoje sektorje, da je za smešno, koliko truda je potrebno, da se dokoplje do najosnovnejše informacije. Razen, ko sami tako hočejo. Najdlje je vseeno odšel DEMOS s svojimi tajniki, za novinarje zaprtimi sestanki, kjer se v bistvu kreira bodočnost, le da mi za njo še ne vemo. Izgleda, da je naša prihodnost pojem, dostopen le redkim izbrancem, ki so že pozabili, da se niso sami izvolili in je doba komunistične enostrankarske ter sami sebi zadostne diktature za nami.

SDZ-jevska klika, ki se kot rak širi po republiških organih

in ji po glavi hodi celo zamenjava vlade in njenega kljub vsemu demokratično izvoljenega mandatarja Lojzeta Peterleta, v informacijski zapori se posebej prednjači. Lahko se seveda opravičuje, da to izhaja iz resorjev, ki jih drži, se pravi policije, vojske, službe SDK, zunanje politike in ministrstva za informiranje. Čeprav Kacin ni član te stranke, ga lahko mirno prištejemo med simpatizerje. Ne smemo pozabiti, da sta Janez Janša in Igor Bavčar vojno dobila s pomočjo ministra za informiranje Jelka Kacina, ki je odlično znal speljati vse vode

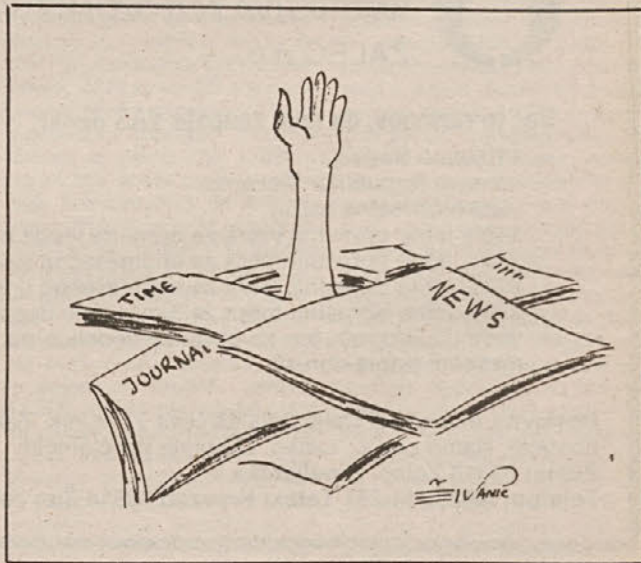
na pravi mlin. Zato se tudi ne smemo čuditi, da se je ravno po vojni začelo do Igorju Bavčarju govoriti kot o novem šefu vlade. Janez Janša za kaj takega ni dovolj močan, medtem ko je Jelko Kacin pred skokom na višji položaj najkoristnejši na svojem položaju. Da pa bi bile nepredvidene situacije čim bolj v manjšini, je bilo nujno vključiti informacijske tokove med čim ožji krog ljudi. Policija in vojska ga zapirata.

Na sedanjih položajih teh dveh resorjev sedita dva skoraj popolna oblastnika, ki sta ravno zaradi tega najbolj nevarna. Še posebej to velja za notranjega ministra Igorja Bavčarja, katerega naloga je vzdrževanje reda znotraj države, če jemljemo vojsko kot dejavnik, ki ima svojo vlogo predvsem pri zunanjih spopadih. Igor Bavčar je šolan policaj, ki je nekaj časa delal na tem mestu, dokler ni vstopil v alternativno in jo spoznal v jetra, saj je bil pri vrhu od njenih začetkov dalje. V času procesa proti četverici, ko je igral vlogo vodje Odbora za varstvo človekovih pravic in v nekaj mesecih počistil s svojimi konkurenti, ali jih izkoristil v svoj prid, pa se je seznanil s civilnimi metodami boja, saj je organiziral demonstracije in na veliko obljubljal državljansko neposlušnost. Zatorej preddobro ve, kakšen maneverski prostor mu je odpirala informacija in kako se jo da izkoristiti sebi v prid. Po slovensko lahko rečemo, da je namazan z vsemi žavbami.

Če je nekdo pred časom rekel, »dajte mi Pravdo in bom napravil, kar hočem«, lahko Igor Bavčar izpelje, »dajte mi Delo in napravil bom vse, kar želim.« Pa smo tam. Prav v tem kontekstu lažje razumemo zaporo Delove dokumentacije in »lastništvo« Jelka Kacina nad Slovensko tiskovno agencijo in Tiskovnim središčem. S tiskovnimi konferencami, ki so se razbohotile med vojno in gotovo prinesle najmanjši evropski državi ogromno koristi, pa prihaja sedaj skoraj vsakodnevno trobljenje ene same (vladne) resnice po TV ekranih toliko bolj do izraza. Da ne bi postala omadeževana, je potrebno že močnejše zapreti vse ostale dotoke informacij, ki bi lahko pri-

nesle kaj preveč drugačnega in nepredvidljivega. Svobodna informacija je sovražnik oblasti.

Od tukaj takšna želja vseh vladajočih po podjarmljanju medijev. In tako nam ostane le spoznanje, da je bila včasih informacija dobrina komunistične partije, ki je prečistila vse, kar ji ni bilo po godu in odmaknila neposlušne na stranski tir, sedaj pa ostaja v domeni ministrov, ki pripadajo SDZ-ju, oziroma, če ima Jelko Kacin roko nad STA, lahko poenostavimo, da imata Igor Bavčar in Delo dosti skupnega ter zaključimo, da je Delo »bavčarjanski časopis«. Česa takšnega si na koncu sigurno nismo želeli.

SOD SMODNIKA NA BALKANU

Srbija bo velesila

Grozi tretja balkanska vojna? Sod smodnika, ki ga lahko sproži že najmanjša iskra in ki lahko Balkan spremeni v nepregledno grobišče, je tako pregret, kot še nikdar. Jugoslovanska armada umika svoje ljudi iz Slovenije, srbsko-črnogorska vojska jugoslovanskosti pa koplje orožje v Bosni in v Srbiji. Orožje se koplje tudi na sosednjih mejah. Albanci so v bojni pripravljenosti in čakajo na primeren trenutek, da bodo anektirali Kosovo. Bolgari ne skrivajo svojih dolgoletnih želja po Makedoniji. Tu sta še Grčija in Romunija, ki sta hoteli ali nehoti tudi vpeti v ta prostor in ne moreta biti indiferentni. Vsi se zavzemajo za mirno rešitev spora, le da se Velika Srbija ne ozira na človeška trupla in ne izbira sredstev. Kot je izjavil general Adžić: »Kaj je potem, če pade nekaj tisoč glav?«

Orožje na Balkanu se koplje. V Jugoslaviji, če ji še rečemo Jugoslavija, se orožje postopoma, a vendarle, seli v njen južni del. Ogrorne količine sodobnega orožja, kot smo izvedeli tudi jedrskega, je jugoslovanska vojska premaknila na južno jugoslovansko vojskovišče, na drimsko-kosovsko in debarško-varšavsko operacijsko smer vojaškega delovanja. Jedrsko orožje, skladiščeno na tleh Slovenije že od 76. leta, je bilo namenjeno za taktično uporabo, in to na območju 5. vojaškega območja. Razmestitev tega orožja je bila sad širšega obrambnega načrta Vzhoda, ki je predvideval podobno uporabo jedrskega orožja tudi na Madžarskem, in sicer vzdolž meje z Avstrijo. Zakaj se to orožje umika iz Slovenije, ni težko predvideti. Prvič, gre za zahtevo lastnika, hkrati pa ima generalštab srbsko-črnogorske vojske tudi lastne strateške zamisli. Najverjetneje bi lahko razmišljali o uporabi tega orožja na južnem vojskovišču, saj je generalštabu znano, da bi z uporabo klasičnih bojnih sredstev bilo preveč žrtev med njimi samimi.

Potem ko se je srbska vojska okrepila in oborožila rezerviste, in ko iz dneva v dan dobiva nove pošiljke orožja in vojaške opreme iz Slovenije, se je napetost na Balkanu še zaostila.

Romunija in Bolgarija, državi bivšega Varšavskega pakta, ki so ga 25. februarja letos formalno preklicali, sta izvedli velike reorganizacijske spremembe svojih armad. Če že nista povsem uspeli z depolitizacijo, deideologizacijo in departizacijo v vojaških vrstah, pa sta vojaško vlogo omejili le na zaščito pred zunanjo ogroženostjo države. Vojaška moč držav nekdanjega varšavskega sporazuma se je res omajala, vendar pa Romunija in Bolgarija še vedno razpolagata z velikim številom vojakov in vojaške opreme.

Grčija, ki je članica Nato pakta in ki igra posebno pomembno geostrateško točko zahodnega sporazuma, razpolaga poleg svoje vojske še z vojsko Nato pakta, saj je v Grčiji ameriška vojska stalno prisotna. Neresno bi bilo pričakovati, da bi ob morebitnem napadu ali razširitvi bojišča na Grčijo, ameriška vojska stala križem rok in le od daleč gledala napad na zaveznico.

Albanija, ki med balkanskimi državami edina pove, kaj si želi, se sicer zavzema za dialog, in to dialog predstavnikov jugoslovanskih republik in albanskega naroda, ki živi na ozemljih Jugoslavije, po drugi strani pa je na svojih severnih mejah že nakopičila ogromne količine orožja in težke vojaške opreme in verjetno namerava posredovati ob srbskem vojaškem napadu na Kosovo.

Srbska jugoslovanska vojska

Čeprav armada že leta in leta zatrjuje, da je kovačnica bratstva in enotnosti in da je institucija, ki enakomerno zastopa interese vseh narodov in narodnosti, so dejstva v resnici popolnoma drugačna. Jasno se vidi, da je nacionalna zastopa-

Že leta 1981 so podatki opozarjali na izredno nesorazmerno pariteto med jugoslovanskimi nacionalnostmi v poklicnem starešinskem zboru (vključujoč podoficirje in oficirje). Že takrat so prišli na dan zelo simptomatični podatki, da v poklicni starešinski strukturi oboroženih sil SFRJ primanjkuje kar 91 odstotkov Albancev, 78 odstotkov Muslimanov, 70 odstotkov Madžarov, 66 odstotkov Slovencev, 53 odstotkov Hrvatov in 52 odstotkov ostalih narodnosti. Takratne tabele so opozarjale na presežek kadra iz vrst črnogorske nacionalnosti kar za 148 odstotkov, iz vrst Srbov za 51 odstotkov in iz vrst Jugoslovancev za 315 odstotkov.

nost ne le nesorazmerna, ampak da gre za načrtovano nacionalno diskriminacijo celotnih jugoslovanskih narodnosti in nekaterih narodov. Prav na ravni vodilnega sloja oboroženih sil je moč zaslediti izredno žalostna dejstva, saj je za navidezno nadnacionalnostjo armade jasno opazna dolgoletna načrtna diskriminacija. V oficirski eliti je najbolj diskriminiran albanski narod, sledijo Madžari in Muslimani. Zelo močan primanjkljaj je očiten tudi pri slovenskem in hrvaškem narodu. Najvišje vojaške položaje zasedajo Črnogorci, Srbi in Jugoslovani. Črnogorci svojo generalsko kvoto presegajo za 375 odstotkov oziroma imajo 15 generalov preveč, Srbi pa kar 28 generalov več ob že tako največji kvoti. Kar 53 odstot-

kov generalov oboroženih sil SFRJ je srbske narodnosti, če pa k temu prištejemo še generale črnogorske in jugoslovanske narodnosti, dobimo podatek, da 70 odstotkov generalskih mest zasedajo tri narodnostne opredelitve.

Razmerje je še hušje pri polkovnikih, kjer Srbi, Črnogorci in Jugoslovani zavzemajo kar 81 odstotkov vseh polkovniških mest. Pri nižjih činih so dejstva podobna.

Več kot očitno je, da armada onemogoča rekrutacijo v višje čine ter izvaja diskriminacijo celotnih narodov. Poleg tega pa se izvaja do slovenskih in hrvaških kadrov še načrtna politika asimilacije v pojugoslovanjenje tega kadra.

Žalostno je, a resnično, da je komunistična srbojugoslovanska internacionalizacija starešinskega zbora pripomogla k razpihovanju nacionalizmov in mednacionalnih mrženj, srbsko-črnogorsko obarvana jugoslovanskost pa še vedno trdi, da zastopa nekakšno abstraktno jugoslovanske interese.

Kdaj dan D?

Povsem sodeč jugoslovanske ljudske armade ni več, predvsem pa ne več ljudske niti jugoslovanske. Armada, ki je po svoji nacionalni sestavi srbo-črnogorska in spominja na onemoglo klice poraženega leva, se koplje in moralno ohranjuje po porazu v Sloveniji. Armadni vrh, ki še vedno stoji na starih boljševističnih pozicijah in vztraja skozi dejstva, da je vojaški poklic vezan na tradicijo, kulturno obeležje in razvitost kraja, pa kuje nove zarote. Hrvati pravijo, da je prekinitve ognja taktična prevara in da Srbija pripravlja frontalni napad na Republiko Hrvaško, srbski napad na Kosovo pa tudi ni tako daleč. Takrat pa bo v armadni samovoljo verjetno posegla še kakšna druga država in zmešnjava na Balkanu bo še večja.

koroški
radio
UKV 97,2 MHz 97,9 MHz STEREO

BO JLA PONOVO
NAPADLA SLOVENIJO?

Janša kliče v partizane

Janezu Janši in Igorju Bavčarju je prejšnji teden uspelo ponovno razburiti počitniško uspravno slovensko in svetovno javnost. Bavčar je napovedal nadaljevanje serije diverzantskih akcij, ki so v zadnjih tednih že razburile slovensko javnost. Dokler so neznani storilci minirali le drogove in električne daljnovode, se razen okoliških prebivalcev pravzaprav ni nihče pretirano razburjal. Eksplozija bencinske črpalke v Mariboru pa po Bavčarjevih besedah napoveduje možnosti diverzantskih akcij v bodoče tudi v naseljenih krajih. S tem seveda obstaja tudi večja nevarnost človeških žrtev. Policija zato napoveduje poostren nadzor in poziva občane, naj se obnašajo samozaščitno.

Ministru Janši pa je uspelo odkriti novo vojaško zaroto. Kot smo lahko slišali, vojska pripravlja nov napad na Slovenijo, ki bi ga izvršili potem, ko bi se enote JLA že umaknile iz Slovenije. Čeprav se marsikomu zdijo takšne napovedi popolna fantastika, pa je treba vedeti, da nekatere izjave jugoslovanskih vojaških predstavnikov in tudi nekatere čudne poteze vojske, v marsičem potrjujejo Janševe napovedi. Novinarjem so na tej tiskovni konferenci razdelili tudi stališča načelnika generalštaba, razvpitega generala Blagoja Adžića. Njegova stališča se berejo skoraj kot kriminalni roman, potrjujejo pa napovedi, da se vojska še zdaleč ni odrekla Sloveniji.

Zdravemu razumu je težko razumljivo dejstvo, da je JLA najprej pristala na umik iz Slovenije, da bo preselila vso drago in nerodno oborožitev, opremo, vojske oficirje in njihove družine, nato pa bo udarila nazaj. Seveda pa vojska malokdaj deluje po zdravem razumu, prav gotovo pa ne jugoslovanska. To, da se vojska ne misli odpovedati delom hrvaškega ozemlja, je seveda jasno, čeprav je treba to trditve brati v kontekstu srbskih interesov. Srbija se nima namena odpovedati delu hrvaškega ozemlja, vojska pa se tako ali tako identificira s Srbijo. Kaj bo jugoslovanska armada dosegla s tem, da se najprej umakne v Srbijo in Bosno, se konsolidira in nato udari na Hrvaško in ko si jo podredi še v Slovenijo, je težko ugibati. Spomniti velja na trditve Dr. Antona Beblerja, ki je že spomlad opozarjal na načrte članov razvpite stranke ZK - Gibanja za Jugoslavijo. Tisto, kar se nam je takrat zdelo čista fantastika, se je kasneje marsikaj uresničilo. Dr. Bebler napoveduje, da namerava ta stranka, ponovno vzpostaviti nekakšno obliko socializma na celotnem ozemlju Jugoslavije. Ali gre pri načrtu, ki ga je Janša poimenoval Bedem 2 zato, ali za kaj drugega, je seveda težko reči.

Tudi zato, ker nekateri menijo, da je slovenska politika namerno razburila javnost, da bi s stalnim ponavljanjem o slovenski ogroženosti s strani JLA spodbudila vsaj sosednje države, da bi končno priznale Slovenijo. Znano je, da so mednarodne finančne institucije povsem privilegirane finančne pipice in da denarja ni več niti za Jugoslavijo, niti za Slovenijo. Napovedi o selektivni pomoči nekaterim jugoslovanskim republikam so sicer prisotne, toda kolikor vemo, so to zaenkrat le napovedi. Slovensko gospodarstvo pa je pred kolapsom. Vsi trije slovenski ministri, ki so se skupaj predstavili na zadnji tiskovni konferenci so trenutno v vrhu popularnosti in kot je znano zahtevajo spremembe v vladi, zlasti na gospodarskem področju. Nekateri trdijo, da so to tudi edini trije ljudje v vladi, ki se zavedajo resnosti položaja, zato hočejo na vsak način izsiliti zamenjave. Drugi zopet menijo, da gre le za spretno manipulacijo »treh velikih«, ki vidijo v trenutnem razpoloženju javnosti svojo veliko šanso.

Ne glede na to, kaj se skriva za Janševim nastopom, mu je načrt uspel. Razburil je domačo javnost, razburil je tujino, z armadnimi načrti so se ukvarjali tudi na zasedanju kriznega komiteja v Pragi in v Jugoslavijo bo prišlo še večje število opazovalcev. Očitno nam je ponovno uspelo vzbuditi zanimanje javnosti za Slovenijo, saj so bile vse oči že nekaj časa uprte le še na Hrvaško. O tem, da je pretežni večini Slovencev pokvaril zasluženi dopust, verjetno Janša ne razmišlja. Kar nekam sprijaznili smo se že z večjim številom policije na cestah, pa čeprav se še najmanj ukvarjajo z vozniki. Sprijaznili smo se že s tem, da še vedno vidavamo na naših ulicah teritorialce, čeprav se je vojna že končala. In če bo policija pričela ustavljati kar vse povprek, ki se ji bodo zdeli sumljivi, se bomo počasi navadili tudi na to. Čeprav vemo, kaj lahko to pomeni.

Nekega dne se bomo morda zbudili v militarizirani policijski državi in se pričeli spraševati, kaj se je zgodilo z našimi sanjami o svobodi, blagostanju in mirnem življenju.

Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113

63000 Celje

☎ 063/34 222

VOJNA SMO LJUDJE

Med dvema ognjema

Vendar nikoli tisti, ki so jo skuhal. Kot razbeljeno jed nam jo servirajo in redki so takšni, ki to jed znajo in zmorejo zavrniti. Begunci so zanesljiv znak za vojno. Tole je pogovor z enim od njih.

— Kje naj začnem? Mogoče najprej o kraju. O Slavoniji in Baranji, kjer so prebivalci znani kot sado mazohisti. Mislijo in to zgodovina dokazuje od dobe Đuke Bregovića in sličnih, da je edini način, da se živi, težko in trdo.

— Si eden tistih, ki mislijo s historičnim spominom?

— Tako je.

— Pa te takšno razmišljanje ne obremenjuje?

— To je čisto normalno. To je jasno vsakomur, ki se je kdajkoli ukvarjal z branjem knjig iz našega kraja. Recimo knjiga »Veliki hrast« Vlade Andrilovića, ki skozi tristo let opisuje stvari. Bilo je jasno, da se bo kaj takšnega zgodilo, bilo je samo vprašanje časa. Zdaj je nova generacija dovolj odrasla, da bo tudi ona poklana in da okusi slasti časov, o katerih se nato piše kupe milnatih epov. Edini problem je, da se pojavlja mlada generacija, ki to ne želi in občuti to kot žrtvovanje. Nihče jih ni vprašal ali to hočejo ali ne. Vendar se izhodi iščejo. Tudi to je eden izhodov (nasmehe se in z gibom glave pokaže na pivo pred nama).

— Po poklicu si učitelj, ukvarjaš se s kulturo. Kako je na tem področju?

— V Slavoniji in Baranji so večinoma majhna mesteca, ki jim je, kar se kulture tiče, predsedlo obiskovati koncerte, razstave, predstave in slične stvari v velikih mestih, pa so začeli sami ustvarjati. Dogajalo se je v Osijeku, Vinkovcih, na gostovanju so prihajale kvalitetne ekipe. Bil je postavljen začetni nivo kulture. Potem so začeli leteti naboji in mine in se je stvar nehala. Bilo nas je nekaj, ki smo iz protesta hoteli delati dalje, a se zaradi situacije ni obneslo. Ampak od tega se ne

dvigajo roke, še bo nekaj iz tega.

Ah, čudni so to kraji. Domačini, prvotni prebivalci, za katerega se tudi sam štejem, nimajo visokega mnenja o delu, o organiziranju kakšnih koncertov, o gostovanju znanih imen. Ma, to ni v redu, kaj nam bo to, pravijo in si mislijo, če mi tega nismo delali, zakaj bi ti? Raje sedijo v svojih stoli in mislijo, kako lepo bi bilo, če bi lahko samo tlesnil s prsti, pa bi se stvari zgodile. Treba je garati, da se ljudje navadijo in spoznajo, da v tudi majhna mesta lahko pripeljemo kvaliteto. Recimo v Vinkovcih smo imeli tri salone stripa z mednarodno udeležbo in vso domačo elito, koncertov je bilo kolikor hočeš, v Osijeku šest galerij, v Vinkovcih tri. Zadnja stvar, ki se je skoraj zgodila, je bila turneja garažnih rock bendov po Slavoniji. Vreče s peskom so nam preprečile pot.

— Kaj je s tvojimi znanci, prijatelji in sorodniki?

— Ne vem kaj je z njimi sedaj. Kolikor sem bil obveščen prej, so se umaknili, poskrili. Ogromno ljudi je to storilo. Mesto je pusto. Kdor je mogel je odšel svojo družino, otroke, ženske ali starce. Moški so večinoma ostali, da čuvajo hiše in posestva pred ropanjem. Povedali so nam, da nam naj zapечатijo hiše in stanovanja. Kdo si pa upa? To je isto, kakor napraviti križ čez svoje imetje. Takoj, ko vidijo pečat vedo, da te ni. V kolikor eni ne okrađejo imetja, ne pomeni, da si imel srečo. Drugi takoj posumijo, da si na nasprotni strani in da te zato ni. Nekomu so zato, ker so ga videli na barakudah razstrelili hišo.

— Na čem so ga videli??

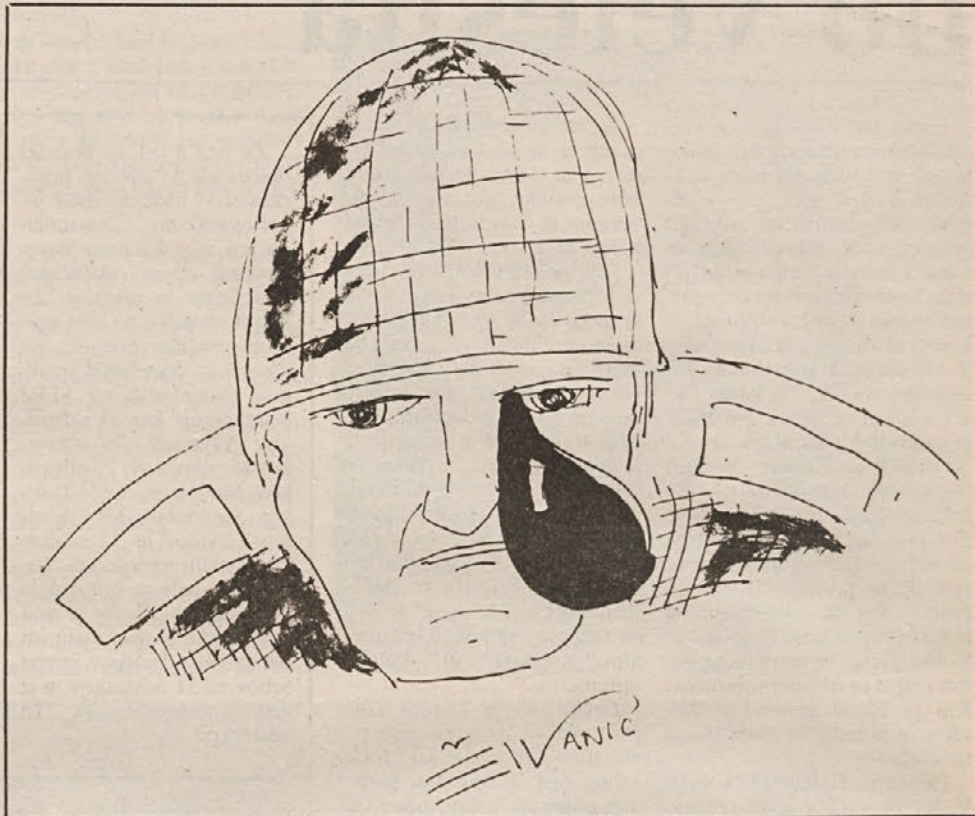
— Na BARAKUDAH. Tako v šali imenujemo barikade.

— Težki časi za šale...

— Humor je zelo važen. Ohraniti ga pomeni obdržati razum in mirno kri. Zelo težko v takšni vojni. MUP-ovce imenujemo MUF-ovce. Saj veš kaj pomeni muf?

— Vem. Po koncu vojne, bil zmagovalec kdor pač bil, misliš, da bo prišlo doctiketiranje v smislu: ti si bil tam, ti nisi bil, ti si počel to in to...

— Bo, sigurno bo. Zmagovalec to tistih, ki bo ostal živ, zmagovalci pišejo zgodovino in to svojo zgodovino. Ne vem kdo bo zmagal, a žrtev bo še veliko, ker vojna ne bo trajala kratek čas. Če se bo nadaljevala v prvo zimo, potem... Manjka jim krvi, premalo krvi so okusili. Ne vem, kaj je krivo. Čudni kraji so to, gojijo dvoletno moralo, posebno, slavonsko, dvoletno moralo. Tako gre: moški si lahko, če tudi oženjen, privoščijo vse. Ženska nikoli! Trdokožni patriarhat. Na drugi strani pa mlada dekleta gledajo samo fante z avtom, denarjem, posestjo. In to povzroča frustracije. Socialna beda. Mladenci posedajo po gostilnah in se pretepajo. Dvajset na dvajset, z verigami. Posebej pozimi, ko ni drugega dela in se jim nabira energija. Društvo sedi v lokalu in ko dovolj popijejo vstanejo in poiščejo kakšne žrtve. Takšno početje se mi gadi. Ne moreš vedeti kako zelo se mi to gadi. Nikoli nisem mnogo posejal po gostilnah, tam se vsak dan premlevajo iste teme z istimi sogovorniki. Zadnje mesece se ljudje, zaradi resne situacije, sploh niso več šalili, postali so kratkovidni. Niso opazili kaj se kuha. Preveč so se pustili vplesti. Čeprav vse piše v knjigah in se je že tisočkrat dogodilo na tem planetu, se ista zgodba ponavlja iz začetka. Morajo sami preizkusiti ali je res tako enostavno ubiti človeka. Narediš TAP in ga ni več. Opazoval sem ljudi na tej strani (hrvaški), ta se vidi, ona pročetniška, četniška, se ne vidi. Opazoval sem jih in si mislil, ti bodo res streljali.

Saj ne mislijo več. Veliko njih nima niti 20 let. Tudi kriminalci so na obeh straneh. Ti pobijejo kakšnega z druge strani in tako odslužijo svoj dolg državi. Na obeh straneh sta frustriranost in ekonomski kolaps gonilo. Samo od sebe, s pogovori med vojskujočima stranema, se tukaj nič ne da rešiti. Na obeh straneh je propaganda uspešno prala ljudem glave. Obljubili so jim oblast in moč. Ne sprevidijo, da bomo zmeraj ostali samo majhni kmetje na šahovnici politike, s katerimi se samo manipulira. Ampak jaz nočem biti kmet, mnogo mojih prijateljev tudi ne. Izgledi so slabi. Star sem 29 let. V teh letih bi moral biti najbolj ustvarjal.

— Kako živis sedaj?

— Zelo nesvobodno. Selim se od enega prijatelja do drugega. Moram paziti, da jih preveč ne motim v njihovem življenju.

Domov še ne morem. Zvedel sem, da delajo MUP-ovci, skupaj s člani stranke HDZ, po hišah spiske občanov, ki so ostali. Jasno, da bodo iz teh spisikov prej ali slej napravili rekrutne sezname.

— Te je kdaj imelo, da bi sam vzel v roke orožje?

— Ne, nikoli. Niti v primeru, če bi mi razstrelili hišo. S tem nič ne dosežeš.

— Od kod so tvoji predniki?

— Pravzaprav so me kot dojenčka našli v kanalu. Pravih staršev ne poznam. Oče mojeje očima je skupaj s štirimi brati prišel za časa kolonizacije Slavonije iz Korduna. Srb to-rej. Očim se je nato naselil v Borovem selu. Zloglasnem. (smeh) Za njegovega časa se je tam pekla dobra rakija in pridelovalo dobro vino. Dva strica sta danes v Mirkovcih. Ne vem ali še živita.

— Kakšne nacionalnosti se šteješ?

— Sem Slavonec. Še enostavneje, sem Vinkovčan. Z nacionalnostjo v naših krajih ne smeš biti preveč resen. Večina jih je, zato se dogajajo takšne stvari. Imam tudi bratrance, ki je vojni pilot. Ne vem kako on razmišlja. Upam, da ne bo streljal po nas.

— Kako so te vzgajali? V nacionalnem duhu?

— Ne. To nikoli ni bilo pomembno. Očim je bil komunist, v cerkev nisem hodil. Raje sem poslušal glasbo in bral knjige.

Naročiva še eno pivo, pogovor teče dalje. Iz žepa izvleče ustno harmoniko in zaigra kratek blues: Ježi se, ker je izgubil naslov prijatelja v Gradcu. Pomislil, da ima še srečo. Ima vsaj kam bežati. Tisoče ostalih na obeh straneh nima kam.

LTH loška tovarne hladilnikov

Maloprodaja
Kidričeva 66, 64220 Škofja Loka

UGODNO

— VELIKA IZBIRA; UGODNE CENE!
Vabljeni!

Proizvodni program:

- komercialno hladilno pohištvo in aparati
- hladilne in zamrzovalne omare
- gostinski hladilni pulti
- specialni gostinski hladilni aparati
- zamrzovalne skrinje vseh tipov od 220 do 530 litrov tudi dvizni stekleni pokrov in drsni stekleni pokrov
- toplotne črpalke — TC 2, TC 12
- brusilni stroji
- kompresorji
- kondenzacijske hladilne enote
- transportno hladilstvo in klimatizacija
- hladilni agregati za kamionske hladilnice
- zračne in vodne klime omare
- podokenske klime naprave SPLIT izvedba »Vesna«
- zidane in montažne hladilnice
- hladilni sistemi za ledeno vodo
- aksialni ventilatorji
- hladilne vitrine vrste Saturn, Venera, Neptun
- hladilec mleka 1+1 ali 2+2
- montažne hladilne komore

LTH Škofja Loka, Kidričeva 66
telefon H.C. (064) 632 451
telex 37 323 YU LTH
fax (064) 632 881
fax komerc. (064) 631 707
fax rač. (064) 631 487
fax maloprodaja (064) 631 551
tel. maloprodaja (064) 631 301
fax servis (064) 631 551
fax nabava (064)

VLAKE SOVRAŽNOSTI

Rušitelji iz Sence

Tradicionalna prireditve »Vlak prijateljstva« je dolga leta povezovala državljane Srbije in Slovenije. Republiški odbor ZZBNOV Srbije je pred nekaj dnevi poslal republiškem odboru ZZBNOV v Sloveniji pismo, v katerem je med drugim rečeno tudi: »Ozirajoč se na trenutno situacijo, ki je nastala zaradi napada enot Teritorialne obrambe Slovenije na enote Jugoslovanske ljudske armade, ki so po ukazu zveznih organov opravljale po ustavnih določilih predpisane naloge in je v bojih padlo tudi več deset mladih vojakov iz tistih krajev Srbije, iz katerih bi naj bil sestavljen »Vlak prijateljstva«, smo ocenili, da za organizacijo te prireditve ni nikakršnih možnosti.«

Tako pravijo v svojem pismu borci Mihajila Švabića iz Srbije. To edinstveno prireditve so odpovedali ne da bi trenili. Ko je pred časom slovenska borčevska organizacija razmišljala o ukinitvi »Vlaka prijateljstva«, je bilo to razumljeno kot nesramno izdajalsko dejanje in kot rušenje bratstva in enotnosti. Bilo je razumljeno kot rušiteljsvo prve vrste. Zdaj, ko je bilo to storjeno s potezo iz Srbije, je to gesta hrabrosti in dostojanstva. Sodeč po pozornosti, ki jo je beograjski tisk namenil pismu republiškega odbora ZZBNOV Srbije, gre za domoljubno dejanje.

EKSKLUZIVNO: UPRAVITELJ ELANA ODKRIVA NOVE SVINJARIJE

Peterletovi ropajo ELAN

Bliža se 15. september, ko bodo v ELAN-u ponovili licitacijo za nakup podjetja. Ker na prvi, kjer je bila cena 75 milijonov mark, niso našli kupca, ki bi bil pripravljen kupiti ostanke nekdanjega vlečnega konja slovenskega podjetništva, so morali ceno prepoloviti. Kljub sedanjemu »splavanju« in trditvam stečajnega upravitelja Igorja Trillerja, da »je Elan rešen«.

Prepolovljeno število zaposlenih

– Kaj lahko rečete o polletni bilanci ELAN glede na to, da sta vaša predhodnika hitro dvignila roke iz žerjavice?

Igor Triller: Na podlagi ekonomskih študij smo pristopili k reševanju Elana. Ko smo prišli v tovarno, smo ugotovili, da je najbolj pereč problem managementa, kar je vzrok, da je zašla v takšne težave. Netransparentnost podjetja ga je pripeljala do stečaja za 0,5 milijarde dolarjev, danes je inflacija to požrla na 390 milijonov mark, zato je bila naša prva naloga, da ga napravimo transparentnega, da ga bomo sploh lahko obvladovali.

Odločili smo se za šest dodatnih (in tisto, ki je že obstajalo) ločenih podjetij, ki morajo izpolnjevati vse zahteve poslovanja. Managerji v podjetjih so morali najprej počistiti s stroški, med katere spadajo tudi plače delavcev, zato smo prešli na 710 delavcev, ki so ustvarili za 20% več vrednosti kot prej vseh 1460 delavcev.

S stečajem smo se ločeno ukvarjali, saj smo ugotovili toliko vrednosti, zaradi katerih se je ELAN splačalo ohraniti in spraviti na noge. Z ustanovitvijo teh šestih podjetij smo postavili temeljni kamen, kako upravljati firmo naprej. Mi lahko že jutri ponovno napravimo eno podjetje, če bi bilo potrebno. Hoteli smo priti do principa, da tisti, ki je naročil muziko jo mora tudi plačati.

Danes tih sedem podjetij ELAN zadovoljuje vse potrebe svetovnega trga po naših izdelkih.

To so ELAN SKI, ki je naše največje podjetje in je ustvarilo 99 milijonov dinarjev prometa, od česar je bilo 22,5 milijonov dobička klub zelenim zimam. ELAN SPORT, ELAN MARINE, ki je zelo kritičen, saj so zahodne države uvedle davek na plovila daljša od 4 metrov, ELAN FLIGHT, interno podjetje ELAN SERVIS, ki opravlja storitve za ostale, ELAN COMMERCE, ki je kritičen, saj je njegov cilj trg Jugoslavija in ne izvažajo, poleg tega pa opravlja še intelektualne storitve za celoten koncern in ELAN TRADE, ki je ustvaril tako malo dobička, da bo v mesecu ali dveh zamrl.

Elanovci spet dobro zaslužijo

– Je bil dan moratorij na dolg?

Igor Triller: Ne, mi smo stečajno maso povečali za 100 milijonov dinarjev.

– Vendar se pri tekočih rezultatih poslovanja podjetij breme dolga ne čuti; dolg se ni servisiral?

Igor Triller: Ne, zadnjih 8 mesecev poslujemo s popolnoma lastnimi sredstvi, saj zaradi tega dolga nismo sposobni najemati kreditov, in servisiramo razmere v podjetjih brez zunanje pomoči. Tudi slovenska vlada nam ni pripravljena čisto nič pomagati.

– Sindikat vam grozi s stavkami.

Igor Triller: Zaposlene seveda zanimajo le plače in so do te mere deformirani, da ne razmi-

šljajo naprej. Govorili smo z ljudmi, ki so na ELAN zelo ponosni, vendar je bilo med njimi nekaj takih, ki so delali težave. Bili so hujskači. Kljub temu, da so lahko na zajamčenem osebnem dohodku, moram povedati, da imamo za 20% višji dohodek, kot je povprečje v radovljiškem gospodarstvu.

– Koliko se je ELAN-u poznala vojna?

Igor Triller: Prišlo je le do manjših izgub zaradi cestnih blokad. Tudi sam ugled ni padel. Škodo je utrpel po vojni, ko je slovenska krščanska demokracija začela svoj obupni, zadnji poiskus zavzeti ELAN s svojimi akterji, kot so gospodje Lampič, Bahčič in Dugar, ki so širili informacije, da je ELAN tudi zaradi vojne nesposoben izpolnjevati svoje obveznosti. Vendar pa smo dokazali,

ELAN je gradil celo cerkev

Odkritja v zvezi z Elanom so tako osupljiva, da so še komaj verjetna. Če pustimo v nemar peripetije okrog dokumentacije, razumljivo je, da se prizadeti na vse pretege trudijo te umazane rabote prikriti, se tu in tam izcimijo kakšen podatek, ki zgornjo kaže na to, kdo vse je zajemal iz ELAN-nove blagajne.

Ali bi verjeli, da so, seveda preko ELAN-novega črnega računa v Avstriji, preko Karitasa, krščanski demokrati financirali svojo predvolilno kampanjo? Ali da je župnijski urad z Žal v Ljubljani z istega računa med drugim dvignil en milijon in 258.979 šilingov za izgradnjo nove cerkve?

da niti pri naših dobavah niti pri plačilu ni prišlo do kakršnihkoli zamud. Sicer pa so se ti gospodje sami že imeli priliko izkazati.

Srbi plenijo

– Kako je z zalogami?

Igor Triller: Našo nimamo preveč, nekaj pa so nam jih Srbi zaplenili. ELAN v stečaju se je zalog znebil, nekaj jih je le v ELAN SKI, kar je povezano s sezonsko prodajo. Z delom zalog smo kompenzirali naše dolgove do podjetij. Pojavlja se celo, da imamo premalo zalog, predvsem na področju novih programov.

– Koliko premoženja so vam zaplenili v Srbiji?

Igor Triller: Našo poslovalnico v Beogradu, v občini Stari grad. Tište, ki tam delajo so obvestili, da imajo tri dni časa, da ustanovijo svoje podjetje, ki bo prevzelo lastništvo ELAN-a sicer ga bo občina. V treh dneh naši delavci niso storili, kar pomeni, da je ELAN-ova poslovna vrednost sedaj last beograjske občine. Pri nas, v brezpravni državi, je očitno vse mogoče, na drugi strani smo Slovenci preveč bojazljivi in ne pariramo v povratnih ukrepih, ter še veselo dovoljujemo, ali celo sodelujemo pri odvažanju materiala srbskih firm iz naših krajev in prodajanju njihovih trgovin. Plačati bomo morali vse srbske terjatve, ki jih imajo do ELAN-a, saj so sodišča premalo elastična, da bi sprejela povračilne ukrepe.

Upniki postanejo lastniki

– ELAN je sledil modelu programiranega stečaja. Je sedaj stečaj definitivno v zaključni fazi in kakšni dogovori z upniki so možni?

Igor Triller: Stečaj je v zaključni fazi, v zvezi z upniki lahko rečem, da so v bistvu složni, kar pomeni, da se ne prerekajo več med sabo. Da umaknejo hipoteko, da predajo svoje terjatve podjetju Komel, ki je komisionar na licitaciji za prodajo ELAN-a. To je scenarij, kaj bo potem, bomo videli. Podjetje Komel bo nastopalo v imenu vseh upnikov. Če se bo pojavil še kdo, kot je na primer Dugar z umazanim denarjem, se pač bo...

Cena ostane takšna kot je. To je 38 milijonov mark. Vendar potem vse pogodbe, ki jih sklepajo upniki med sabo, več ne bodo veljale. Ostati mora namreč konsenz, da podjetje Komel dobi ELAN na licitaciji. Upniki postanejo lastniki ELAN-a, ki se preoblikuje v delniško družbo ELAN holding.

dokapitalizira. Ne pa da ga hoče razfrčkati.

– Zakaj je cena ELAN-u padla za polovico?

Igor Triller: Menim, da bi njegova vrednost morala doseči okoli 400 milijonov mark in sem prepričan, da jo tudi bo ob koncu tega ali v začetku prihodnjega leta s svojim poslovanjem. V razmerah, v katerih trenutno živimo ni kupne moči, kapitala za nakup ELAN-a. Ni kupca za prvo izključno ceno 75 milijonov mark. Z 38 milijoni mark pa še zadostimo zahteve upnikov za pokritje terjatve. Po drugi strani pa jim omogočimo, da bo vrednost njihovih delnic koncem leta začela vratonolomno naraščati...

Če Dugar, za katerega je znano, da je bil le slab mizar in je leta 1982 podjetje, s katerim je sodeloval z Elektrotehno zapeljal v stečaj, pravi, da blagovna znamka ELAN ni nič vredna, dokazuje, da je tudi nepismen!

Tržne raziskave, ki nam jih opravljajo tudi tuje agencije, govorijo namreč ravno obratno. ELAN ni bil v svetu še nikoli tako pomemben kot danes in je trdno na svetovnem trgu. Za njega pa bomo dobili toliko, kolikor so zanj pripravljeni plačati.

Kdor dvakrat nastavi glavo nad tnalno

– Upnikom se torej ELANA ne splača kupiti danes, ker bo jutri cenejši.

Igor Triller: Večina upnikov je svojo kulminacijo dosegla ob lanskoletni bilanci, ko so morali pisati svoje terjatve. Takrat je mnogim direktorjem firm komaj ostala glava na ramenih. Nekaterim tudi ne. Dve banki sta šli v stečaj...

Ko bo treba ELAN kupiti, bodo spet morali pred svoje organe upravljanja, ker bo potrebno znova primakniti nekaj denarja za stroške stečajnega postopka. Znova se bodo odprle stare rane in majale glave.

– Cene ELAN-u ne mislite več dvigniti?

Igor Triller: Ne smemo je, ker bi potem bila udeležba upnikov previsoka. Tudi ta cena nam zagotavlja, da tujih udeležencev na licitaciji ne bo. ELAN-u pa bo cena poskočila takoj, ko bo dobil lastnika. Največja napaka slovenskega gospodarstva je, da vlada že pred poldrugim letom ni Elanovih tovarn prepustila delavcem.

– Kolikšni bodo stroški stečajnega postopka?

Igor Triller: Zelo visoki. Ob upoštevanju garancij okoli 110 milijonov šilingov. Ker bomo garancije prenesli na novo delniško družbo, nam še zmeraj ostane strošek med 20 in 30 milijoni šilingov. Nekaj je seveda treba dati državi in vse gre na račun stečajne mase.

Kdo vse kupčka z ELAN-om?

– Kakšno je vaše razmerje s slovensko vlado in njenim dolgom 40 milijonov dinarjev?

Igor Triller: Sem v navezi z Jožico Puharjevo, ministrico za delo. Opravičuje se, da ni denarja, ker gre do proračunska sredstva v druge namene. Ta denar bi nam pomenil preživetje. V avgustu bo že likvidnostna luknja.

Vladi smo predlagali, vsak mesec plačujemo 6 milijonov

Igor Triller

dinarjev prispevkov, da to kompenziramo s tistim, kar nam je dolžna. Tudi tega ne sprejemajo. Vlada špekulira, da bi nas prisilila na kolena. To traja že od prvih sestankov v januarju z ministrom Bastlom.

– Ali imajo tudi vladni ministri kakšne privatne interese?

Igor Triller: Imajo in to celo mnogo. Eni bi radi kupili podjetje, drugi zaradi dokumentacije o prometu na črnih računih Elana, kjer se vidijo gotovinski dvigi posameznikov. Gre tudi za štiri milijone mark naenkrat in se ne ve, kam je ta denar šel.

Gospodje bi radi zabrisali sledi. Ti gospodje so iz zdajšnje krščanske demokracije. Vidi pa se tudi to, da je Elan plačeval tudi slovenski cerkvi. Denar bi se moral vračati iz Hilfsfonda in Karitasa na Elanov črni račun v tujini. Teh prilivov pa ni.

Na sodišču v Kranju imamo 33 ovadb proti posameznikom in še niti en postopek ni sprožen. Z direktnimi tožbami bomo poskusili proceduro malo pospešiti...

Warrasch et company

– Kakšno vlogo ima pri tem Warrasch, ki je v zvezi s Karitasom vpleten še v druge dvomljive posle?

Igor Triller: Večkrat smo ga prosili za dokumentacijo, vendar nam je zabrusil, da nam je niti ne misli izročiti! Morali bi sprožiti postopek preko Beograda, kar je brez možnosti za uspeh, saj bi bil »subjekt« prej likvidiran. Dokumentacija, ki jo imamo, pove dosti o tem, kakšne svinjarije so se dogajale v Elanu in od kod je bila financirana predvolilna kampanja krščanskih demokratov... Tudi nekaterim koroškim Slovencev verjetno ni do tega, da bi mi vse razkrili...

– Obstaja nevarnost, da bi se s pomočjo Zakona o privatizaciji politični interes direktno vpletel v Elan...

Igor Triller: S pomočjo Zakona se ne bo mogel, lahko pa se bo s pomočjo drugega: upniki, ki bodo novi lastniki Elana bodo morali do vlade, da na nek način dokapitalizira firmo. Tako bo vlada skušala vplivati. Vprašanje je le, katera vlada. Upajmo, da ne sedanja...

FOTO BERK FRANJO

EXPRESS FOTOGRAFIRANJE ZA DOKUMENTE

IZDELAVA BARVNIH IN ČRNO-BELIH FOTOGRAFIJ. POVEČANO V BARVNI IN ČRNO-BELI TEHNIKI – REPRODUKCIJE

Fotografiranje ob posebnih priložnostih (poroke, rojstni dnevi, pogrebi)

SE PRIPOROČAMO

SRBIJA V MEGLICI

Zima poznega bujenja

Od našega beograjskega dopisnika

Maska je končno padla in Srbija je pokazala svoj pravi obraz. Njej v nesrečo se je to zgodilo javno, pred očmi vsega sveta. Čeprav se je vedelo že prej, je resnica najbolj očitno izplavala na površje med zadnjim obiskom tričlanske mirovne misije v Jugoslaviji. Šef nizozemske diplomacije in predsednik Ministrskega sveta Evropske skupnosti, Hans Van den Broek ni brez razloga izjavil, da so »politični voditelji Srbije odgovorni za neuspeh misije ministrske trojice v Jugoslaviji«. Nizozemski zunanji minister je še izjavil, da je vseh ostalih pet republik, kakor tudi zvezna vlada in državno predsedstvo bilo pripravljeno podpisati sporazum o dejanski prekinitvi ognja na kriznih področjih v državi in končno začeti z mirnimi pogajanjmi o prihodnosti Jugoslavije.

Po besedah Van den Broeka pa srbski politični voditelji, žal, niso hoteli spejeti predloga evropske trojice, »formalno zaradi tega, ker ne sprejemajo prisotnosti vojaških sil v njihovi državi, celo vojaških oseb v civilu kot opazovalce ne, v resnici pa zaradi odsotnosti volje za vzpostavitev miru in iskanja mirnega razpleta krize za pogajalsko mizo,« k čemur nizozemski zunanji minister dodaja še, da je »ohranjanje trenutnega napelega položaja verjetno voda na mlin režimu v Srbiji«.

Izkušeni nizozemski diplomat je torej potreboval samo nekaj obiskov v Jugoslaviji, da je Srbijo in njihove voditelje s Slobodanom Miloševićem in Borisavom Jovićem na čelu »prebral« kot odprto knjigo. In zares, političnemu vrhu v Srbiji odgovarja le kriza in napetost po vsej državi. Nenehna vojna psihoza in izmišljanje vsakršnih sovražnikov – to je tisto, kar še drži srbski režim na oblasti. Če ne bi bilo tega, teh nenehnih groženj, češ da bo nekdo izvršil genocid nad srbskim narodom, bi komunistem v Srbiji že verjetno bil zrušen. Tako pa »obramba srbstva« stopa v ospredje kot protiutež »obrambi pred boljševidom«.

Dolgo skrivana in spretno varovana resnica o pravih krivcih za stanje v Jugoslaviji je končno razkrita pred očmi vsega sveta. Najbrž ni bilo ugodnejše prilike, da bi resnica prodrila na svetovno prizorišče. Zato obupano naprežanje Branka Kostića, nominalnega podpredsednika SFRJ in Borisava Jovića, bivšega prvega moža državnega vrha, da svetu povesta »pravo resnico« zakaj se je srbski blok izognil srečanju z evropsko ministrsko trojico, izzveni bolj kot pravljica zalahko noč kot pa resen politični dialog tistih, ki so odgovorni za usodo neke države. Njihova pojasnila so res otročja in nezrela. Branko Kostić je namreč v zvezi s tem dejal, da bi se morali po prejšnjem dogovoru člani predsedstva SFRJ sestati z evropsko ministrsko trojico na »skupnem kosilu ob 13.30« in ne na »seji Predsedstva SFRJ ob 12.00« istega dne. Mar v položaju, ko ljudje umirajo skoraj na vseh koncih Hrvaške, v položaju največje krize v državi, hoče srbski blok na skupno kosilo, nikakor pa ne na skupno sejo Predsedstva SFRJ? Mar se spodobi za zdrave in trezne ljudi, da bi se radi pogovarjali uro in pol kasneje, nikakor pa ne prej? Na žalost ne. Takšno obnašanje v slogu »zdaj hočem, zdaj nočem« ali pa, »to bi rad in tega nočem«, se lahko opraviči le predšolskim otrokom.

In čeprav so srbski politiki edini krivci za neuspeh evropske misije, zopet iščejo krivdo na drugi strani. Tako Borisav Jović obtožuje predsednika Predsedstva SFRJ, Stjepana Mesića, ker je mimo dogovora nenadoma sklical sejo Predsedstva in »vznenmiril« trojico članov iz Srbije, medtem ko so »mirno« čakali v cni izmed sosednjih sob, da bodo odšli na kosilo s člani mirovne misije Evropske skupnosti. Mar prvi človek državnega predsedstva nima pravice in dolžnosti, da v primeru potrebe ali nenadnih okoliščin skliče sejo Predsedstva in opozori njegove člane pa četudi bi bili takrat na koncu sveta, kaj šele na drugem koncu hodnika v isti zgradbi?

Dejanski problem se skriva drugje. Milošević in njegove šahovske figure v državnem vrhu Jugoslavije ne želijo tujih opazovalcev v Jugoslaviji, saj bi bilo tedaj jasno kot na dlani, kaj se dogaja na kriznih področjih v državi – kdo je agresor in kdo je ogrožen, kdo okupator in kdo okupiran, kdo je napadalec in kdo se brani. Resnica bi bila seveda za Srbijo več kot porazna in zato so tuje mirovne sile na tleh Miloševićevega vojvodstva razumljene in slabši luči kot »sam satan, osebno«. To je v nedavnem intervjuu za britanski TV program »Sky News« priznal tudi sam srbski vožd, Slobodan Milošević, ki je dejal da so »v Jugoslaviji dobrodošli vsi tuji razen vojakov.« Ta isti Milošević pozablja, s kakšnim ponosom se je njegova Srbija ponašala pred vsem svetom, ker je bil komandant sil Združenih narodov za nadzorovanje premirja v iraško-iranski vojni general Slavko Jović, v sestavi plavih čelad pa je bilo nekaj desetih častnikov JNA. Sile Združenih narodov so torej dobrodošle vsepovsod, le v Srbiji ne.

Seveda ni prvič, da so se člani Predsedstva SFRJ iz Srbije (Jović in dva poslušneža iz Vojvodine in Kosova) znašli na »napačni strani«. Enako se je zgodilo ob potrditvi Stjepana Mesića za predsednika Predsedstva SFRJ. Tisti, ki niso glasovali za Mesića so, kot se je izkazalo kasneje, glasovali za vojno. Po dobrem mesecu dni so bili kljub vsemu prisiljeni glasovati za Stjepana Mesića, pod pritiskom mednarodne javnosti, seveda. Žal so medtem padle mnoge nedolžne žrtve, še posebej med vojno JNA s Slovenijo. Tudi takrat se je Srbija pozno prebudila.

Po najnovejšem neuspehu mirovne misije Evropske skupnosti so predstavniki Srbije doživeli obsodbo vsega sveta in bili prisiljeni sprejeti rešitev, ki je bila ves čas v dosegu rok – glasovali so za popolno prekinitve ognja na Hrvaškem. Niso pa se zavedali v kakšno past so se ujeli zaradi poznega bujenja. Tokrat so se ujeli sami. Svet je končno izvedel resnico o Jugoslaviji. Srbski vrh ni pričakoval kaj takšnega. To je bila samemu sebi nastavljena past.

BEOGRAJSKI PARADOKSI

Miloševićeva vojna z dejstvi

Srbski nekronani kralj Slobodan Milošević je prejšnjo sredo obširen interview šefu dopisnikov iz sveta britanske TV družbe Sky News, Arnotu Van Lindenu. Interview so v celoti, brez vsakršnega krajšanja objavili vsi mediji v Srbiji, ki so kar tekmovali med sabo, kdo mu bo odmeril udarnejše mesto v oddajah na radiu in televiziji ter straneh dnevnega tiska. Vse to je bilo, kot se za velikega vodjo spodobi, opremljeno z afirmativnimi komentarji o lastnem voditelju, privlačnimi naslovi in bombastičnimi napovedmi.

Milošević je v odgovorih na vprašanja angleškega novinarja zopet potrdil tisto, kar je pred nedavnim izjavil nizozemski zunanji minister in predsednik Ministrskega sveta Evropske skupnosti Hans Van der Broek, da so tukajšnji politiki bolj obrnjeni v preteklost kot v sedanjost. Milošević se je namreč do nezavesti vračal nazaj, do potankosti pojasneval, kaj se je zgodilo pred 50 ali več leti. Toda, ko je govoril o sedanjosti in prihodnosti, je medsebojno mešal dejstva.

Na pripombo novinarja, da preveč govori o preteklosti, se je Milošević za trenutek vrnil v sedanjost in dejal: »Lahko bomo srečna, dobra in uspešna država, če bomo presešli to nacionalistično krizo, ki je polna nacionalističnih spopadanj. V Jugoslaviji se je vse to začelo, ko so nacionalisti v Sloveniji in na Hrvaškem prišli na oblast. Rezultat tega je bila odločitev o odcepitvi. Temu je sledilo vse ostalo.«

Po teh besedah sodeč, ni težko uvideti, da se srbski predsednik nahaja v težkem, doma la nepomirljivem nasprotju

z dejstvi. Od Miloševića smo torej izvedeli, da se je razpad Jugoslavije začel, »ko so v Sloveniji in na Hrvaškem prišli na oblast nacionalisti«. Kratka izjava, velika neresnica. Milošević pozablja, da se je definitiven razpad Jugoslavije začel že leta 1987, ko je prišel na čelo takratnega Centralnega komiteja ZK Srbije in ne na pomlad lanskega leta, ko so na prvih svobodnih večstrankarskih volitvah v Sloveniji in na Hrvaškem izvolili novo oblast.

Če bi hoteli zabeležiti, kaj vse se je v Srbiji spremenilo s prihodom Miloševića na oblast, bi potrebovali na tone papirja. Tukaj bomo omenili samo delček vsega. Ljudje so stopili na ulice Novega Sada in Titograda ter zrušili legalno izvoljene partijske in državne organe. Potem je prišla na vrsto Priština. Tisto česar ni hotelo tamkajšnje ljudstvo, je storila srbska Skupščina. Razpustila je Skupščino SAP Kosovo in vse legalne državne organe. Zakon ulice in asfalta bi se naj po premišljanem scenariju razširil še na Zagreb in Ljubljano. Najprej je bila na vrsti Ljubljana. Prvega decembra leta 1989 je bil napovedan t.i. miting resnice. Toda ljudstvo se v Sloveniji ni zgodilo. Zgodilo se je nekaj mesecev kasneje, na prvih svobodnih večstrankarskih volitvah. Toda vrnimo se raje k »zaslugam« Slobodana Miloševića. Srbija je pod njegovim vodstvom spremenila svojo Ustavo in ukinila avtonomijo Vojvodini in Kosovu. Mar se je dejanski razpad Jugoslavije res začel, »ko so nacionalisti v Sloveniji in na Hrvaškem prišli na oblast« in ne takrat, ko je Milošević z ukinitvijo pokrajn zru-

šil ustavni sistem celotne države. To so dejstva, to so dokazi.

Toda Slobodan Milošević se ne meni za dejstva in dokaze. Očitno je v težkem nasprotju z njimi in resničnostjo.

Pa tudi, kar se nacionalizma tiče, se je zopet začelo v Srbiji, in to prav s prihodom Slobodana Miloševića na oblast. Srbija je bila na mah preplavaljena s četniškimi kapami, ko-

kardami, bradami, nacionalističnimi pesmimi in vsem, kar sodi k tej znani ikonografiji. Mar se je resnični razpad Jugoslavije začel prav takrat, »ko so nacionalisti v Sloveniji in na Hrvaškem prišli na oblast« in ne takrat ko so bile v Srbiji pod plaščem in zaščito Slobodana Miloševića povampirjene mračne prikazni preteklosti? Tudi to so dejstva, tudi to so dokazi.

Albancem prehod prepovedan

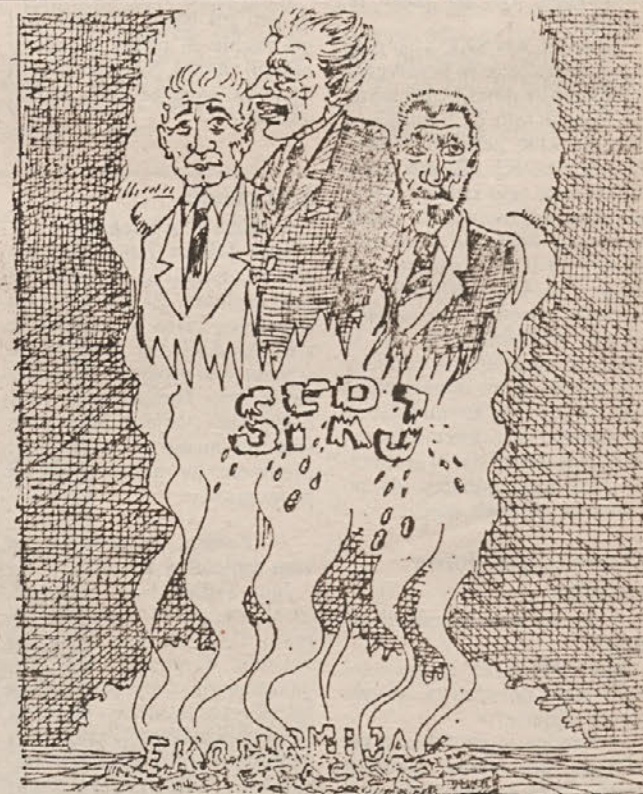
Srbska policija je v času najhujših spopadov na Hrvaškem očitno največ lovila in zapirala mlade Albance na vseh cestah v republiko. Ni ga bilo dne, da sredstva javnega obveščanja ne bi sporočila kakšne senzacionalne novice o zapiranju stotin mladih Albancev, ki bi se naj »premikali« proti Zagrebu zaradi vključevanja v Narodno gardo in tamkajšnje Ministrstvo za notranje zadeve.

Vse se je odvijalo po istem scenariju. Med rutinsko kontrolo prometa povsem slučajno odkrijejo poln avtobus mladih Albancev, katerih končni cilj je Zagreb. Večina jih je brez osebnih dokumentov, le tu in tam se najde kakšen, ki ima pri sebi osebno izkaznico. Vse je zmeraj enako, le mesta teh dogodkov se spreminjajo. Enkrat je to Kruševac, drugič Raška, nato spet Vranje, Kragujevac in podobno.

Tako gre iz dneva v dan. Dnevno časopisje, radio in televizija so kar tekmovali, kdo bo imeli bolj ekskluzivno poročilo o teh dogodkih. Največ hvala je seveda pripadlo policiji.

Le-ta je tako prepečila celi armadi mladih Albancev da bi se včlanili v Tudmanovo gardo in policijo. Če ne bi bilo rutinske kontrole prometa, bi vsi že bili Srbojedi, morili Srbov in podobno. Zopet je policijska gumijevka rešila Srbijo. Tokrat pred »plačanci« hrvaške garde.

Toda, ali so res vsi ti Albanci šli prav v Zagreb? Mar jih ni veliko le potovalo na Zahod? Mar mnogi izmed njih niso le šli s trebhom za kruhom? Mar se mnogi niso vračali z letnega dopusta in hiteli nazaj na delovna mesta v Frankfurtu, Zürichu, na Dunaju, v Ljubljani, tudi Zagreb, kjerkoli že? Morda tudi niso. Pa tudi, če so vsi šli v Zagreb z nedvomno namero, da se zaposlijo v hrvaški policiji. Mar je to prepovedano? Le zakaj bi lahko bilo? Če jim njihova Republika Srbija ni omogočila zaposlitve, zakaj jih potem ovira, da si kruh iščejo drugje? Zaposlitev v policiji je takšna, kot vsaka druga zaposlitev. Težja ali lažja, bolj ali manj plačana, o tem bodo skrbeli tisti, ki zaposlitev iščejo, zakaj bi namreč to skrbelo Republiko Srbijo.

Toda to ni vse. Kdo lahko v neki svobodni, demokratični državi na cesti ustavlja avtobuse, legitimira potnike, jih pregleduje in zaslišuje? V Srbiji v tem času ni bilo vojne, zakaj potem toliko racij na cestah? Mar to ni dokaz, da je Srbija policijska država. Svoboda gibanja zaenkrat še ni prepovedana, menda je po cesti še dovoljeno potovati. Kdo je potem pooblastil policijo, da prestreza potnike?

Vsakdo iz političnega vrha

Republike Srbije vam bo dejal, da Albanci niso v Srbiji prikrajšani niti za eno samo pravico. Da imajo vse pravice, kot vsi drugi državljani. Toda, ali je res tako? Ali na srbskih cestah tako legitimirajo tudi druge potnike? Seveda ne. Gibanje je prepovedano le za Albance. Mar ni svoboda gibanja ena izmed osnovnih ustavnih pravic in načel? Ali imajo potem Albanci vse pravice, prav tako kot drugi državljani Srbije. Seveda ne.

MEDIJSKA VOJNA

Izdaja domovine

Oaze časti

Starešine in njihove družine v Ljubljani in drugih mestih Slovenije imajo status, ki je enak Židom v najtežjih dneh njihovega eksodusa. Sistem raznovrstnega otrebljanja Slovenije od »južnjakov«, predvsem Srbov, se uresničuje tudi z uvajanjem terorja proti otrokom, pri čemer so, s poudarjanjem razlik in s povečanim pritiskom na najmlajše, že dosegli, da starši s povečano hitrostjo rešujejo svoje potomce. Nekateri od teh nesrečnih otročkov sploh ne znajo drugega jezika razen slovenskega.

Narodna armija, Beograd, Ljubodrag Stojedinović

Res ubogi otroci, ki gledajo svoje starše, kako skandirajo »Slobo, slobodo«, pa jih ne razumejo.

Zbogom, tovariši revolucionarji

Čim se je to zgodilo, je JLA doživela nezasišlan debakel, podobno kot veliko število neukvidnih in neuspešnih podjetij in tovarn, ki so lahko delovale le v komunizmu, po direktivah nepogrešljivega CK.

V takšnih okoliščinah niti ni čudno, če nek povprečen kovinar in samouk poznavalec vojaških vprašanj, kakršen je Miroslav Lazanski, ali pa bivši referent za SLO in DS Janez Janša, delujeta precej bolj učeno, prepričevalno in pripravljeno kot mnogi člani Generalštaba.

Duga, Beograd, Dušana Jovanović

Izgleda, da tudi gospa (ali gospodična) Jovanović cilja vsaj

na mesto uradnega razlagalca vojske in njenih delovanj, če ne že na mesto vojnega ministra.

5.800 specialcev pripravljenih, da udarijo na srbske vasi

Iz najnovejših virov smo zvedeli, da je 5.800 specialcev in protovoljcev pripravljenih na udarec po srbskih vaseh in vzhodnem Gospiču. Kakor smo obveščeni, je miniran gozdiček Jasikovac, ki deli vzhodni in zahodni Gospič. V ukrajene vojaške uniforme se oblačijo mupovci, s tem pa so srbske straže prisiljene na posebno previdnost. Mitralješka gnezda na poslopju gospiške bolnišnice so uperjena na bližnjo kasarno »Staniše Opsevnica«.

Politika, Beograd, J. P.

Saj pravimo, ni več daleč čas, ko bodo Srbi videli sovražnike celo v vojaki JLA. Pamet jih bo pa srečala, ko se bodo zavedeli samih sebe.

Tudi to je izdaja domovine

Od 26. junija so v Sloveniji, od nekaj kasneje tudi na Hrvaškem, blokirane zvezne blagovne rezerve, ki so strateško pomembne predvsem za funkcioniranje Jugoslovanske ljudske armade v slučaju neposredne vojne nevarnosti ali vojne same.

Nezakonita in enostranska blokada in obeh omenjenih republikah je bila izvršena na

podlagi pismenih nalogov republiških ministrstev za Trgovino Slovenije in Hrvaške, ki sta ukazali skladiščnikom, ki čuvajo zvezne blagovne rezerve, prepoved izdaje enega samega grama kakršne koli robe ali sprejema nove robe v skladišču. V bistvu je to grob napad na enotnost Jugoslavije in kršenje zveznih zakonov, nad katere so bili postavljene republiški interesi.

Narodna armija, Beograd, Risto Kostov

Slovenci so spet pokazali svojo kmečko zaplankanost, ko so zaplenili stare konzerve za vojsko, namesto, da bi kot svetovljanski Srbi raje zaplenili nov denar iz centralne banke.

Združenje ali propad

Če pridobitev avtokofalnosti leta 1210 označimo kot začetek srbske državnosti, potem moramo vedeti, da je Magna carta libertatum samo štiri leta starejša. Mi smo narod, ki je imel prvo napisano ustavo v Evropi, »Krmčiju Svetog Save«. In zato znamo misliti samo skozi državo. Kadar plača davek ali ga pokličejo v vojno, takrat se Srb odzove, ker ga je pozvala država. Mi smo verjeli tudi turški državi. Brata Marko in Lacko Ovišić sta zgradila leta 1576 fantastično katedralo v Hopovu, to je bilo samo tri desetletja kasneje, kot so Turki zasedli Rudim. Kakor smo 150 let služili Turkom, gradili samostane in ustvarjali svojo ekonomijo, kulturo ter zastoj, brez cene poklanjali te državnosti, tako smo naredili tudi v Jugoslavijo. Mi ne moremo živeti nad tem

državnim mehanizmom, a Slovenci in Hrvati lahko, pa tudi naučeni so, da tako živijo.

Intervju, Beograd, Milan Paroški

Seveda ni dvoma o tem, da Srbi ne bi imeli prve napisane ustave v Evropi (na svetu, v vesolju), žalostno je le to, da se je vsa Evropa že razvila, le Srbi nostalgično premišljajo o tistih časih in se nikakor ne želijo odtrgati od njih.

Kako so zastrupljani možgani

Ni bilo tako dolgo tega, ko je iz Slovenije odmevalo: »Socializem po meri človeka«, potem: »Slovenija, moja dežela«, in da končno sedaj s plakatov, s katerimi je oblepljena Ljubljana, do oči prihaja zastrašujoč slogan: »Krvava gruda – plodna zemlja«. Kaj se je to zgodilo? Kako je socializem po meri človeka tako hitro prešel pot do nacizma s podobo nečloveka? Kako so disciplinirani in marljivi Slovenci tako disciplinirano in marljivo začeli obračun s tistim, s katerimi so desetletja živeli v miru in slogi? Zakaj so ljudje, ki so se hvalili s svojo civiliziranostjo, brez najmanjšega občutka žalosti streljali na devetnajstletnike, ki so izvrševali svojo dolžnost?

Narodna armija, Beograd, Zoran Jovanović

Pomirjujočih sloganov: »Hočemo gusle« (beri Ruse) in »Hočemo ruže« (beri orožje) v Sloveniji nikoli nismo skandirali. Kar pa se tiče »krvave grude – plodne zemlje«, tudi nismo Slovenci zanj odgovorni.

PO BIVŠI DOMOVINI

Beograd: V Beogradu so zaplenili skladišče Aera. Skladišče je vredno štiri milijone nemških mark, zaloge v njem pa 7 milijonov dinarjev.

Zagreb: Vatikanski zunanji minister, francoski škof Tauran, je posredoval v Jugoslaviji.

Priština: S sklepi srbskega ministrstva za trgovino in turizem o popisu premoženja lastnikov iz drugih republik, so zaprli več slovenskih in hrvaških prodajal na Kosovu.

Ljubljana: Z jakostjo 4 stopnje po Mercalliju je šibek potresni sunek preplašil Belokrajce, gmotne škode pa ni bilo.

Skopje: Makedonci so za 8. september razpisali referendum za suvereno in samostojno državo Makedonijo, s pravico, da vstopi v prihodnjo zvezo suverenih držav Jugoslavije.

Zagreb: Hrvaška je šla v protinapad in dosegla prve vojaške uspehe v bojih s teroristi.

Beograd: Srbija krivce za neuspeh misije ES zavrača na druge. Srbski funkcionarji prepričujejo javnost, da je Evropa nasedla ukani srbskih sovražnikov.

Beograd: Na vidiku so krvavi obračuni med privrženci Draškovića in Šešlja, saj so neznani morilci, najverjetneje četniki, umorili enega izmed poveljnikov srbske garde Branislava Matića.

Priština: Srbi so pregnali Albance iz stanovanj. S pomočjo 50 do zob oboroženih policistov so nasilno izgnali iz stanovanj 18 družin, izgnanci pa so morali plačati še 3000 dinarjev kazni.

Beograd: ZIS je za pomoč beguncem in ljudem na kriznih območjih v državi namenil 50 milijonov dinarjev.

Zagreb: Kljub premirju se vojna še nadaljuje. Vojska je izvedla desant na Solto, zapleta pa se tudi drugod po Dalmaciji.

Ljubljana: Slovenija je dobila v roke načrt Beđem 2, po katerem naj bi armada načrtovala napad na Hrvaško in Slovenijo konec septembra.

Sarajevo: Vojaški obvezniki iz Bosne in Hercegovine bodo odslej vojaški rok služili doma ali pa v Makedoniji, saj je republiško predsedstvo sklenilo, da rekrutov ne bo pošiljalo na krizna območja.

Ljubljana: Zakon o državljanstvu RS že velja, saj ni v nasprotju z brionsko deklaracijo. Rok za vloge že teče, iztekel pa se bo čez 6 mesecev, to je 25. decembra.

Beograd: Srbski teroristi se urijo v Vojvodini, to pa je za prebivalce Vojvodine javna skrivnost.

Koper: Vojaška letala so spet preletavala Slovenijo. Najbolj so vznemirjala slovensko Primorje, kjer so območje preletela večkrat na dan.

Zagreb: Kljub prekinitvi ognja, ki so ga sprejele vse strani, zapletene v vojno na Hrvaškem, se spopadi nadaljujejo.

Ljubljana: Adria Airways obnavlja svoje polete v München in na Dunaj, ki so bili med vojno in po vojni odpovedani.

Beograd: JAT je obnovil polete med Beogradom in Puljem in Beogradom in Ljubljano.

Ljubljana: Pivovarna Union je na mednarodnem ocenjevanju piva prejela tri zlate medalje. Zlati so bili Union pils original, Uni brez alkohola in Črni baron, ki je bil priznan kot najboljšo evropsko črno pivo.

Beograd: Televizijske programe iz Srbije bodo prek satelita že kmalu lahko gledali na območju Severne Amerike.

Beograd: Srbska narodna obnova se ne bo borila za Istro in Dalmacijo, so sporočili, ponujajo ju pa Italiji, naj ju zahteva zase.

Priština: Pripadniki JA so ubili albanska pastirja. Zaradi tega so nastale ostre reakcije albanskih političnih strank, ki se bojijo odprtja nove fronte na Kosovem.

Zagreb: Hrvaška vlada je sprejela sklep o zamrznitvi odnosov s Srbijo. Tako naj bi ustavili predvsem dobavo nafte in drugih strateških izdelkov, Hrvaška pa tudi napoveduje, da bo v kratkem uvedla svoj denar.

Beograd: Milošević snubi predsednike treh republik. Predlaga sestanek predsednikov BiH, Črne gore in Srbije.

Ljubljana: V slovenski vladi bo pol manj ministrov. Namesto 23 naj bi jih po novem bilo samo 14, med zamenjanimi pa so najpogosteje omenjeni Capuder, Vencelj, Rejc, Bohova, Bastl in Jazbinšek.

Zagreb: Z občasnimi spopadi se Hrvaška le umirja. Na Hrvaškem pravijo, da je to le taktična prevara, ki ji bo sledil oster napad.

Ljubljana: Slovenska Karitas prosi vse ljudi dobre volje, ki želijo pod streho spraviti begunce, da lahko ponudbe sporočijo na sedeže škofijskih Karitasov.

Ljubljana: Tla so se tresla tudi na Gorenjskem. Potres zmerne jakosti 2,2 po Richterjevi lestvici je prestrašil ljudi v Kranjski gori, Ratečah in okoliških naseljih.

Sarajevo: Vlada BiH je beguncem, ki so se zatekli v to republiko, namenila dva milijona dinarjev, ki jih bo RK razdelila po občinah.

Beograd: ZIS zahteva nadzor nad prodajo deviz. Prepovedan je nakup in prodaja deviz zunaj enotnega deviznega trga, nasprotno dejanje se namreč smatra kot prekršek ali gospodarski prestop.

Zagreb: Na Hrvaškem so nove žrtve. Med napadi srbskih skrajnežev v bližini Hrvaške Kostajnice je bil smrtno ranjen tv snemalec Gordan Lederer, vojna pa je zahtevala še mnoge žrtve.

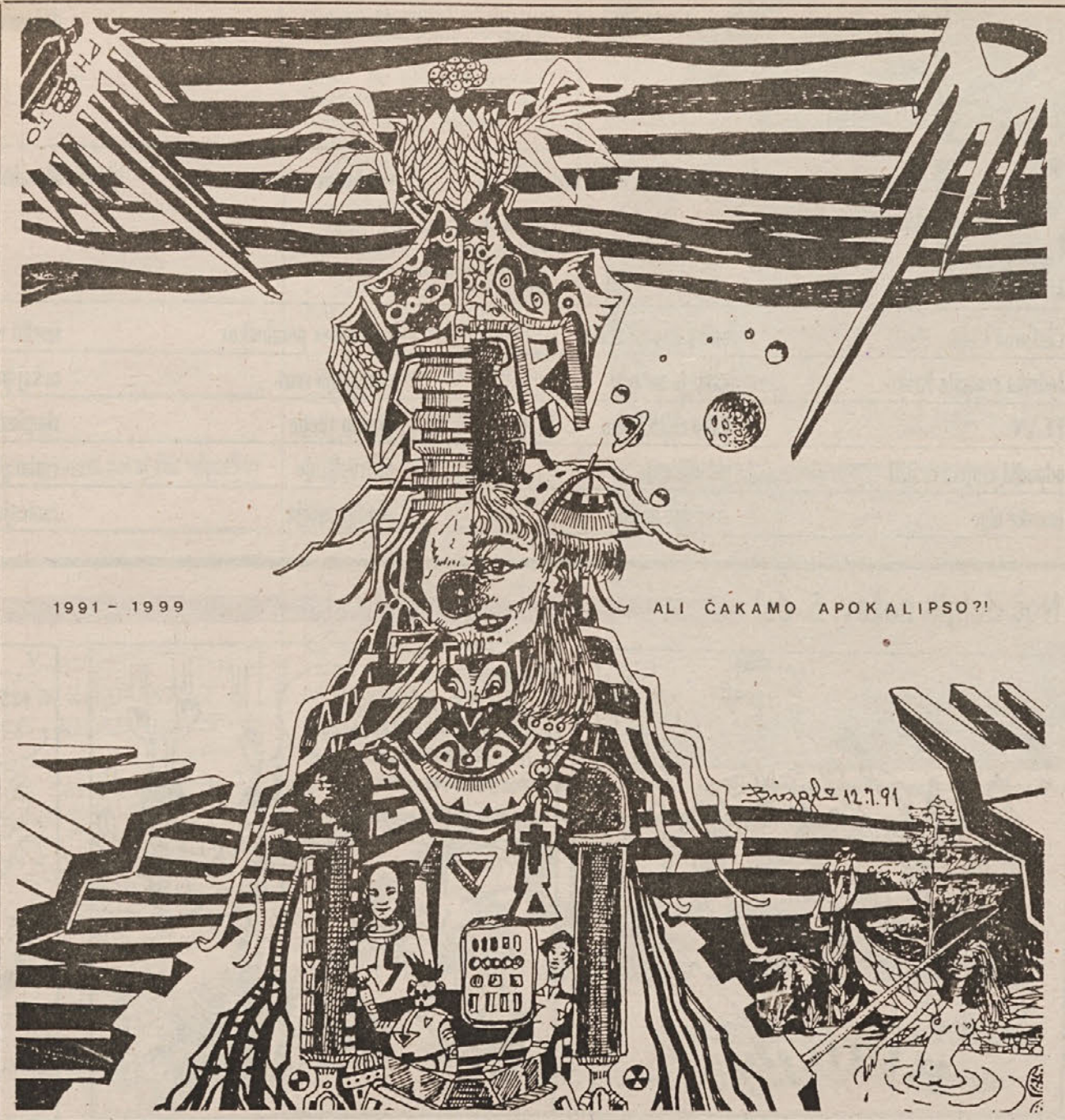
Ravne na Koroškem: V organizaciji turističnih delavcev iz Črne in pod patronatom občine Ravne je bilo pri Najevski lipi prvo srečanje slovenskih državljanov.

Zagreb: Resnica o žrtvah v Dalju še ni pojasnjena. V hrvaški javnosti je zavladalo prepričanje, da je bilo veliko Hrvatov ubitih na zverinski način, zato so Dalj razglasili za Katinski gozd.

Ljubljana: Za ureditev deviznih vlog prihajajo novi predlogi. Zdajšnje zaplete naj bi rešili s pomočjo javnega dolga, predlaga Stane Valant iz vodstva LB d.d.

Beograd: Banke v Sloveniji ter Zagrebška in Beogradska banka kupujejo devize občanov po neuradnem tečaju.

Bled: Medved, ki so ga sredi junija zasledili v Triglavskem narodnem parku, so še vedno sprehajali po Pokljuki. Do sedaj naj bi raztrgal že preko 16 ovac, za odstrel pa se še niso odločili.

RES JE ...

da je šef mariborskega korpusa, general Mičo Delić-Dinamit, odkrito dejal, da vojaki, ki bodo zapustili Slovenijo, z izjemo slovenskih in hrvaških rekrutov, ne smejo misliti, da bodo vojsko kratko malo zapustili. Tudi tiste, ki jim bo rok v kratkem potekel, bodo po prihodu v BiH, kamor v glavnem odhajajo, kar takoj vključili v rezervne enote in jih razporedili po kriznih žariščih, kar napoveduje, da spopadov pri nas še ne bo hitro konec. Mogoče pa bo pri nas kmalu najbolj razširjen poklic – vojak.

da se je pred nekaj dnevi v mariborski Kadetnici ob dveh zjutraj slišalo kakšnih deset streliv. Sicer nobenih podatkov o tem, kaj se je zgodilo, vojska ne da, v mariborsko bolnišnico pa tudi niso nikogar pripeljali. Naslednji dan ponoči je omenjeno kasarno zapustil vojaški rešilni avto. Zdi pa se, da se niso streljali za struco kruha, ali za prižiganje »biččlov«.

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

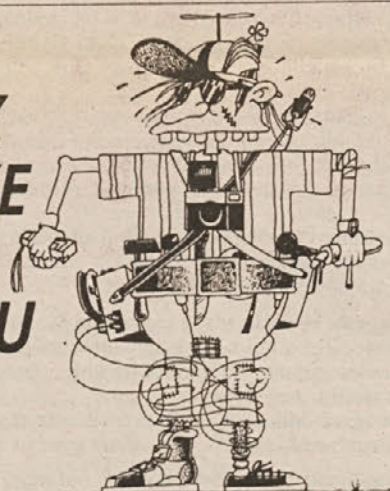
naslov

naročam časopis-tednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

BREZ
DLAKE
NA
JEZIKU

MARIBORSKI RADIO STUDENT UKV stereo 95.9MHz

SLOVENSKA
KMEČKA ZVEZA
LJUDSKA
STRANKA

Občinska podružnica SLOVENSKE KMEČKE ZVEZE LJUDSKE STRANKE iz Murske Sobotice, prireja vseslovenski kmečki tabor, ki bo 18. 8. 1991 v Beltinih. Prvenstvo tega tabora je v prikazanju manjrazvisti Prekmurja, Goriškega, težave kmetijstva.

Tabora se bodo udeležili tudi naši politiki: Milan Kučan, dr. France Bučar, Lojze Peterle, Ivan Oman, Franc Horvat in drugi.

Vabimo vse člane in nečlane na ta tabor, ki bo vključeval tudi kulturni in zabavni program z ansambлом Lojzeta Slaka.

PRIROČNIK ZA MEDICINSKE ZANESENJAKE

Vsakomur
svoje zdravilo

OSEBA/PREDMET	PROBLEM	DIAGNOZA	TERAPIJA
Janez Jansa	kako postati velik	klaustrofobija	še ena vojna
Jelko Kacin	kdo ste slovenski novinar?	aroganca	nove volitve in kandidatura za predsednika RS
Tone Fornezi TOF	kako postati simpatičen	nadčlovek	sestopiti s piedestala samovšečnosti
Helena Blagne	večen nasmeh	mišični krč	zamenjati glavo
France Bučar	povedati bistvo	skleroza	dokončna upokojitev
Milan Aksentijević	sodelovati in ostati nedolžen	večplastna osebnost	Slovenska skupščina naj zaseda v Beogradu
Cinkarna Celje	onesnaženost zraka	zastupitev porabnikov	izseliti vse Celjane iz Celja
Jedrska centrala Krško	kako jo ustaviti	skorajšnja smrt	nekaj ponovnih preletov letal
ELAN	kako rešiti firmo	akutno vnetje	skupinsko smučanje vseh upnikov
odpadki vrnjeni iz BiH	skladiščenje	zastupljanje	vsako gospodinjstvo Slovenije naj shrani nekaj žlic odpadkov
morske alge	cvetenje morja	atrofija morja	zamenjati morje

Noč dolgih nožev, 6. del

HUMORESKA

Povem
ti

»Kaj misliš, kaj se bo izcimilo?« me je vprašal znanec, ki se je na stara leta lotil politike.

»Iz česa?« sem vprašal.
»Iz vsega tega.«
»Iz vsega tega se lahko izcimi vse, če misliš vse to.«

»Daj no. Moram ti povedati, da vodstvo naše stranke dobro analizira stvari. Dobivamo se vsak teden tamle v gostilni in prediskutiramo vsako stvar z vseh vidikov. Povem ti, da bo najhujši problem privatizacija. Sele ko bomo vse sprivatizirali, bo krenilo.«

»Kdaj pa bo to?« sem vprašal.

»Ja, ko bi jaz to vedel,« je odvrnil znanec. »Čim prej, tem bolje. Brez tega ne bo nič.«

»Ja, ampak tako kot si predstavljate, da bomo vse podarili ali razprodali, tako pa ne bo šlo.«

»Ti, moram ti povedati, da smo mi v gostilni že večkrat vrgli na mizo prav to, kako namreč stvari privatizirati, da jih ne bi razprodali. Ugotovili smo, da bi vsak človek rad dobil kaj zastoj, a kam bi pa prišli. To bo najtrši oreh. To pravi tudi naš predsednik komisije za vprašanja privatizacije. Pravi, da narava še ni dala tako trdega oreha.«

»Kaj pa jugoslovanska križa? Ste jo videli na mizo?« sem vprašal. »Morali bi jo.«

»Smo jo, smo jo. Vsak teden se temeljito ukvarjamo z njo. Pozno v noč. Povem ti, da je izredno zapletena. Kaj misliš, bo kak širši spopad? Nas lahko napadejo? Mi si ne delamo utvar. Moramo biti realisti.«

»Mislite, da nas res lahko napadejo? Da se ne bodo ustrašili Evrope?«

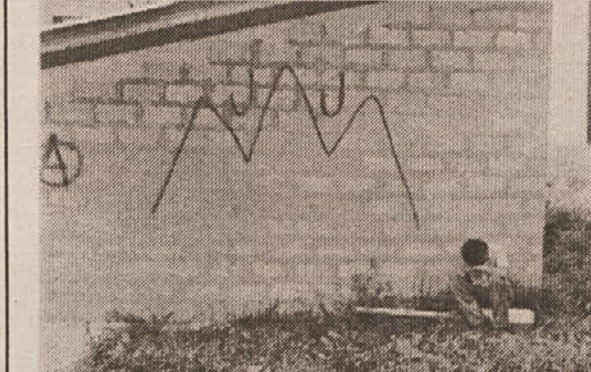
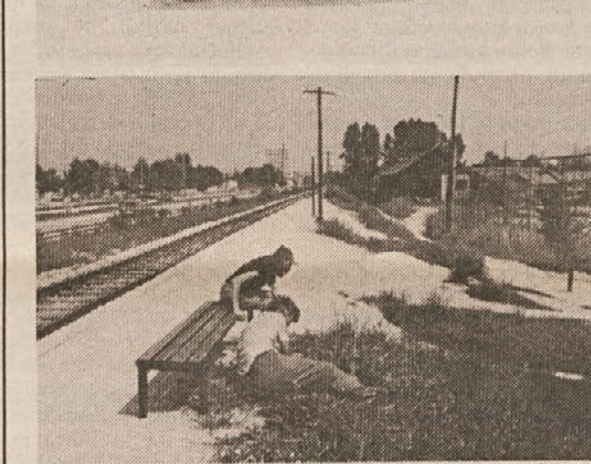
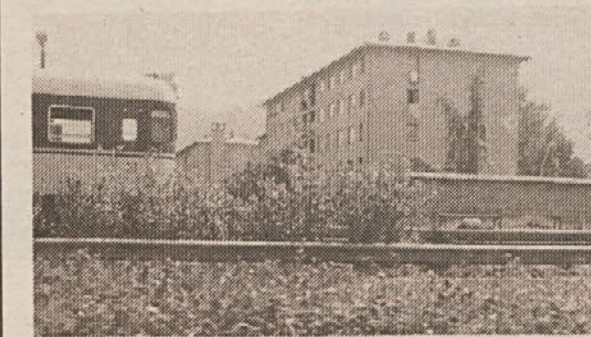
»Eee, kaj se ve. Kdo ve, kaj se kuha v vojaških glavah. Čimprej bi nas morali priznati. Samo to nas lahko reši. Kako da tega ne vidijo?«

»Vidim, da hudičevo dobro vse analizirate,« sem rekel. »Pa me zanima, kako kaj razmišljate o gospodarstvu, o krajevnih problemih. Kaj bi morali narediti, da ne bi vse tako jemal hudič.«

»Povem ti, ampak ne boš verjel, da nam za to kratkoma zmanjkuje časa. Pravzaprav smo prišli le do analize vojnih posledic, ki so naravnost katastrofalne. Si predstavljate, kako dolgo jih bomo odpravljali? In kje bomo dobili denar?«

»To boste morali nujno prediskutirati,« sem rekel. »Ni vrag, da vam take analitične sposobnosti ne bi pokazale pravega vira.«

FOTOREPORTAŽA

Slovenski
poletni
počitek

NI RES ...

— da Kovinotehna v Celju ni bila raketirana. V ponedeljek popoldne, je na dvorišče Kovinotehne preletela in tam eksplodirala raketa. K sreči je šlo za še eno neučinkovito obrambo pred točo, kajti raketa je bila namenjena oblakom, pristala pa sredi mesta.

— da so gospoda dr. Jožeta Pučnika med obiskom v obrtni zbornici predlagali za — častnega člana. Iz predvolilnih nastopov mu je ostalo še nekaj izpitov, on pa bi že rad v višji razred.

— da je mati vseh slovenskih lip — Najevska lipa po gromovitem govoru gospoda dr. Franceta Bučarja, predsednika slovenskega parlamenta zrasla za cel meter. Korošci pa so le imeli veselico.

NOVA DOBA

KONEC ZGODOVINSKIH LAŽI

DR. NADA KLAJČ:

ZADNJI
KNEZI
CELJSKI
V DEŽELAH
SV. KRONE

V knežjem mestu izide v dneh pred 1. Svetovnim slovenskim kongresom knjiga o knezih Celjskih, nekronanih srednjeveških vladarjih z velikansko gospodarsko in politično močjo. Knjiga zagrebške zgodovinarke dr. Nade Klajč, ki je celjski knežji družini po dolgih stoletjih prva priznala moč, ugled in sloves, ki ga je ta uživala v času svojega vzpona in zmagoslavja.

Knjigo je med bralce s strokovnim razmišljanjem popejpal prof. dr. Janez Šumrada. Oblikoval jo je Jože Domjan, fotografije sta napravila Viktor Berk in Lucas, stiskal jo je Cetiš Celje. Vešana je v platno in za reprezentančne knjižnice v usnje.

Cena knjige, vezane v platno, je 599 dinarjev, vezane v usnje in numerirane pa 999 dinarjev.

NAROČILNICA

Nepreključno naročam izvodov knjige dr. Nade Klajč Zadnji knezi Celjski v deželah Sv. krone, vezane v

Priimek

Ime

Kraj

ulica

Poštna številka

pošta

Številka osebne izkaznice

Datum

podpis

Naročnik plača knjige po povzetju in poštnino poravnava sam.

Naročilnice pošljite na naslov:

Prese d.o.o., Aškerčeva 15, 63000 Celje

Informacije po telefonu 063 23 331, 063 27 606 ali po

faxu 063 25 849.

KATEDRA
KATEDRA

S PRILOGO IZ POD PULTA

Časopis, ki je močnejši od papirja.

ŠENTJUR: OTROK UČI MATER

Elegant se je rešil Topra

V nekem razgovoru z nekdanjim direktorjem Topra Petrom Privškom je le-ta rekel, da je bilo v Topru uvedeno »čiščenje neracionalnih ter ukinitje in zmanjševanje nerentabilnih obratov«. Med temi nerentabilnimi naj bi bil tudi obrat v Šentjurju. Menim, ko se Toper še vedno utaplja v blokadi žiro računa in zanj ponovno skrbi krizni štab, je njihovem »bolanemu« delu v Šentjurju uspelo splavati na površje.

Kdo komu v breme

Danes samostojno družbeno podjetje športne in modne konfekcije Elegant Šentjur, se je s Toprom združilo pred sedemnajstimi leti. Pravijo, da sta to storila pod prisilo politike.

Razvoj je odtlej šel v škodo Eleganta, ki je bil že pred sedemnajstimi leti uveljavljena jugoslovanska firma, predvsem na področju jeansa. V Šentjurju pa ni bil samo nekdanji tozd Elegant, ampak še nekoliko mlajši tozd Moda, ki so ju združili.

V Elegantu so venomer trdili, da bi bilo zanje bolje, če bi nadaljevali samostojno pot. Ta želja se jim je s pomočjo Merxa uresničila šele januarja letos.

Niso imeli niti lastnega žiro računa, tako da so njihove stranke nakazovale denar kar na Toprov žiro račun – ker je bil Toper kar naprej v blokadi, jim sredstev ni mogel prenakazati. Direktor Eleganta v Šent-

jurju **Zvone Leskošek** še sam težko verjame, da so kljub tem preprekam uspeli zlesti na zeleno vejo:

»Osnovni cilj osamosvojitve je bil preprečiti stečaj, ki je grozil Topru, nato zagotoviti delavcem ustrezna delovna mesta ter redno izplačilo osebnih dohodkov. To smo dosegli kljub temu, da smo od Topra podedovali blokiran žiro račun. Po sedmih mesecih napora bomo zagotovili delavcem v avgustu zvišanje osebnih prejemkov za dvajset odstotkov.

Mogoče sama vest o zvišanju osebnih prejemkov ne bi bila toliko presenetljiva, če ne bi vedeli, da imajo v Topru delavci že tri mesece zajamčene osebne dohodke.

Medtem ko je **Peter Privšek** v omenjenem razgovoru trdil, da presežka delavcev niso prepustili Zavodom za zaposlovanje, takoj izvemo, da so kar 67 tehnoloških viškov dobili

v Elegantu. Danes v Elegantu nimajo presežkov, ampak načrtujejo celo dodatno zaposlovanje. Prav tako zaposlujejo večinoma vse nekdanje pripravnike in štipendiste. Racionalizirali pa so režijo na zgolj sedemnajst delavcev.

Kljub temu, da je Elegant prevzel del zadolženosti, tekoče posluje pozitivno. Pri tem jim je pomagala med drugim tudi Ljubljanska banka, ki je konverzirala kratkoročne kredite v dolgoročne. Prav tako jim je priskočila v pomoč Investicijska banka, ki jim skupaj z izvršnim svetom občine Šentjur pomaga pridobivati določena sredstva.

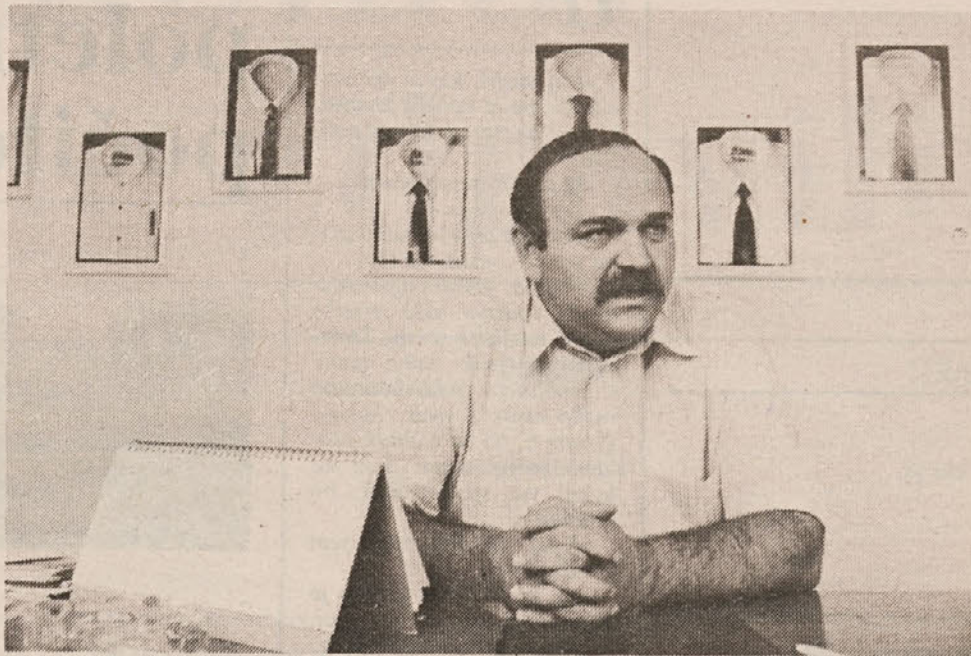
»Vztrajati bi morali, da se v občini čim več sredstev vlaga v sam Šentjur, kajti le tako se bo lahko mesto razvilo,« meni **Zvone Leskošek**.

»Danes kupujemo delež v Toprovem Avstrijskem obratu Topsport, kjer smo uspeli dolgove že kompenzirati. Prav tako smo z novim vodstvom Topra zadovoljivo sanirali medsebojne odnose.

Trenutno ne iščemo partnerjev, ampak si želimo izboljšave cenovne proizvodnje in prehod v višji kakovostni razred. Svoje zmogljivosti imamo zasedene do konca leta do takšne mere, da se bomo morali pošteno potruditi, da jih bomo zmogli realizirati.

Ko so šli iz Topra so naredili tržno analizo na osnovi katere so se odločili, da so zanje zanimivi slovenski in hrvaški trg ter Vojvodina.

»Ob razdelitvi Topra smo začeli uvajati nov avtentični program. Načrtujemo še računalniško obvladovanje klasičnih komercialnih informacij ter proizvodnje,« zaključuje. Pri svojem načrtovanju skoka v višji cenovni razred se zgledujejo pri enem svojih največjih poslovnih partnerjev, firmi Bogner iz Nemčije. Pravijo, da se pri njej učijo in da je to prva lastovka, ki jim odpira vrata na zahtevnejša področja konfekcionarja in trženja.

Zvone Leskošek

Prebijanje med najboljše

Magitta Dolle je iz firme Bogner. V Sloveniji živi že dve leti. Pred tem je podobno delo opravljala v Braziliji, Portugalski in še kje. Pravijo, da firma Bogner ničesar ne prepusti naključju, zato daje svojim poslovnim partnerjem strokovno pomoč. Morda je tudi to vzrok, da ob predaji izdelka manj kot odstotek pade pod raven boljše kakovosti, kar pomeni za Elegant velik uspeh in jih uvršča med zanesljive partnerje.

Kakšna je narava sodelovanja med Elegantom in Bognerjem? »Moja firma ima letno 220 milijonov mark prometa, kar dovolj pove o velikosti firme. Nikoli ne dopuščamo, da bi se naši proizvodi izdelavali brez našega nadzora. Poskrbeti moramo, da se uresničujejo vse zahteve firme Bogner, zato sem v proizvodnji prisotna skoraj ves dan,« pravi g. Magitta Dolle.

»Elegant je dober partner. Je edino podjetje, s katerim

v Sloveniji sodelujemo. Mi zahtevamo najvišje kar je možno. V Elegantu delajo vsi kot eno kolo-harmonično usklajeno.

Skupaj z Elegantom izdelava Bogner najvišjo kakovost v srednji Evropi. Kakovost pa je trajanje. Tudi cenovno smo dva do trikrat dražji od drugih. Za nepoznavalce te blagovne znamke naj povem, da smo najboljši ravno pri športnih modelih.

Naše vzajemno sodelovanje se ne nanaša zgolj na klasične »lon« posle, ampak smo prisotni z vsem organizacijskim in drugim znanjem.

Kako naprej

Ali imajo v procesu restrukturiranja gospodarstva kakšen interes za sodelovanje?

»Tega ne morem povedati. Morda bodo drugi lahko odgovorili. Vsekakor pa imamo namen pomagati v razvoju Eleganta. Konkretni razgovori pa še niso tako daleč, da bi lahko karkoli izjavila. Naša firma se bo odločala, ko bodo razmere za takšne stvari ugodne.«

Kako je osebno zadovoljna?

»Imam sposobne sodelavce. Kakovost dela je primerna. Med Bognerjevimi partnerji sodijo med zanesljivejše.«

In kako v bodoče? **Zvone Leskošek:** »Že sam podatek, da letno izvozimo devetdeset, trenutno tudi sto odstotkov proizvodnje, je dovolj zgovoren.

Glede urejenosti naših poslovnih stikov pa največ pove dejstvo, da v času vojne nismo imeli nikakršnih zastojev tako pri dobavi kot izdaji materiala. Naša druga največja partnerja Rucker in tudi Elho sta blago pripeljala celo v času vojne. Prav tako pa smo ves čas vojne dobivali polno vzpodbud in tolažilnih besed.

Največji dolg je na področju podkapitalizacije proizvodnje, kar smo podelovali od prejšnjega Topra. Za svoj program dokapitalizacije pa že imamo pozitivno mnenje od inštituta za ekonomiko v Ljubljani. Realizacija je odvisna predvsem od razpoložljivih sredstev.«

Magitta Dolle

Turistično kmetijsko in trgovsko podjetje d.o.o.

KLJUČAROVCI 19
YU-69242
Križevci pri Ljutomeru
Tel. (069) 87-731

Pri nas vam ponujamo kmetijsko mehanizacijo:

- SIP Šempeter – silo kombajni
- sejalnice – BECKER
- žitne sejalnice
- plugi IMT
- TEHNOSTROJ prikolice

Pokličite nas domov in se oglasti na naš razstavnici prostor na sejmu v Gornji Radgoni.

NOVO NOVO NOVO

v Veleblagovnici T

V PRITLIČJU

NOV ODDELEK

ŠOLSKIH POTREBŠČIN
IN ŠOLSKIH TORBIC

NAGRADNO ŽREBANJE ZA ŠOLARJE
OD 2.8. DO 5.9.1991

V VZHODNI NEMČIJI JE VSE VEČ RASNEGA NASILJA

Nacisti marširajo

Ko je Bonsu Jones pred sedmimi meseci prispel v vzhodno Nemčijo, je upal, da bo našel zatočišče pred politično represijo, ki je, kot pravi preplavila njegovo rodno Gano. Namesto tega se je srečal z drugačnim terorjem, za katerega pravi, da je veliko hujši kot tisti doma. Med svojim kratkim prebivanjem v vzhodni Nemčiji so Jonesu grozili z nožem na grlu, ga lovili in preganjali po ulicah, ga zmerjali s »črnuharsko svinjo« ter vpili nanj naj »zginge domov«.

Medtem ko oblasti preučujejo njegovo prošnjo za politični azil, živi Jones v ubežniškem zatočišču v Magdeburgu, sto trideset kilometrov od Berlina. Prejšnji teden se je petdeset neonacistov povzpelo na ograjo, ki varuje zatočišče in metalo kamenje ter vzklikalo rasistične slogane. Za vzhodnonemške standarde, kjer ulično nasilje v zadnjih letih dosega alarmantne razsežnosti, je ta napad izvenel zelo pohlevno. Le en begunec je končal v bolnišnici, razbitih pa je bilo »samo« nekaj oken. Direktor zatočišča, Hans-Georg Skrobotz pravi: »Vedeli smo, da nas bodo skin-headi prišli nadlegovati in predvidevamo, da bodo to zopet storili.«

V letu 1991 je v Nemčiji, še posebej v na novo pridruženem delu prišlo do verjetno največjega razmaha rasnega nasilja po časih zgodnjega nacizma. Zvezna policija trdi, da desni ekstremisti v vzhodni Nemčiji zdaj zakrivajo več zločinov v enem mesecu kot so jih prej v celem letu. Toda reakcija odgovornih političnih struktur v Bonnu ni presegla praga

Mladi vzhodni Nemci na komemoraciji ob smrti Rudolfa Hessa

brezbrižne blage zaskrbljenosti. Preobremenjeni z neprijetnimi ekonomskimi posledicami združitve, se nemški voditelji še niso pripravili in sposobni spoprijeti z ostanki temne preteklosti te države.

Vzhodnonemški neonacisti so odprtih rok sprejeli Hitlerjevo volilo – Veliko domovino, rasno čisto Nemčijo, antisemitizem, zraven pa so dodali še nekaj novega, v duhu časa: glavni krivci za nezaposlenost so po njihovem tujci, ki »kradejo« službe vzhodnim Nemcem. V Wittenbergu, mestu nedaleč od Berlina, so neonacisti vrgli iz četrtega nadstropja dva sezonska delavca iz Namibije in ju težko poškodovali. V Dresdenu so neonacisti iz drvečega avtomobila vrgli emigranta iz Mozambika, ki je za posledicami poškodb umrl.

Zaradi številnih napadov na tuje v podzemni železnici je minister za promet v mestni vladi Berlina priporočil, naj čr-

no obarvani potniki ne uporabljajo nekaterih prog. Afričani pa niso edine žrtve tega brezumnega nasilja. Ko so poljski turisti prišli proslaviti ponovno odprtje meja, so jih neonacisti v Frankfurtu kamenjali. V mestu Zittau so neonacisti napadli dom za obsevane otroke iz Černobila. Kot je pri takšnih eksczesih v navadi, je ta ksenofobija povsem iracionalna. Tujci tvorijo v Nemčiji manj kot en procent celotne populacije.

Bonn je do zdaj začuda molčal. V začetku julija tega leta pa je vodja zveznega urada za odnose s tujci, Liselotte Funcke dala odpoved v protest zaradi apatije državnega aparata v zvezi s tem problemom. Ob odstopu je posvarila nemško javnost pred nevarnostjo, ki grozi nemškemu socialnemu miru. Kljub temu, da je policija v neredih aretirala neke okrog 1500 do 2000 neonacističnih nasilnežev, ostaja bridko dejstvo, da organi pregona radi

zamižijo na eno oko, kadar gre za neo-naci nasilje, v nekaterih primerih pa so zabeležili celo neskrto simpatiziranje policije z oboroženimi mladinskimi skupinami. Na začetku tega leta je policija v Eberswaldu preprosto stala ob strani in opazovala, kako je skupina podivjanih nasilnežev z verigami in besebalskimi palicami napadla štiri Afričane in enega od njih pretepla do smrti.

Kljub temu, da so nemški sociologi obsodili nasilje nad priseljenci, so po začetnih oboževah kmalu zabredli v racionalne razlage takšnega obnašanja. Po njihovem mnenju je dežela, ki je v bližnji preteklosti najprej dvanajst let živela pod nacističnim škornjem in nato še štirideset let pod strahovladno komunizma, že sama po sebi nagnjena k ekstremizmu in netolerantnosti.

Heinrich Sosala, vodja socialnih služb v Magdeburgu, pravi: »Kolaps starih oblastnih struktur je ustvaril ogromen vakuum za mladino. V zadnjih letih so lahko videli, kako njihovi starši izgubljajo službe, kako v šolah zamenjujejo učitelje, kako sodijo njihovim bivšim političnim voditeljem. Na nek način si želijo nove oblasti.«

Po mnenju nekaterih sociologov lahko ta želja po novi družbeni ureditvi kaj hitro privede do nostalgije za nacizmom, še posebej med mladimi nezaposlenimi in apatičnimi fanti med petnajstim in petindvajsetim letom. Fašist, kot sebe imenuje sedemnajstletni Peter, ima o dobi nacizma zelo romantično mnenje: »Očistili so Nemčijo vsega, kar ni bilo nemško.« V vojaških škornjih in bomber vetrovki, z obrito glavo in Waffen SS značko deluje zastrašujoče. »Res je,« pravi, »to, da so s plinom pobili vse tiste ljudi, je bilo res slabo, toda pod Hitlerjem so imeli vsi delo in Nemčija je bila čista.« Peter je Hitlerjugend devetdesetih. Vidi tisto kar hoče, ostalo kot da zanj ne bi obstajalo. In čeprav se nam morda zdi, da je Nemčija daleč od nas, bi se veljalo malce zamisliti. Kajti ob naraščajoči brezposelnosti v naši novi državi ne bo potrebno veliko časa, preden se bodo tudi pri nas pojavili ljudje, ki bodo sanjali o etično čisti Sloveniji, za vse tegobe pa bodo krivi Bosanci in Srbi. Ljudje, ki jim ideja nacizma ne bo tuja, še več, ki bodo razmišljali o nacizmu podobno kot Peter: »Vsega res niso naredili prav, toda širše gledano sploh niso bili slabi.« Iz krvave ter dostikrat sramotne preteklosti pa vemo, kako lahko je okužiti ljudi z raznimi izmi in kakšni so končni rezultati takšne množične zaslepljenosti.

NOVA SPOZNANJA O KAPETANU DRAGANU

Lastnik bordela

Dopisnik Večernjega lista, po katerem podatke tudi povzemamo, celo trdi, da Vasiljkovič svojo »osnovno dejavnost« nadaljuje celo sedaj v Kninu, saj naj bi v svojo milico vključil tudi mlada dekleta, da bi »dvi-govale četnikom moralo«. Dopisnik gre še dlje in trdi, da Vasiljkovič četnikom dviguje moralo tudi z mamili.

Avstralski novinarji, ki so iz Knina na široko pisali o skrivnostnem kapetanu Draganu, ki govori angleško z avstralskim naglasom, so po povratku v domovino malo pobrskali po arhivih in spominu in odkrili zanimiva dejstva o omenjenem vo-

dji posebne enote milice v SAO Krajina.

Domnevno resnico o skrivnostnem kapetanu je prejšnji teden objavil sedmi kanal avstralske televizije. Kapetan Dragan, alias Daniel Snedon, alias Robert Malinković, ni nihče drug kot Dragan Vasiljkovič, kriminallec, ki ga avstralska policija in novinarji iščejo že sedem let.

Vasiljkovič, kot so objavili, nikoli ni bil vojak plačanec, njegov poklic pa je kriminal. Bil je lastnik bordela v četrti Melbourne, ki se imenuje Elsterwnick, kjer so svojčas gospodovali preprodajalci mamil in zvodniki.

ZAKON DIVJEGA ZAHODA

Policajci kradejo

Šoferja zasebnega avtoprevoznika Stanislava Velnerja iz Šentjurja sta se na lastni koži prepričala, da policajci tudi kradejo. V bližini Kačanika v Makedoniji sta njun tovornjak s priklopnikom ustavila dva policajca in v njiju namerila orožje.

Potem je za policijskim avtom pripeljal še tovornjak in miličnika sta s pomočjo neznanec iz njunega tovornjaka pretovorila kar 38 oken in dvojna vhodna vrata. Ko so naložili, kolikor so mogli, so ju nagnali proti Tetovu, miličnika pa sta še zagrozila, da zadeve

ne smeta prijaviti, ker ju drugat- če ne bodo spustili domov. Lesna iz Slovenj Gradca je zaradi tatvine »zakona« oškodovana za 100 tisoč dinarjev, šoferja pa si bosta najbrž za vedno zapomnila, da tudi v Jugoslaviji veljajo zakoni divjega zahoda.

KOELLA PODLEGEL STRELNIM RANAM

Denar, prepir, smrt

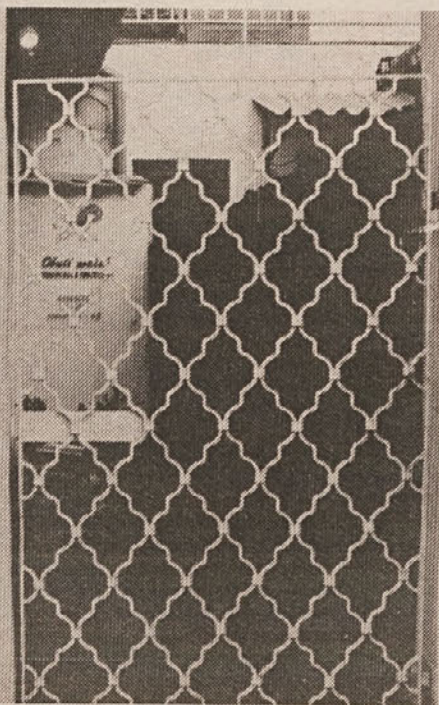
Kako tesno so denar, prepir in smrt povezani med sabo, se ponavadi zavemo šele, ko je prepozno. Hudo prepozno. V celjski bolnišnici je namreč pred tednom dni za posledicami strelnih ran umrl Rolando Koella, ranjen v prepiru med njim in Marjanom Šoštaricem.

Usodno obračunavanje med Koello, njegovo ženo Jolando in zakoncema Šoštaric se je, kot smo že poročali, bilo zgodilo sedemnajstega julija tega leta. Zaradi nerazčiščenih računov in domnevnega goljufanja, Koella naj bi namreč bil Šoštaricu dolžan več kot dvajset tisoč mark, je do takrat na po-

gled nedolžen prepir dobil tragičen epilog. Šoštaric je s samokresom ustrelil zakonca Koella in ju hudo ranil. Medtem ko je Jolanda Koella že izven življenjske nevarnosti pa so bile rane za njenega moža prehude. Na oddelku za intenzivno terapijo celjske bolnišnice so se zdravniki več kot dvajset dni

borili za njegovo življenje, vendar so bile poškodbe tako težke, da mu niso mogli pomagati.

Celoten primer je še v preiskavi, zato ne obstajajo uradni podatki o poteku tega tragičnega dogodka. Po izjavah nekaterih očividcev je šlo za streljanje v samoobrambi, po mnenju drugih pa ne. Kakorkoli že, za Koello je zdaj prepozno, da bi povedal svojo verzijo dogodka. In na žalost ga tudi noben denar na svetu ne more več obuditi od mrtvih.

Prizorišče tragedije v Zagati

NOVE MEJE PROSTITUCIJE

Čarter za ljubezen

V svetu biznisa so geografske meje že od nekdaj zbrisane, medtem pa so moralne meje padle na še kar nizek nivo, ki ga je težko ponovno dvigniti.

Ne mine niti en dan, da se ne prikaže kakšen časopis, ki nudi tistim, ki si lahko privoščijo, egzotična uživanja. Pisali smo že o novih kanalih prostitucije, po katerih so dekleta, v glavnem device, prevarane z lažnimi obljubami o poštenem delu, pripeljane iz Afrike v Italijo oziroma Neapelj, kjer se njihova »ljubezen« lahko naroči za milijon lir. Po seksualni »krstivki«, črne device končujejo na cestah, kjer njihova cena pada na 20.000 lir.

Neka turistična organizacija v Londonu povsem javno in na

od pričakovanega. Program čarter-letenja ljubezni je izmišljen v času vojne v Zlivi, ko se je internacionalni turizem znašel v veliki krizi, razen tega so ljudje tudi radovedni, ko se jim kaj novega ponudi.

Organizatorji nenavadnega potovanja Tony Boston, nekdanji trgovec s starimi avtomobili, porno-fotograf Johnny Denker in turistični delavec, Steve Drake, so v Angliji okvalificirani kot pornografi, njihova cerkev pa jih obtožuje za organizacijo takšnih turističnih izletov v tujino. Medtem zakon

v Tajlandu nima nič proti srečanju, kakršnega iznajdljivi Angleži predlagajo. Razen tega se klienti njihove agencije vedno vračajo z zanimivih potovanj iz Tajske zadovoljni.

Da je že omenjena trojka našla dobro delo nam kaže tudi podatek potnikov, ki čakajo vsakih 14 dni, da se vkrcajo na letalo, ki jih bo z letališča Heathrow odpeljalo na egzotično potovanje. Njihovi klienti so najpogosteje moški srednjih let, z diskretnim kontom v banki in po pravih družinski ljudje. Pred svojo družino se klient ponavadi izgovarja s službenim potovanjem in na tak način lahko mirno odpotuje,

ter se na Tajlandu, brezbržno prepušča mladim lepoticam.

Dekleta iz Tajske, kot je znano, so prave strokovnjakinje v masažah. Z nežnimi obrati masiranja svojega klienta vzbujajo in ga pripeljejo do orgazma.

Kdor je imel srečo, da to doživi po zaslugi organizatorjev Bostona, Denkera in Drakea, postaja najboljši reklamni agent njihovega dela. Tako na stotine Angležev nestrno čaka na užitke.

Še ena igra animira kliente čarter-letenja ljubezni, znana kot »smoking« – to je čas za oralni seks, katerega izvajajo mlade orijentalne prostitutke. Nobena od njih ne uporablja zaščitnih sredstev, na kar so organizatorji in njihovi klienti zelo ponosni. Na drugi strani pa je glede na statistiko tveganje AIDS-a v Tajske zelo visoko: 50% deklet iz Bangkoka je pozitivno.

Druga stran medalje nam odkriva tudi socialni in etični smisel tega biznisa. Dekleta med 15 in 20 leti starosti prihajajo v Bangkok v glavnem iz najbolj revnih vasi Laosa in Kampučije. V večini primerov so prisiljene na takšen izbor: revni starši jih za majhen denar prodajo poslovnim ljudem brez zahtev.

Na srečo življenje proti njim ni vedno tako kruto. Pred kratkim se je zgodilo, da se je eden izmed klientov agencije »Exclusive Holiday for Men Only« zaljubil v eno zelo privlačno »hostesso« in se odločil, da jo vzame s seboj v Anglijo. Sedaj se hoče z njo tudi poročiti.

Dekleta, ki so na razpolago klientom iz Anglije.

Drugače pa organizatorji za sodelavce čarter-letenja organizirajo zelo dobro zabavo. Po prihodu na Tajske se turist »rdeče luči« predaja eni ali več mladim »hostessam«, ki ga potem »obdelujejo«.

Vas Cha Am, nekoliko kilometrov od Bangkoka, je polna

lepih deklet, ki so na razpolago klientom iz Anglije, ki v času bivanja lahko menjavajo partnerke kolikor želijo. Znano je, da je najbolj iskana 15-letna Sopra, ki se kot mnoge njene vrstnice še ukvarja s punčkami in z branjem stripov. Zaradi svoje popularnosti je zelo zadovoljna.

J. D. (levo) in S. D., organizatorja oziroma lastnika agencije.

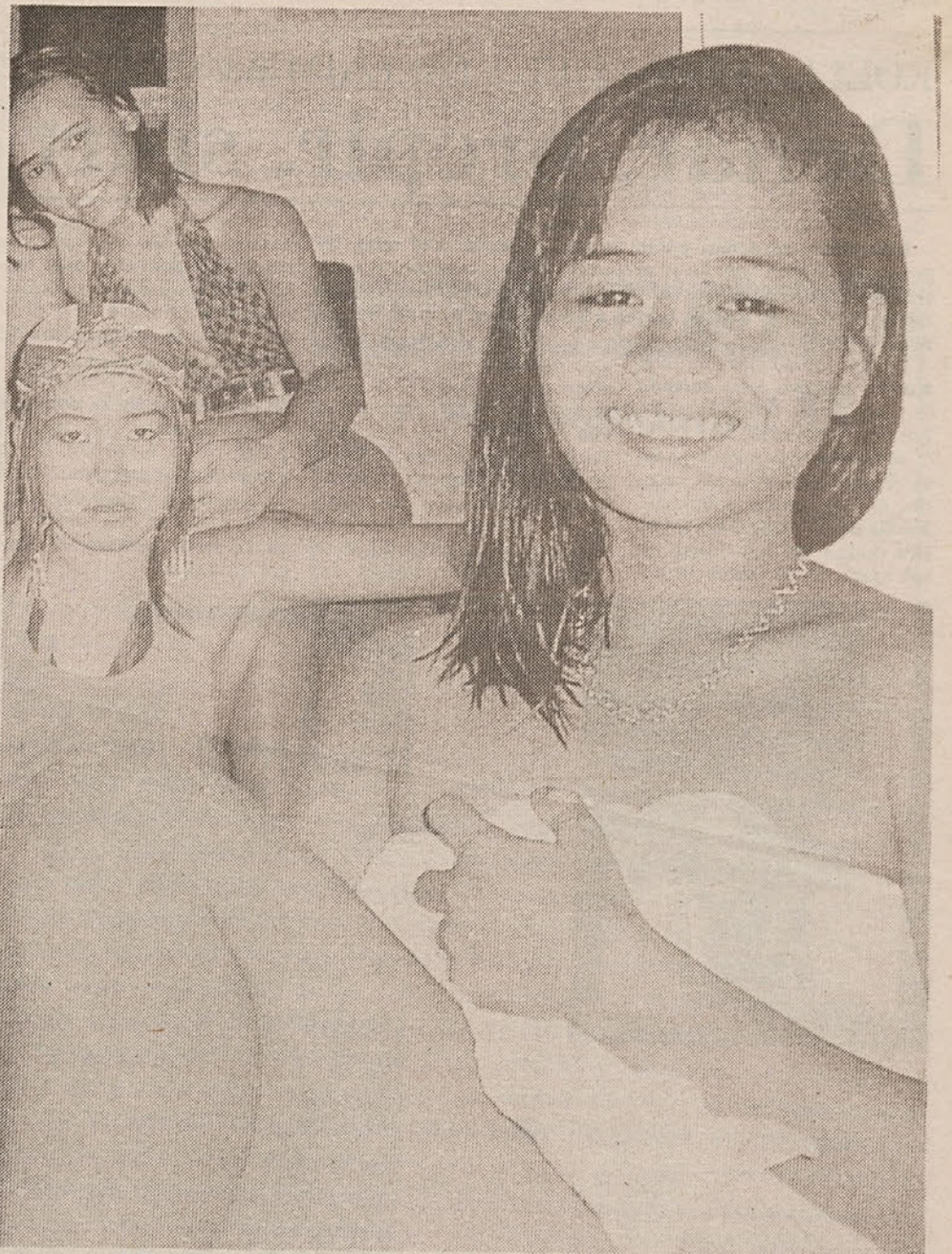
poseben način ponuja družbo egzotičnih lepotic v avtentičnem mestu, posebno v Bangkoku – v glavnem mestu Tajske. S to ponudbo je na Daljnem Vzhodu odkrila tudi rudnik zlata.

Potovanje s čarter-letenjem v Bangkok, 14 dni bivanja v glavnem mestu Tajske, oskrbljena z družbo »hostess« iz mesta, za ves čas bivanja, stane malo več od 3,5 milijona lir ali 1.550 Funtov sterlinga. To je vsekakor ugodna cena za potovanje na Daljni Vzhod, ki teoretično odpira tudi velike možnosti za ostala turistična doživetja, ki jih omogočajo vzhodne države.

Ideja agencije »Exclusive Holiday for Men Only«, ki je objavila svoje oglase skoraj v vseh londonskih časopisih, je naletela na velik uspeh, še večji

Eden izmed klientov (strank) v družbi z dvema prostitutkama.

Najbolj iskana je 15-letna Sopra

– domača in tuja kmetijska mehanizacija – živilska industrija – hlevska oprema
 agrokemija – blago za široko potrošnjo – avtomobili – STROKOVNA
 PREDAVANJA IN POSVETOVANJA – RAZSTAVA VSEH VRST
 ŽIVINE – 24. 8. – prodaja žrebic
 18. 8. ob 16. uri – VELIKE KONJSKE DIRKE –
 »PRVI SLOVENSKE KASAŠKI DERBI«
 25. 8. ob 10. uri
 PARADA KMEČKIH OBIČAJEV
 – vsak večer zabava
 – prodaja – sejemski
 popusti

KMETIJSKI SEJEM

29. MEDNARODNI KMETIJSKO ŽIVILSKI SEJEM
 17. – 25. 8. 91
 GORNJA RADGONA

V NJENEM ŽIVLJENJU NI MOŠKEGA

Monika ni noseča

Vprašanje je bilo vredno milijon dolarjev, nanašalo pa se je na Moniko Seleš. Pojavilo se je, ko je nenadoma, brez pravega pojasnila, samo teden dni pred pričetkom odpovedala sodelovanje na turnirju v Wimbledonu. Ali bo Monika, ljubimka mednarodnih teniških igrišč, osemnajstletna učenka postala mati?

Vprašanje je lebdelo v zraku in nekaj časa se je celo zdelo, da bo gospodična Seleš odpovedala svoj prvi intervju prav zaradi teh govoric. Toda ne. Njen skratovski obraz se je razlezel v širok nasmeh:

»Vsekakor! Želim si najmanj dva otroka. Najraje bi imela dvojčke, fantka in punčko. Seveda bom mati.«

Govori resnico ali se samo šali? Na odgovor ni bilo treba dolgo čakati: »Ampak za zdaj še ne!«

Svojo svetlo, razkuštrano glavo, ki je pred kratkim ostala brez tistih slavnih dolgih kitk, je vrgla vznak in prasnila v smeh. Intervju je bil potem kot serija hitrih udarcev in protitudarcev, za katere je Monika na igrišču največji strokovnjak.

Torej vas ne mučijo jutranje slabosti?

»Me, me, ampak samo, ko v trač rubrikah berem te neumnosti o svojem posvečenem stanju.«

Ampak poznamo rek: Kjer je dim, je tudi ogenj. Kako je prišlo do teh govoric?

»Nisem kupovala otroških oblekic niti hodila h ginekologu, s čimer bi lahko povzročala takšne neumnosti. Če dobro premislim, niti ne vem, kdo bi lahko bil oče mojemu otroku.«

Torej je bilo več moških?

Ne govorite neumnosti. Saj razumete: kolikor sem se učila v šoli, sta vedno potrebna dva, da napravita otroka.«

Pa kaj ni bilo na odprtem prvenstvu Avstralija nekaj med vami in nekim športnim kolegom?

»Ljubi bog, ne! Zamenjavja temo. Nisem noseča, v mojem življenju ni nobenega moškega in nora bi bila, če bi pustila teniško kariero in z osemnajstimi leti postala mati. Pika in konec!«

Nedavno se je govorilo o njej in modnem fotografu Philipu Caronu.

»Da. Philippe je krasen. Posnel je moje modne fotografije, to pa je nekaj novega, ker morate vedeti, da ne maram večine svojih fotografov. Ampak med nama res ni bilo ničesar. Všeč mi je zato, ker imam rada modo. Ljubim lepe obleke, še rajše pa nakupujem. Ure in ure lahko hodim po butikih. Če ne bi bila športnica, bi bila manekenka.«

Pravijo, da ji je to idejo vbil v glavo modni kreator Karl Lagerfeld.

»Bila sem fotomodel za njegove obleke in njegovo modno hišo. Bilo je zabavno, ker rada poziram.«

Sanja tudi o lastnem hitrem avtau.

»Odkar sem pred dvema letoma dobila vozniško dovoljenje, si želim le Lamborghini Countach. Lamborghini je krasen, še posebej v beli barvi. Videti je kot vojaško vozilo. Moja mama pravi, da je noro stanju.«

Ko bom dopolnila dvajset let, bom v tenisu dosegla vse, kar je mogoče. In kaj potem? Zakaj ne bi postala igralka, morda nova Grace Kelly, Katherine Hepburn, Michelle Pfeifer ali Julia Roberts...

zapraviti toliko denarja za pločevinasto škatlo na kolesih... Devetdeset tisoč funtov je veliko denarja.«

Koga bi najraje videla v tem dvosedu?

»Če je tole vprašanje spet past, me vanjo ne boste ujeli. Recimo, da bi imela najraje, da bi poleg mene sedel moj jorkšerski terier Astro.«

Ali so se odnosi med njo in njenim trenerjem Nickom Bollettieriem zelo poslabšali? Je to vplivalo na njeno nenavadno obnašanje pred Wimbledonom? Ali pa se je obnašal tako, kot sedaj pravi, zaradi poškodbe noge zaradi preigranosti?

»Najprej razčistimo nekaj – on je moj bivši trener. Ne vem, zakaj bi Nicku prištevali zasluge, ki si jih ne zasluži. Nick je bil moj trener in za to sem mu hvaležna Neumno pa je z njegove strani, da trdi, da je bil moj osebni trener, saj je moj trener od samih začetkov moj oče. Nick Bollettieri nam je pred petimi leti ponudil, da pridemo v njegov kamp v Bradentonu na Floridi. To smo sprejeli. To je bila dobra po-

slovna poteza za obe strani. Tam sem lahko v miru trenirala, Nicku pa so moje zmage prinesle publiciteto. Zvezo smo prekinili lani. V njegovem kampu več nisem mogla v miru trenirati. Bilo je preveč reporterjev, preveč radovednežev, preveč gužve. Ko pa sem odšla, nam je Nick poslal račun za sto tisoč funtov. Lep znesek, ne?«

Glede na to, da je dosedaj zaslužila več kot milijon dolarjev na različnih turnirjih, to Monike ne bi smelo razburjati. Pa vendar jo je. Danes pa pravi, da se ob takšnih zadevah le nasmeji. Srečna je, na življenje zna gledati z bolj smešne strani. Ima pa tudi napake.

»Moja največja napaka je, da se me da hitro zapeljati. Čim vidim kaj lepega, hočem tisto imeti.«

No, koga bi vendarle hotela imeti?

»O bog, Toma Cruisa, če ne bi bil poročen.«

Ob teh besedah je dekle, ki jo je svet obtožil, da je noseča, prasnilo v otroško hihotanje. To je bil najboljši dokaz, kako se lahko javnost zmoti.

OČE STEFFI GRAF JE SPREGOVORIL

Zakaj Steffi izgublja

Po dobrem letu dni je Peter Graf, oče Steffi Graf, končno spregovoril o razmerju s pol mlajšo Nicole Meissner. S tem ko je javnosti podal izjave o njegovem razmerju s porno fotomodelom, je hotel še v zadnjem trenutku rešiti svoj zakon in eventualne neuspehe slovit Steffi Graf.

Priznal je, da je naredil napako. Povedal pa je samo to kar so drugi že vedeli ali slutili. Pravi, da s tem ko je molčal je hotel ščititi tako svoj zakon, kot Steffi in nenazadnje tudi samo Nicole. Pravi, da sedaj, ko lahko končno spregovori javnosti o svojem razmerju z Nicole Meissner in o njeni hčeri Tari Taniti, noče prilivati olja na ogenj.

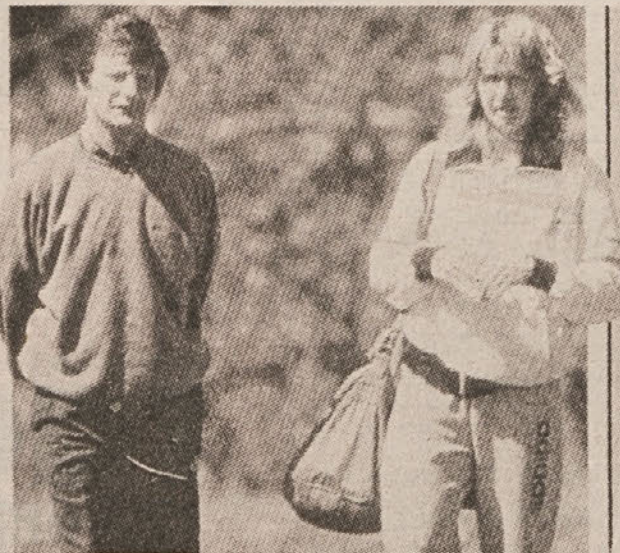
Glede na to, da je s strani Nicole, ki jih šteje 22 let, medtem, ko jih on ima 53, bil obdolžen, da je oče njene hčerke, njegova taktika molčanja v zadnjem letu ni bila najboljša. S tem se je vroča juha kuhala vso leto. Sedaj je krvni test opravljen. Rezultati so ovrgli možnost krivde, toda škandal je vseeno ostal.

Steffi Graf je v bližnji preteklosti doživljala neuspehe na teniških igriščih. Njen oče Peter pripisuje krivdo temu sebi in svojemu razmerju z Nicole.

Sedaj je Peter ponovno na skoraj vseh naslovnih straneh tozadevnih časopisov.

S posebno tožbo pa je hotel preko sodišča utišati Nicole Meissner, da ne bi več govorila o njenem razmerju, vendar mu

Če ne bi bilo te afere bi mogoče Steffi še vedno bila prva na lestvici.

Steffi Graf s svojim očetom Petrom. Steffi je nanj izjemno navezana. Sedaj Peter čuti, da je kriv Steffinega neuspeha.

to ni uspelo doseči. Na sodišču ni imel sreče.

Nicole Meissner s hčerko Tari, kateri naj bi bil Peter Graf oče. Seveda je on poročen s Steffino materjo.

Niccole Meissner še lahko naprej razlaga vsem, ki so jo voljni poslušati o svojem razmerju s Petrom.

Kdo je oče male Tare Tanite pa še vedno ni dokazano.

ŠPORTNO OSAMOSVAJANJE

Slovenski profesionalci

Pre dolg bi bil seznam jugoslovanskih trenerjev, ki si s svojim delom služijo kruh v tujini. Živimo v času, ko so tovrstno »migracije« še bolj prisotne kot v preteklosti. Skorajda vsak dan lahko preberemo, da je v tujino odšel športnik, vse bolj pogosteje pa njihovo pot ubirajo tudi strokovnjaki.

»Nogometiški Ivić (Marseille), Boškov (Sampdoria), Antić (Real Madrid), Blažević (Grčija), Skansi (Italija), »tenisača« Bilić, Breskvar, »smučarja« Gartner, Pudgar in še bi jih lahko našli, so trenerji spoštovanja in v vseh dejavnostih izredno uspešni. O njih v tujini pišejo slavospeve, »delodajalci« pa jih bogato nagrajujejo.

Vendar, kje je pravi vzrok, da jih ni doma, na svojega ogromnega znanja in izkušnje ne prenašajo na naše tekmovalce?

Vujadin Boškov, trener Sampdorie, se vrsto let »potika« po svetu in ob priložnostnem srečanju je takole odgovoril: »Na žalost tisti, ki hočemo delati strokovno, doma nimamo pravih pogojev. Tudi tistih osnovnih ne. Poglejte, klub mara nujno imeti vsaj tri igrišča za trening nogometašev. Urejeno mora biti področje zdravstva, dobro mora delovati služba za stike z javnostjo, seveda pa ne gre brez pravnikov, ekonomistov in sposobnih organizatorjev. In še tisto, kar je bolj pomembno. Stroko vodijo trenerji, politiko kluba pa spet drugi, ki imajo v klub vloženi svoj, poudarjam, svoj, kapital. Pri nas dobro veste, čigav je denar, če ga sploh imajo.«

Podoben odgovor bi najbrž dobili tudi od koga drugega. Jasno je, da so v tujini vsaj tiste, vrhunske klube v kateremkoli športu označili kot firme, ki morajo in tudi delujejo na osnovi profita resda s specifično dejavnostjo. Nikomur ni vseeno, koga od igralcev bodo kupili ali prodali, koliko bo gledalcev, kdo so sponzorji, saj vendar delajo vse za profit. Vsakdo ima svoj delež in bržčas nikomur ni vseeno, ali bo ta prodal ali prinesel profit.

Vsi so torej zavedajo, da brez kapitala preprosto ne gre. Kako do kapitala? Odgovor je samo navidez preprost. V resnici pa je pot do le-tega sila zahtevna in zapletena. Popolnoma je jasno le to, da mora biti v relativno kratkem času zagotovljen uspeh, sicer je klub obsojen na životarjenje ali propad.

Del uspeha, natančneje, možnosti in garancije zanj, delodajalci pogostokrat vidijo v trenerjih. Ti morajo biti gonilna sila uspehov, običajno prvega moštva. Prav od njih je odvisno, ali bodo uspeli najti stik z igralci in pravi način igre ter ob pravem trenutku doseči vrhunec pripravljenosti ali enostavnije: doseči uspeh, ki bo zagotavljal tudi poslovni uspeh.

Zakaj se pogostokrat v tujini odločajo za Jugoslovane? Razlogov je veliko najbrž pa v prvi vrsti velja strokovnost in, kot drugi razlog, pogosto omenjajo sposobnost prilagajanja okolju, v katerem delajo. Seveda ne gre brez znanja jezika in normalno sprejemljivih človekovih lastnosti. Tudi zdravstveno stanje in »minulo« delo sta pomembni prvini.

Bivši košarkarski reprezentant in trener, danes mednarodno uveljavljeni funkcionar, Boris Kristančič, je ob priložnosti dejal: »Delo v tujini je samo za resne ljudi. Če bi se trenerji doma obnašali tako kot zunaj, bi bili uspehi še večji kot so. Seveda pomembno vlogo igrajo še pogoji in ljudje, ki so v klubih. Na žalost je pri nas stroka pogostokrat v ozadju, zunaj pa jo vsi podpirajo in delajo zanjo.«

Živimo v času, ki je nemiren in nekateri trdijo, da je prav to primeren za najrazličnejše spremembe, ki bi tudi slovenske klube in organizacije približale tistim, ki so se nam zdeli ali se nam še zdijo nedosegljivi. Upoštevati moramo število prebivalstva, možnosti vlaganja kapitala in še marsikaj drugega, zanesljivo pa imamo dokaj kakovostno stroko in tej bi veljalo v današnjem času dati več možnosti. V vseh športih to ne bo šlo. Torej čaka nas dokaj ostra »selekcija«, katero bodo preživeli samo nasposobnejši. Ena velikih težav so tekmovalni sistemi (kolektivni športi) toda tudi tu lahko vsaj delno poiščemo primere, recimo iz Švice.

Precej lažji položaj je pri posamičnih športih. Smučarski bi moral vsa zagate najhitreje reševati, saj so tudi v preteklosti imeli vrhunsko svetovno organizacijo, izvrstne strokovnjake in menedžerje. Nekoliko lažjo pot bodo najbrž imeli tudi strelci, alpinisti, kajakaši in kanuisti...

Boju za mednarodno priznanje Slovenije so bodo na najboljši in najbolj učinkovit način vključili tudi športniki. Dosežki kot posledica strokovnega dela so bili in bodo tudi v prihodnje najboljši priporočilo. Imamo srečo, da se slovenski strokovnjaki, razen nekaj izjem, težko odločajo za odhod v tujino in da so doma. Moramo omogočiti pogoje, da bo njihova strokovnost prišla do izraza in prav nič nas ne sme biti sram, da se predvsem v tujini naučimo tistih »nestrokovnih« stvari, ki omogočajo športni in poslovni uspeh. Ena od poti je tudi, da manjkajoče strokovnjake »uvozimo« zavedati pa se moramo, da so ti dokaj zahtevni in konec koncev tudi dragi. To smo v preteklosti tudi počeli in res, razen svetlih izjem, smo posegali po drugorazredni ponudbi.

Nujno nas čaka »privatizacija« klubov, ki mora biti povezana s profesionalnim pristopom, ko gre za prva tekmovalna moštva ali posameznike, država pa bo morala skrbeti za uveljavitev športa v vseh vzgojno-izobraževalnih sistemih, kajti brez tega tudi vrhunstva ni in ga ne bo?

Ne bi smeli biti presenečeni, če bodo, kot primer, v naših moštvih nastopali tudi »tujci«, naši klubi nosili imena znanih firm ali pa, da se bo uveljavilo »trgovina« s športniki, saj brez tega preprosto ne gre. Seveda morajo vsi delati po veljavnih državnih predpisih, nadzor in sankcije pa so izredno hude. Še posebej na finančnem področju.

Če že ni časa za spremembe, je zdaj zanesljivo čas, da se na spremembe pripravimo. Čas izgovarjanja na druge v Jugoslaviji pa se počasi, vendar vztrajno, izteka. Prehodno obdobje, ki bo zanesljivo v prizadevanjih za vsestransko mednarodno priznanje Slovenije, izrabimo tudi v športu. Prepričan sem, da smo za to sposobni!

ZAGREBU PODARJENA ENA
NAJLEPŠIH ZBIRK LUTK NA
SVETU

Kralj lutk miri svet

Dvanajst carjev, caric, kraljev, kraljic in princes, 54 predsednikov in prvih dam ter 59 premierov in guvernerjev, se je odzvalo na prošnjo argentinskega Hrvata, rojenega v Splitu in odraslega v Zagrebu, da mu pošljejo lutke v njihovi narodni noši. Tako se je v njegovi zbirki nabralo 230 lutk, med katerimi so tudi darovi dr. Franja Tudmana in Stipeta Mesića, svetovna zbirka pa je podarjena zagrebškemu Etnografskemu muzeju.

Ljeposlav Perinić, nekronani kralj lutk, ali, kakor pravijo tisti, ki ga dobro poznajo, edini na svetu, ki je dostojen te titule, je po več kot štirih desetletjih bivanja v Argentini prvič obiskal svojo domovino. Razlog za obisk se poleg domoljubja skriva tudi v njegovi želji, da kraljevsko zbirko 230-ih lutk v narodnih nošah iz 107-ih držav vseh petih kontinentov daruje zagrebškemu Etnografskemu muzeju. Zagrebčani in drugi obiskovalci bodo svetovno zbirko lutk, ki jo je v Etnografski muzej postavila Ivanka Ivkanec, lahko občudovali do 20. septembra, po zagrebški promociji pa se poklon »kralja lutk« seli v Perinićev rojstni kraj – v Split.

Od tod »Kraljestvo lutk« krene na dvoletno turnejo po Avstriji, Nemčiji, Švici, Švedski in Franciji, nakar se bo za stalno naselila in krasila Etnografski muzej v Zagrebu.

Neobičajnost zbirke lutk Ljeposlava Perinića ni samo v številnosti in raznolikosti zbranega, temveč tudi v njeni nadvse originalni in neobičajni poti nastajanja. Ta krepki sedemdesetletnik je namreč leta in leta svoje ime in hrvatsko poreklo predstavljal v pismih, ki jih je pošiljal svetovnim državnikom, kraljem, princesam, prvim damam... Njegova zahteva je bila skromna, saj je kot odgovor na pismo želel le lutko v narodni noši njihovih narodov. Originalno, ali ne?

Tajvanska lutka je ena najlepših lutk v zbirki

»Cela zgodba se je začela leta 1959, ko me je v Buenos Airesu obiskala mama,« se spominja Perinić, »in mi podarila lutko posavske narodne noše, da bi imel blizu vsaj košček spomina iz rodne zemlje. Lutki smo dali ime ‚Miljenica‘ in je še danes prava ljubljenska.«

Kako tudi ne bi bila, ko pa je še kako zaslužna za zanimanje Perinićeve hčerke, ki je, ko je videla to prekrasno lutko iz raznobarnih vezenin, vprašala: »Imajo tudi ostale države sveta lutke v narodnih nošah?« In tako se je začelo.

Dvanajst carjev, caric, kraljev, kraljic in princes, 54 predsednikov in prvih dam, ter 59 premierov in guvernerjev se je odzvalo na Perinićevo pismo in poslalo lutke. Začetna ideja očeta, da zadovolji radovednosti otrok in jih spozna z vrednotami in različnostmi narodov, njihovimi kulturnimi in drugimi običaji, je hitro prerasla svoje okvire. Rama ob rami so stale lutke narodov, ki so morda bili v vojni ali se niso morali in niso pomislili na pomiritev.

Lutke so govorile s svojim jezikom, ki je očiščen vsakršne verske, rasne, jezikovne, politične ali kakršne koli diskriminacije in tako spominjajo na vladarje, ki so postali del zgodbe, na tiste, ki še aktivno vladajo in na tiste, ki jih je doletela smrt ali zamenjava politične oblasti. Lutke so pomenile mir.

IDRIART 91

Novi pristopi k življenju

Letošnji festival IDRIART, že sedmi po vrsti, se je dogajal na Bledu od 7. do 9. avgusta. Zaradi vojaške agresije na Slovenijo je bilo vprašanje, ali festival sploh bo. Nekateri sodelujoči so zaradi stanja v Jugoslaviji odpovedali jugoslovanske turneje in tako niso mogli priti niti na Bled.

IDRIART je bil razdeljen na tri dele, ki so se dopolnjevali. Čez dan so potekala predavanja in delavnice (workshop), zvečer pa so bili koncerti. Dopoldanski del predavanj je potekal v Festivalni dvorani, popoldanski v osnovni šoli. Zadnja dva dni festivala sta bila delovna izleta.

Doganje na IDRIARTU je potekalo v duhu Rudolfa Steinerja, ki je dal osnovne smernice za razvoj večine predmetov, ki so jih udeleženci poslušali in sodelovali v njih.

V dopoldanskih urah so Miha Pogačnik, Ulrike Wirt in Elmar Lampson imeli predavanja o ekologiji poslušanja in meditativnem pristopu k naravi in umetnosti.

V popoldanskem delu so bila najbolj obiskana predavanja Marka Pogačnika Sveta pokrajina-notranje doživljanje. Verjetno je k temu pripomogla vse večja popularnost umetnika, ki nas na razumljiv način opozarja, da svet okoli nas ni samo tisto, kar občutimo z našimi čutili, temveč še precej več. V predavanjih z naslovom Mediji-zakaj rock, sta Elmar Lampson, in Dr. Heinz Budde-meier govorila o sodobnih medijih (TV, radio, kino...), ki človeku ponudijo že izgotovljen izdelek in ga tako prikrajšajo za njegovo lastno ustvarjanje, s čimer mu preprečujejo storiti prvi korak na poti samoosveščanja.

Dr. Klaus Doenges je govoril o antropozofski medicini in sicer posebej za laike in posebej za zdravnike. Antropozofska medicina temelji na načelu, da je vsak človek svojstveno bitje in da zaradi tega potrebujejo svojstven način zdravljenja. Antropozofska medicina ne odpravlja le posledic bolezni, temveč njene vzroke, ki so lahko pri istih simptomih od človeka do človeka različni. Za zdravljenje se uporabljajo naravne snovi, homeopatija, telesne vaje...

V Sloveniji na žalost še ni nobene takšne ambulante, nam najbližja je v Zagrebu. Zainte-

resirani lahko dobijo vse podatke o tem v zagrebškem Antropozofskem društvu.

Gospa Maria Thun je imela ciklus predavanj o preparatih v biološko-dinamični proizvodnji hrane. To je način kmetovanja (ali vrtničarstva), ki temelji na vzgoji rastlin brez kemikalij. Namesto njih se uporabljajo preparati iz rastlin in kamenin, ki v zemlji pojačajo delovanje olanetov na rast in zdravje kulturnih rastlin. Biološko-dinamično kmetijstvo se v svetu že precej uporablja in se potrjuje od leta 1924, ko je Steiner dal smernice za tak način pridelovanja hrane.

Mnogi Slovenci pa poznajo gospo Thun kot avtorico Setvenega koledarčka, ki ga v slovenskem prevodu izdaja društvo Kortina iz Ljubljane. Gospa Thun se z biološko-dinamičnim poljedelstvom ukvarja že 45 let, rezultat njenega dela, njenih poskusnih površin, ki so posejane po celi Evropi, pa je Setveni koledarček, ki v Nemčiji redno izhaja od leta 1963. Setveni koledarček temelji na opazovanju astronomskih (ne astroloških!) konstelacij planetov, natančnost teoretičnega dela na koledarčku in praktič-

rablja strupov ampak kozmične impulze, so tako čebele kot njihovi produkti (med, vosek, cvetni prah) zdravi. Med je, po Steinerju, eno najpomembnejših človekovih živil in mora biti brez vsakršnih strupov, s katerimi navadno uničujejo čebelarje zajedalce.

Ves čas IDRIART-a je bila na osnovni šoli razstava fotografij in izdelkov iz Camphilske delovne in življenjske skupnosti. V takšnih skupnostih skrbijo za duševno prizadete ljudi, ki jih socializirajo (v prvotnem, pozitivnem smislu besede). Uspehi Camphilskih skupnosti so neprimerno večji od klasičnih zavodov za duševno prizadete. Po besedah Romana Plohla, ki že nekaj let živi in dela v eni izmed takšnih skupnosti v Švici, naj bi v kratkem ustanovili Camphilsko skupnost tudi v severozahodni Sloveniji.

Vsak dan je do konca predavanja deloval Waldorfski vrtec, kjer so poslušalci in predavatelji lahko puščali svoje otroke v rokah izkušenih Waldorfskih pedagogov.

Glasbeni del festivala je potekal v večernih urah. Ob otvoritvi, kjer so udeležence nagovorili akademik in član predsedstva Slovenije Ciril Zlobec,

predsednik radovljiške občine ing. Černe in predsednik IDRIART INTERNACIONAL Miha Pogačnik, je nastopil Trobilni kvartet Gallus.

Violinist Miha Pogačnik je ob spremljavi Ulrike Wirt popolnoma upravičil svoj mednarodni sloves, tako v blejski festivalni dvorani kot naslednjega dne v Bohinjski Bistrici, ko je koncertiral z violočelistom Milošem Mlejnikom.

Zadnji koncert letošnjega blejskega IDRIART-a so v Srednji vasi v Bohinju imeli Slovenski madrigalisti pod vodstvom prof. Janeza Boleta. Poklonili so se Jacobusu Gallusu Petelinu ob 400-letnici njegove smrti.

Drugo leto bo celoten festival imel novo obliko, vendar se bo na popotovanju od zahodne Evrope preko vzhodne Evrope v Mandžurijo in nazaj do Romunije, kjer bo njegov zaključek, ponovno ustavljen na Bledu. To bo ponovna priložnost za Slovence, da se intenzivno seznanijo z naprednimi idejami antropozofov.

Kakorkoli že, festival IDRIART je resnično doživetje, ki bi ga moral vsaj poizkusiti vsak človek. Pa čeprav le za en dan.

nih poizkusov pa je na nivoju, ki bi ga bil vesel vsak znanstveni institut.

Matthias Thun je predaval o čebelah, o njihovem pomenu za prihodnost človeštva in Zemlje. Ker biološko-dinamični način čebelarjenja ne upo-

BESEDE UMETNIKA

Andy Warhol

Razlog, da slikam na ta način je, da hočem biti stroj in čutim tako, karkoli delam. In delati kot stroj je, kar hočem početi.

Rad imam dolgočasne stvari. Rad imam, da so stvari popolnoma iste znova in znova.

Menim, da bi vsakdo moral biti stroj. Mislim, da bi vsakdo moral imeti rad vsakogar.

koroški
radio
slovenj gradec
UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

DOKONČNO OMREŽEN

Očka Warren Beatty

Petinšestdeset kilogramski in stoosemdeset centimetrov velik ljubitelj filmskega občinstva Warren Beatty bo očka. Pravi, da se bo to zgodilo prvič. Njegova tokratna izbranka trintridesetletna Anette Benning je simpatična modrozelenooka prijateljica. On jih šteje že štiriinpetdeset let. Oba pa sodita v takomenovani filmski cirkus, ki prihaja iz Hollywooda.

Warren Beatty s svojo izbrano materjo svojega prvega otroka. Ali res?

Osemdeseti rojstni dan Ginger Rogers

Slovita plesalka stepla je pri svojih osemdesetih letih v invalidskem vozičku. Včasih je bila Ginger Rogers največja zvezda Hollywooda. Milijoni ljudi so si jo ogledovali v njenih plesnih in akcijskih nastopih, ko je plesala ob Fredu Astairu. O plesu lahko danes samo še sanja, kajti kap je zadela njeno levo stran. In tako mora legenda stepla preživljati svoje dneve v invalidskem vozičku.

Ko je plesala ob Fredu Astairu so množice padale v trans.

Danes pri svojih osemdesetih letih je odvisna od invalidskega vozička.

MUZIKA JE BIZNIS

V času vojne smo nekako pozabili na Bavčarjeve povolilne obljube o legalizaciji, pozabili smo tudi na sanje o demokratični policiji, ali bolje rečeno, o tolerantni policiji. Ko se je namreč vojna končala, se je na tone novopečenih policajev počutilo malce nekoristno in spet so se začela neumna izpraševanja in moraliziranja rezervistov. Morda to dejstvo moti nas, ki nismo narkomani že samo zaradi starosti in videza, vsekakor pa je to zadeva, ki bo imela širše posledice za celotno mladinsko populacijo. Povezovanje Rock'n'Rolla in drog je namreč ena izmed najbolj priljubljenih obsesij policajev.

Dvoličnost, ki jo družba s toleriranjem takšnih paranoidnih izpadov izpričuje, ni nič novega, novo je da se še nikoli prej niso droge tako masovno razpečevale, hkrati pa se ost obtožb tako direktno naperjala proti določeni populaciji. Morda je bilo podobno v času hipijskih gibanj, vendar pa je takrat šlo za druge vzroke, šlo je za dejansko grozljivo sistem, tokrat pa je paranoja oblasti popolnoma preventivne narave. Le kako bi drugače pojasnili obnašanje policije, ki na rock koncertih išče predvsem mamilarje, za varnost obiskovalcev pa se jim sladko jebe. Ali pa postopek, rutinske kontrole, oziroma preverjanja osebnih podatkov, med katerim kakšen instant policaj od sprehajalca z malce daljšimi lasmi brez pardona zahteva, naj si zavija rokave in pokaže, če se slučajno ne fiksa!

Po volitvah so nam obljubili evropsko policijo. Dobili smo jo. Le da je treba vstaviti še en pridevnik. Evropsko represivno policijo. Jasno je, da se je pristojnost policije med in po vojni povečala in prav je tako. Toda izkoriščati izredne razmere in strah pred teroristi za obračunavanja z drugače mislečimi je podel, sicer zelo star, a še vedno podel štos. In R'n'R predstavlja za povprečnega častilca reda in discipline prav to: grozljivo. Najhuje je, da se nihče, ki ga sredi belega dne obtožijo, da je umazan narkoman, ne more kaj prida braniti, še posebej, če obtožbo izreče mož postave. Problem je v tem, da oblasti niso pripravljene pomagati niti pravim džankijem, kaj šele, da bi roki pravice položile na srce, naj ne obtožujejo vsakogar, ki nima oblečene mašne obleke.

Dejstvo je, da se srednješolska mladina zakaja, pa vendar to nima zveze z rockom. Dejstvo je, da so prepovedane stvari najslajše in da veliko klincev to počenja iz štos, da jo zagodejo ta starim. In dejstvo je, da je na koncu za vse spet kriv R'n'R. Obtožbe se sicer malce razlikujejo od tistih zlatih časov, ko je bila izključitev iz mladinske organizacije še sramota, dandanes je namreč vse skupaj izpeljano malce bolj subtilno. Dovolj je, da se ti policaji prilepijo za vrat pa se ne boš več nikdar znebil narkoimidža. Domiselno, kajne? Saj veste, kaj pomeni narkoimidž? Pomeni: adijo služba, adijo družba. Rock je posledica in ne vzrok. Rock je odgovor na netolerantnost družbe. In te je vsepovsod dovolj.

Celotna angleška pop scena že kakšni dve leti počiva na drogaških impresijah, toda to očitno nikogar ne moti. Lepo, saj pravzaprav res nikogar nič ne briga, kaj kdo počne v prostem času in kje jemlje navdih za svoje stvaritve. Toda potem naj pustijo pri miru tudi druge. Takoj ko bo namreč nek bend uperil besedilo v kakšno maslo

na glavi sistema ali družbe, se bodo hitro našli dežurni moralisti in skupaj udarili po antikristu. Torej, če poješ o rožicah se lahko tudi drogiraj. Če boš grdo govoril o nas, ti bomo dokazali da se drogiraj, pa naj bo to res ali ne.

NOVICE

Na zahodu nič novega. Predvsem na zahodu bivše Jugoslavije. V času kislih kumaric je pač bolj težko prirediti koncerte. V Ljubljani razen Novega Rocka za enkrat še nič ni potrjenega. NR '91 bi se naj zgodil na tradicionalni drugi vikend v septembru in za enkrat vemo le to, da se ga bodo udeležili riješki Regoč in osiješki Married Body. V naslednji številki vam bomo že morda lahko posredovali celoten in natančen spisek vseh nastopajočih. Za enkrat je nedvomen torej samo datum, 14. 9. 1991.

Motorhead: tristo najlepših v eni škatli.

I. V. pravi, da Siouxi & The Banshees niso povsem potrjeni, enako velja za The Cult, upamo lahko le, da mu bo uspelo in da ne bomo ostali od boga zapuščenca banana republika.

Tudi v Ilirski Bistrici, sicer enem izmed najbolj podjetnih klubov v Sloveniji, imajo letne počitnice, kar se koncertov tiče. Klub je odprt, šank deluje, prve koncerte pa pričakujejo v septembru.

V Celjskem Kljub-u laufajo plesnjaki ob petkih in sobotah. Nov oder obeta, da se bo s koncertno dejavnostjo nadaljevalo, na jesen pa naj bi odprli dnevni bar galerijo, ki je trenutno v preurejanju.

Edini, ki med poletjem delajo s polno paro, so člani Društva prijateljev zmernega napredka iz Kopra. Predsednik tega društva, narodni izdajalec Marko Breclj, ki nam je podal nekaj informacij. Prejšnji teden so tod skozi pohajkovali I Love You Baby Band, sicer skupina Nina DeGlerie. Po besedah M. B. zna njihova pevka že dolgo časa delati salte, zdaj pa jo bodo še naučili peti. Nastopili so skupaj z drugouvrščenimi Married Body iz YURM-a. V Kopru je tudi izbruhnil slovenski turizem. Predsednik Lige za borbo protiv turizma je »napovedal trimesečni moratorij in prekinil turnejo po gostilnah iz čustveno političnih razlogov. Franci Blaškovič, kot se mož imenuje, je legel na svoj kavč 2dond in začel pripravljati svojo četrto ploščo, s katero namerala zajebati naslednjega založnika«. V Kopru so ta vikend nastopili Kišni razdraganci ter Link der waser iz Rijeke. Ko smo že v Rijeki se ustavimo še pri zmagovalcih YURM-a Regoč, ki se trenutno pripravljajo na snemanje plošče in že omenjeni nastop na Novem Rocku.

Za konec domačih novic še trač iz Ljubljane. Zopet so začeli delovati 2227, HC bend, ki se ga spominjamo predvsem po nastopu na Novem Rocku 86. V ljubljanski HC sceni pa so zadnje čase bojda zelo v čišlih horoskopi. To še ni vse. Ko opravijo z ascendentni in hišami si hardkoraši privoščijo še kakšen Re-birthing, točneje, s po-

močjo bioenergije in aure se vrnejo nazaj v mamin trebušček ter se nato na novo rodijo. Hare Core, Core Rama.

Motorhead so izdali zbirko njihovih najlepših. Imenuje se »Meltdown« in na njej se nahajajo vse pesmi, ki so vam kdaj pognale kri po žilah. Med drugimi boste v tej zbirki našli tudi pesmi kot so »Please Don't Tuck«, »Ace Of Spades«, »Bomber«, »Eat The Rich«.

Motorhead: tristo najlepših v eni škatli.

4. HEART OF GOLD
- Neil Young
5. HOKUS
- Focus

REKLI SO

Donnie Wahlberg, NKOTB: »Veliko pomeni, če reče Luther Vandross, eden izmed največjih pevcev na svetu, da mu je všeč, kar počnemo. In potem nek tridesetletni bel rock kritik reče da New Kids nimajo duše... včasih se mi zdi, da nihče ne razume, za kaj gre pri nas, še enajstletne punčke ne.«

Simon Bates: »Zdaj se grem pogovarjat z neko osebo, ktere še nikoli prej nisem srečal. In da bo zadeva še enkrat težja, me tudi ona ni še nikoli srečala.«

Ellen Barkin: »V filmu 'Sea Of Love' je nekaj kadrov, kjer moje glave ni bilo na telesu. To je bila zame velika žalitev. Slekla sem se pred kamero, oni pa gredo in mi odsekajo glavo.«

TREND

Pozno ponoči gledati film Ko jagenjčki obmolkejo.

The Silence Of The Lambs: Kdo bo koga?

FILMI

1. THE NAKED GUN 2 1/2
2. THE SILENCE OF THE LAMBS
3. MERMAIDS
4. THE POPE MUST DIE
5. MISERY
6. NAVY SEALS
7. SLEEPING WITH THE ENEMY
8. NOT WITHOUT MY DAUGHTER
9. A KISS BEFORE DYING
10. DANCES WITH WOLVES

LESTVE

Najprej nekaj starih hitov, ki so ali pa še bodo spet popularni.

The Doors: spet so »IN«.

1. ROADHOUSE BLUES - The Doors
2. CROSTOWN TRAFIC - Jimi Hendrix
3. SMOKE ON THE WATER - Deep Purple

TV

»IN«
Only Fools And Horses
»OUT«
Nevarni zaliv

MOJA LOJTRA

Svojo lestvico najboljših v zadnjih dveh letih nam je tokrat zaupal D. J. Huti.

1. HAPPY MONDAYS - Kinky Afro
2. FOETUS - Butterfly Potion
3. ANGELO BADALAMENTI - Dance Of The Dream Man
4. PUBLICENEMY - Fight The Power
5. STONE ROSES - Fools God
6. ICE-T-You Played Yourself
7. SONIC YOUTH - Kool Thing
8. DISCIPLINA KICME - Buka u modi
9. HAPPY MONDAYS - Loose Fit
10. KID FROST - La Raza

gorenje NARAVNO ZDRAVILIŠČE

Tjerne Topolšica

nudijo:

MIR, SPROSTITEV IN POČITEK
MED VRŠACI KARAVANK IN
SAVINJSKIH ALP

CENE POČITNIC:

AVGUST		
7 dni	10 dni	14 dni
4.050	5.420	7.110

UPOKOJENCI

AVGUST		
7 dni	10 dni	14 dni
3.570	4.790	6.280

V CENO JE VŠTETO:

- ▷ 7, 10 ali 14 polnih penzionov v 1/2 sobi v hotelu VESNA
- ▷ neomejena uporaba termalnega bazena in saune
- ▷ vsak dan (razen nedelje) telovadba v bazenu in telovadnici
- ▷ zabavne prireditve, celodnevna animacija in rekreacija pod strokovnim vodstvom
- ▷ plesni večeri, kulturne prireditve, izleti in še in še...

INFORMACIJE HOTEL VESNA, Topolšica 77
in tel. 063/891-120/113/114

REZERVACIJE tlx: 33 606

MOŽNOST OBROČNEGA ODPLAČEVANJA - 3 OBROKI

ROKOMETNI KLUB CELJE
PIVOVARNA LAŠKO

KALKULATOR

Politika

Jugo
trga

Čeprav je eno najosnovnejših pravil ekonomije da se ne meša s politikom, si je v dani situaciji prav težko zamisliti kaj temu podobnega, pa naj vlada, Gospodarska zbornica ali pa kar podjetja sama še tako zatirajo, da njihove poslovne odločitve nimajo političnega ozadja (razen seveda v primeru visoke rizičnosti tržišča). Če si Slovenija kljub temu, da so jo na jugoslovanskem trgu dobesedno oropali, prizadeva le-tega ohraniti oziroma se obdržati na njem, lahko to razumemo, saj je še vedno z 20 odstotki vezana nanj in bi se ob morebitni popolni izgubi tega trga lahko uresničil tisti črni scenarij ob upoštevanju še drugih (beri mednarodnih) dejavnikov, ki jih je že zdavnaj predvidel dr. Mencinger, slovenska podjetja pa bodo morala v težko bitko osvajanja trgov, ki si jih bodo morala zagotoviti sama, saj jim tega ne more urediti Gospodarska zbornica Slovenije, kot so si to nekateri morda predstavljali. Da se kozarec optimizma polni po kapljah, nam je dala vedeti ZRN z ukrepom, ki se nanaša na izvozna kreditna zagotovila za Slovenijo in Hrvaško, hkrati pa Srbiji zagrozila z gospodarskimi sankcijami (nekaj podobnih ukrepov pripravljajo tudi v Franciji). Hrvaška je tako kot v vojni mlahava tudi v gospodarstvu, ko napove prekinitev ekonomskih odnosov s Srbijo, potem pove, da se to navezuje le na strateško blago, noče pa izdati, katero blago oziroma artikli se prištevajo k temu. Sicer bo takšnih in podobnih jugo nategovanj v prihodnje kar zadosti, vseh fint pa bo Evropa kmalu imela zadosti in se bo prisiljena opredeliti za eno izmed opcij in dokončno selekcionirati bivšo Jugoslavijo in podpreti enega njenih delov, sicer nihče več ne bo verjel v evropsko enotnost, ki se ob malo večjih pretresih vedno postavlja pod vprašanje. Skratka Evropa bo svoje poteze vlekla na osnovi političnih dogajanj, v obzir pa vzela še resnost novih držav po gospodarski samostojnosti in zmogljivosti le-teh sklepati kompromise na zadovoljstvo vseh strani in ne le hlastanje po svojih interesih. Kje naj bi bilo mesto Sloveniji? Če smo že uspešno izpeljali vojaško reformo, bomo morali gospodarsko vsaj dvakrat bolje, da nas bo kdo sploh resno jemal.

DELO KREPA ČLOVEKA

Bolj naravna
razporeditev dela

Z novim zakonom o praznikih bomo, kot je bilo slišati, dobili bolj naravno razporeditev počitka. Na to so mislili že akterji krščanske mitologije, ki so ravno takrat, ko so bili ljudje utrjeni od dela, s kakšno pomembno potezo poskrbeli, da danes ob spominu nanjo počivamo.

Prejšnja oblast je imela vse značilnosti alkoholikov: pije nekaj dni zapored, da ni sposoben za ničesar, potem pa skesan spet dela. Tako se je par

dni v tednu praznovalo, ostane pa nadomeščalo kdaj drugič ali pa odsotnost opravičilo z dopustom. Po novem bodo ti ciklusi bolj pravilno razporejeni med letom, kar je menda bližje človekovi naravi.

Kdo da več

Utrujenim od dela je praktično vseeno zakaj je kateri praznik, samo, da jih ne bo manj kot prejšnje leto. Ker pa je od juljskih do novembrskih kar dolgo obdobje, bi želeli, da se

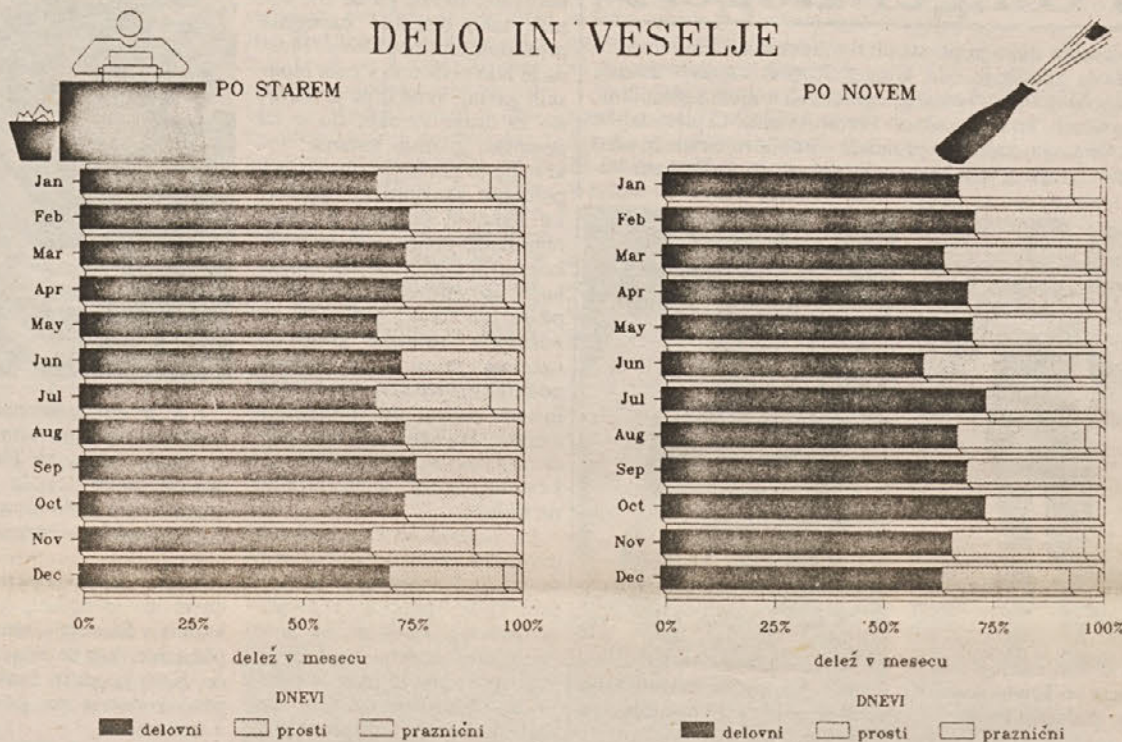
zakon čimprej sprejme, vsaj do 15. avgusta, ko bo Marijino vnebovzetje. Za 29. november pa vseeno priporočamo politično zmernost, ker je dogodek vezan na notranje meje Jugoslavije na katere tudi Slovenija računa.

Sicer pa prerazporejanje istega števila praznikov ni ne vem kakšna pridobitev. Več je za utrjene naredil sindikat s 40-urnim delovnim tednom. Tako je ukinil delovne sobote in izenačil delavce z občinarji.

Sedaj imamo vsi weekende, po angleško.

Manj dela

Odgovorni, ki odločajo o našem počitku, že tako vedo, da je bolje manj delati. S plačo, ki je vedno prenizka, ne bi mogli preživeti. Če pa imamo več prostega časa, imamo več priložnosti, da zaslužimo še kakšen dinar. Če pa zaslužimo še kaj poleg plače, se tudi zaradi te mizerije ne bomo preveč razburjali. Rajši vrtimo betonski mešalec kot pa roštilj.

sprememba zakona o praznikih in uvedba 40 urnega tednika

PRI SLOVENIJALESU
VEDNO KAJ NOVEGA

V avgustu od 10. do 30. poseben popust 15% pri nakupu kuhinj ZALA, MATEJA hrast, JULIJA, LEA in za sestav ZALA dolžine 3.20 m, 20% - (cel sestav za samo 27.800 din) od 15. do 30. poseben popust 10% pri nakupu pohištva LI IDRJA - spalnice, otroške sobe in jedilniške mize in za spalnico ALBA - 6d mahagonij 15% popust (komplet spalnica za samo 35.044 din) poleg tega še: najcenejša spalnica 6-delna bela na tržišču iz uvoza DAGMAR za samo 32.862 din, otroške sobe iz uvoza po ugodnih cenah, 10% popust pri nakupih za gotovino nad 13.000 din, ugodni kreditni pogoji, brezplačna dostava in bogata izbira blaga, na katerega ni treba čakati.

Vse to in še več v SALONIH POHIŠTVA SLOVENIJALESA v CELJU, VELENJU, SLOVENJ GRADCU in ROGATCU!

Stvarne sanje.

Slovenijales, stanovanjska oprema

Mednarodno podjetje

Celje, Zidaniška 10-15
Velenje, V. Vlahoviča 46
Slovenj Gradec, Glavni trg 26

NOVA POSLOVNOST

Gospod, potrebujete DEM?

Pojavnost ekonomskega prehoda iz tako imenovanega socialističnega gospodarstva v kapitalističnega je zanimiva v marsičem, kajti pojavljajo se mnoge reči, ki so svojevrstna inovacija in jih nismo vajeni, a jih je vendarle potrebno sprejeti med vsakdanje, dopustne. Ko so na naše tržišče vdrli Poljaki, je bil prvi odgovor nanje zgražanje in misel, da jih je treba kajpak zatreti. Svobodna trgovina deluje brezhibno samo v predavalnicah na ekonomskih šolah, od predavalnice pa do trga pa je približno tako daleč kakor od profesorja Mencingerja do ministra Mencingerja. Vmes je stvarnost, ki je nepredvidljiva in presenečujoča kakor kakšna muhasta kobila. Dostikrat najde poti, ki so skregane z veljavnimi normami, a so samorasle in kažejo na nesposobnost sistema.

Kakor je mednarodna drobna trgovina z mešanim blagom postala neogibna sestavina naših trgovin in je pokazala veliko večjo prilagodljivost kakor državna trgovina, so se ob splošni krizi bančništva na njih udomali tudi preprodajalci deviz oziroma Dürerjevih grafik, kakor evfemistično pravimo nekaterim. V njihovih rokah je mogo-

če videti zajetne šope valut, ki so dostikrat »težji« od dnevnih poslov kakšne bančne poslovavnice. Nova poslovnost, ki je sicer na robu legalnosti, a je nedvomno učinkovitejša kakor poslovnost naših z marmorjem in medenino obloženih bančnih oltarjev. Poulični prodajalci so stvari vzeli dobesedno v roke in v danih mejah napravili nekaj, česar banke niso sposobne.

Da se bodo nekatere družbene vloge zamenjale, se je dalo sklepati že iz tega, ko so pred nedavnim Romi pustili na Brdu pri Kranju bajno vsoto za poročno veselico. Gotovo čreda predsednikov, ki so se v tistem času prav tako veselili tamkaj (pač po svoje, kakor ima vsako tele svoje veselje), ni dala niti za stotinko te vsote napitnine osebjem, ki jim je služilo, če je sploh kaj dala. Najbrž je bil tudi njihov žep tako prazen, kakor je bilo njihovo početje. In naenkrat je biti Cigan spet zazvenelo ponosno in gosposko...

Natančno enako razmerje, kakor se je pokazalo med cigansko svatbo (ponavljam, biti Cigan odtlej pomeni biti gospod) in obubožano čredo skreganih predsednikov (za ka-

tere bi težko rekel, da so gospodje, čeprav je tudi revež lahko kdaj gospod), je med tržnico, kjer se tuje valute ponujajo, in banko, kjer jih plenijo nepredvidnim varčevalcem. Življenje in s tem cvenk je pač drugje, s čimer se niti predsedniška čreda in niti vsi njihovi državni sistemi niso sprijaznili. Zanimivo je videti, kako zadovoljni, že kar evfonični so ti prodajalci deviz na tržnici. Pravo nasprotje tistih morastih obrazov, ki jih vsiljujejo naše televizije, vsaka svojega. Čisti posli, dobra prebava, mirno spanje, veder obraz... Če odštejemo nekaj rizika, da ti kdo podtakne ponaredek, pa tudi če se naj zgodi, je verjetnost, da pridemo do živega pouličnemu prodajalcu, vseeno nekoliko večja kakor pri bankah, ki jih pri enakih prestopkih štiti država.

Urejevalci prostora vedo, da je treba poti v novi soseskah prilagoditi stezam, ki jih je napravilo spontano gibanje ljudi. V tem patriotskem neredu se že poznajo prve sledi spontanega gibanja, le vse je tako odredeno, kakor da se Trnuljčica še ni prebudila. Pravo tržno gospodarstvo bo šele takrat, ko bo podjetnost pouličnega ban-

kirja institucionalizirana. V deželah, kjer so imeli težave s konvertibilnostjo, so črno trgovino z devizami odpravili tako, da so jo legalizirali. Cel Vzhod je bil poln ulične trgovine z valutami, dokler niso uvedli tako imenovanih »change-point«. Morda se še spomni kdo slavnega Bolafija iz Trsta, ki je uspešno trgoval z nekonvertibilnimi valutami. No, čas je že, da Bolafiju damo mesto tudi pri nas, za trgovanje z dinarjem. Saj je valuta samo blago kakor marsikaj drugega, kajne!

Kajpak bomo morali zlomiti razvado, da se državo skomina vsaka marka v občanovem žepu in že najde načine, da mu jo zamenja za gnili dinar (izraz je Preglov). Naše banke skrivajo pod krinko podjetništva dejstvo, da so samo podaljšek državnega, najkonkretnije podaljšek policijskega in represivnega aparata. Kajti dokler jim lahko država pobere devize občanov in te evidentne kraje nihče ne more sankcionirati, je jasno, da je represivni aparat, ki je glavno leglo samovolje, brez pravega nadzora. Ulična prodaja je bolj poštena od tiste v bankah!

UČENJE KLAVIRJA PO VIDEOU

Kako postati Pogorelič

Sanjate o tem, da bi igrali klavir, pa vas želja mine že ob misli na glasbeno šolo in na učenje klavirja? Neuresničljivi želja je konec. Na voljo je nov sistem učenja, učenje na Nintendo Entertainment sistemu, ki ga je razvila kalifornijska tovarna v Novatu. Izdelali so čudežen sistem za učenje klavirja, ki je uporaben za vse tiste, ki imajo doma sistem za video igre. Izdelek prihodnosti temelji na elektronskem ključu, ki je prirejen za vse zvočne velikosti in je zvočno zelo občutljiv. To pomeni, da lahko uporabnik igra glasbo vseh razsežnosti, lahko pa uravnava tudi jakost. Sistem učenja ima

programirane izredno kvalitetne učne prijeme, ponuja učenje različnih glasbenih načinov in omogoča, da je učenje klavirja resnično lažje. Cena za klavir-

ski učni sistem je 350 dolarjev, razumljivo pa je, da ga na našem trgu še ni in ga najverjetneje še ne bo nekaj časa.

PRENOSNA ČISTILNA NAPRAVA

Čista voda

Radi potujete naokoli in ste zaskrbljeni zaradi onesnažene vode? Sedaj ste lahko brez skrbi. Tovarna PUR iz Minneapolisa v ameriški zvezni državi

Minnesota je izdelala prenosno čistilno napravo, imenuje se popotnik, ki vodo očisti vseh bakterij in virusov. Uporaba čistilca za vodo je zelo preprosta.

MALI OGLAS ZASTONJ KUPON 22

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

Potnik enostavno naliže onesnaženo vodo v čistilec, napravo neprodušno zapre in z močjo roke iztisne vodo iz nje. Voda najprej potuje skozi mikrofilter, kjer se očisti usedin, nato pa gre še skozi protimikrobni postopek, kjer se uničijo bakterije in virusi. Priprava stane v Ameriki 50 dolarjev, upamo pa, da bo kmalu prišla tudi na naše tržišče.

JAPONSKA SPECIALITETA

Živa riba

Ta prehrabna specialiteta ni za vsakogar. Japonci, ki so nad surovimi morskimi ribami skoraj tako navdušeni kot nad kuhanimi, so si izmislili še eno kulinarično posebnost: živo ri-

bo. Najraje imajo žive jastoge, cenjena pa je tudi bela riba, ki pred pojedino izvaja še poslednji ples. Pravijo, da je takšna zvijajoča hrana skoraj tako dobra kot suši, vsekakor pa ima večjo zabavno vrednost. Pa dober tek!

AVTOMOBILI

KOMBI-KESON Z-850, na novo obnovljen, prodam po zelo ugodni ceni. Tel.: (063) 21-178
MAZDA 323 1,6 i, električna pomična streha, stekla, centralno zaklepanje, servo volan, katalizator, metalno siva barva, garancija motorja 3 leta, karoserija 6 let. Tel.: (063) 33-677

IZDELOVALEC OPTIČNIH PRIPRAV		SKLENITEV MIRU		LETOVIŠČE PRI OPATJI		OZIRALNI ZAIEMEK		RIM BOG. PLODNOSTI TUR. CENTER V SAVINJSKI DOLINI		MESTO NA SICILIJ (VINO)	
PRVI OSNUTEK								MOČNI PEVSKI GLASOVI LOJTRA			
UBOŽICA								GOSTIŠČE MOSTAR			
Ž. IME				JUŽNI SADEŽ UPANJA							
ŠIRJAYA								ŽIVLJ. TEKOCINA		POTOMEC GLASB. POJEM	
Ž. IME						BESEDILO OTOKAR KERŠOVAN					
RUSKI SKLADATELJ (ANATOL)								LOKAL V LJUBLJANI			
VAS V BOHINJ. KOTU								REKA V AVSTRIJI			

Nagradna križanka
KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE

1. nagrada: jedilni servis
 2. nagrada: čajni servis
 3. nagrada: garnitura za belo kavo
- Nagrade se dobijo v Keramični industriji Liboje.

Nagrajenci križanke iz prejšnje številke

1. nagrada: darilni bon v višini 2.000,00 din - Marjan in Danijel Blažek, Študentski center, Blok 1, Cesta 27. aprila 31, Ljubljana
2. nagrada: darilni bon v višini 1.000,00 din - Kolbl Tone, Babinci 3, Ljutomer
3. nagrada: darilni bon v višini 500,00 din - Mojca Hlupič, Toneta Melive 4, Slovenske Konjice

Pri zrebanju bomo upoštevali pravilne rešitve, ki jih boste po pošti ali osebno dostavili v naše uredništvo do ponedeljka 19. avgusta do 9. ure dopoldan.

Rešitev križanke iz prejšnje številke

PLAČ, RIMA, OZIR, DURI, ANA, SJ, TOMAJ, NATO, EKIPA, TRON, KORAN, IGLE, OSA, JE, OPS, CT, BERA, ENKE, ANODA, LJIG, ZAMET, JARUZELSKI, EKONOMIKA

60, golf) Tel.: (063) 882-482 (Jozze) zvečer

126 P, letnik 1990, prodam. Tel.: (063) 25-105

SWIFT 1,3 GS, letnik 6/90, prodam za 19.000 DEM v dinarski protivrednosti ali menjam za cenejše vozilo. Tel.: (063) 21-086

R 4 GTL letnik 3/88, registriran do 3/92, prodam, cena 5.500 DEM. Golub Marjan, Topolšica 46

126 P, letnik 1988, registriran do 5/92, prodam. Tel.: (068) 42-453

AX 11 TRS, letnik 3/90, prevoženih 12.860 km, metalik barve, prodam za 15.000 DEM. Tel.: (063) 773-120

GOLF JXD, letnik 1986, prodam za 12.500 DEM. Tel.: (063) 721-114

LADA SAMARA, nova, metalik siva, 5 vrat, prodam, cena 11.800 DEM. Tel.: (049) 21-994

Z Skala 55, garažirana, letnik 10/89, prodam, cena po dogovoru. Tel.: (0601) 71-666

126 P, 7/86, 26.000 km, garažiran, prodam. Tel.: (0608) 32-101

JUGO 55 Koral, letnik 1990, registriran 5/91, prodam, cena po dogovoru. Tel.: (0601) 24-037

JUGO KORAL 65, letnik 4/89, prodam ali menjam za diesel Golfa S paket. Tel.: (063) 742-443

R 4 GTL, letnik 1989, bele barve, registriran do 6/92, prodam. Tel.: (063) 28-044

PEUGEOT 505 GL diesel, letnik 10/87, možna zamenjava za cenejše. Tel.: (049) 84-222 ali 50-234

126 P, letnik 8/1987, prevoženih 30.000 km, dobro ohranjen, garažiran, cena po dogovoru. Tel.: (063) 742-163

RENAULT 4 GTL, letnik 1985 prodam ali menjam za starejši letnik z doplačilom. Tel.: (062) 813-078

JUGO KORAL 45, prodam, letnik 12/88, prva registracija 1989. Tel.: (063) 36-383

PASAT TURBO diesel, prodam, letnik 1991 z dodatno opremo. Stjepan Pustički Adamovec, Beštaki 21, Sesvete
Nadaljevanje na 23. strani

SELMAR d.o.o.

AVTO SELMAR P.C. KOVINOTEHNA HUDINJA

(Mariborska c.)
tel: 063/32-524
fax: 063/34-315

HIT PONUDBA VOZILA PEUGEOT

SPREJEMAMO NAROČILA IN VPLAČILA ZA VSA VOZILA IZ PROGRAMA POSEBNA UGODNOST – DOBAVA TAKOJ – UGODNA CENA
PEUGEOT 205 LOOK – 18.500 DEM (dinarska protivrednost)
Z VSEMI DAJATVAMI IN VSI OSTALI MODELI PEUGEOTA
NUDIMO TUDI UGODNO PRODAJO VSEH TIPOV OPEL KADETT, VECTRA, CITROËN, RENAULT, GOLF, ŠKODA – tovarniška cena 214.000 din
DOBAVA TAKOJ!
VSA VOZILA LAHKO KUPITE PO SISTEMU STARO ZA NOVO – ODKUP NEGLEDE NA TIP VOZILA IN STAROST DO 5 LET VOZILA

UGODNA PONUDBA CAMP PRIKOLIC, ADRIA, CARGO PRIKOLIC (primerno za prodajo raznega blaga na terenu) in BIFE PRIKOLICE.
V SVOJEM PROGRAMU VAM PONUJAMO MOTORNA KOLESNA TORI – AS IN CROSS IZVEDBE.

DELOVNI ČAS: OD 8.00 DO 17.00
SOBOTA: OD 8.00 DO 12.00

P.C. KOVINOTEHNA
HUDINJA – Mariborska
tel: 063-32-524
fax: 063-34-315

NAJCENEJE IN NAJHITREJE DO AVTOMOBILA!

AVT

d.o.o.
avto trgovski salon
vlastništvo SEAT in IAE

AVTUKLEPARSTVO IN LIČARSTVO
SERVIS

tel. 063/776-501, 776-616 fax: 063/776-770

PRODAJA IN SERVIS VOZIL

IBIZA 1,2i in 1,5i – NOV DESIGN
TERRA 1,4 D FURGON
TOLEDO 1,6i; 1,8i; 2,0i; 16 V; 1,9 TD(diesel)

NOVO TOLEDO LIMUZINA

ŽELITE UDOBNO, ELEGANTNO, EKONOMIČNO VOŽNJO, VAM JE VŠEČ HITRA IN VARNA VOŽNJA. SEAT TOLEDO JE AVTO ZA VAS.

Nudimo prodajo po sistemu staro za novo za dinarsko plačilo, naša ponudba vključuje kompletne ličarske in kleparske usluge, vlečno službo, prijavo in ocenitev škode poškodb vozil za zavarovalnico in odkup.

Zamenjujemo tudi počeno in popravimo poškodovano vetrobransko steklo.

SE PRIPOROČAMO
OBIŠČITE NAS

PRODAJA IN SERVIS
AVTOMOBILSKIH PNEVMATIK
DEJAN ŠTEFANČIČ

delavnica:
63311 ŠEMPETER 24

stanovanje:
63000 Celje
Ljubljanska 54
tel.: 063/28-695

TRGOVINSKA DEJAVNOST:

- PRODAJA GUM CELOTNEGA PROGRAMA SAVE KRANJ IN UVOŽENIH GUM (MICHELIN, PIRELLI, KLEBER...) ZA OSEBNA IN POLTOVORNA VOZILA
- PRODAJA GUM ZA TOVORNA VOZILA IN KMETIJSKE STROJE OD DOMAČIH PROIZVAJALCEV IN IZ UVOZA (PO NAROČILU)
- PRODAJA GUM ZA MOTORJE IZ UVOZA
- PRODAJA OBNOVLJENIH GUM RAZLIČNIH DIMENZIJ

SERVIS ZA GUME:

- MONTAŽA VSEH VRST GUM ZA OSEBNA IN POLTOVORNA VOZILA, MOTORJE IN KMETIJSKE STROJE
- KVALITETNO IN NATANČNO URAVNOTEŽENJE KOLES OSEBNIH VOZIL IN MOTORJEV Z ELEKTRONSKIM DIGITALNIM APARATOM
- POPRAVILO POŠKODOVANIH PNEVMATIK ZA OSEBNA, POLTOVORNA, TOVORNA VOZILA IN KMETIJSKO MEHANIZACIJO PO NEMŠKEM SISTEMU TIP-TOP

SPLOŠNO IN AVTOTAPETNIŠTVO – ŠTURM

Prušnikova 27, VOJNIK (cesta proti šoli)

VRŠIMO:

VSE VRSTE AVTOTAPETNIŠKIH DEL

- Izdelovanje AVTO-PREVLEK po naročilu za vse tipe motornih vozil
- KRPANJE STARIH IN IZDELOVANJE NOVIH AVTO-CERAD
- POPRAVILA KAMP OPREME (balдахini, ležalniki)
- IZDELOVANJE CERAD ZA RAZNE KONSTRUKCIJE

VSE VRSTE POHIŠTVENO-TAPETNIŠKIH DEL

- blazinjenje vseh vrst pohištva, vključno stilno pohištvo,
- tapciranje vrat.

IZVAJAMO:

- TAPETNIŠKE ADAPTACIJE V LOKALIH
- DELA NA TERENU
- NUJNA DELA OPRAVIMO ČEZ NOČ

Vse informacije dobite po telefonu (063) 34-487 od 18. ure dalje!

MERX

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE, p. o. CELJE

AVTOTEHNIKA

Bežigrajska 13

MI SKRIBIMO, DA SE BOSTE TUDI VI PRI VOŽNJI
POČUTILI KOT DOMA!

– MOŽNOST NAKUPA VOZIL STARIH IN NOVIH PO SISTEMU LIZING

– PO SISTEMU LIZING LAHKO KUPITE VOZILARENAULT, CIMOS, VOLKSWAGEN, ŠKODA IN OPEL VECTRA. VOZILA ŠKODA DOBAVA TAKOJ!

Informacije tel. 063/37-131 ali 063/38-511
Tx: 38-725

KO SEŠTEJETE VSE – IZBERITE PRI NAS!

SUBARU industrijaimport

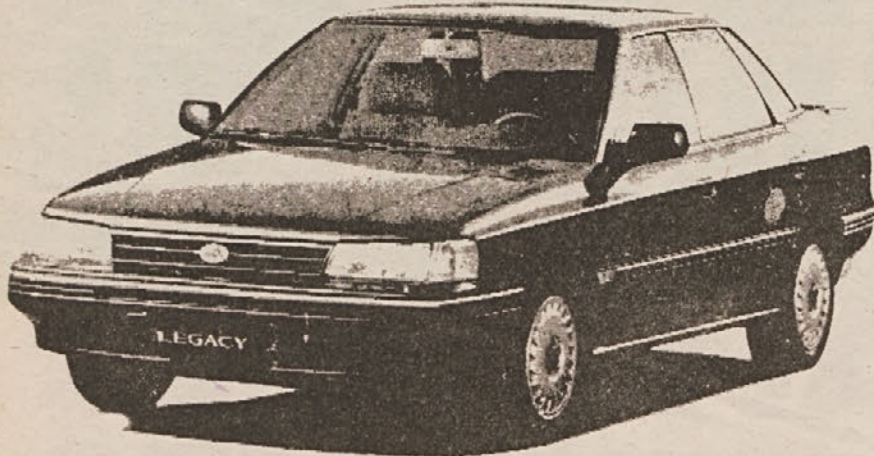
Iz našega prodajnega programa vam ponujamo naslednje avtomobile Subaru:

- SUBARU JUSTY J 2 WD, 997 ccm/55 KM
- SUBARU JUSTY J 12 4 WD, 1189 ccm/74 KM
- SUBARU LEGACY SEDAN 1.8 2 WD 1791 ccm/103 KM
- SUBARU LEGACY KOMBI 1.8 4 WD, 1791 ccm/103 KM

Količine so omejene.

TAKOJŠNJA DOBAVA.

POSEBNA PONUDBA ZA OBRTRNIKE IN PODJETJA!
PRODAJA »STARO ZA NOVO«.

Legacy limuzina 2 WD - možnost poskusne vožnje
4 WD - pogon na vsa štiri kolesa.

NA GORENJSKEM SEJMU V KRANJU V HALI A DO 18. 8. 91

Informacije in ogled vozil tudi: INDUSTRIAIMPORT, Titova 48, LJUBLJANA,

☎ 061/325-788 in 314-752

Blagovnica KOKRA Globus v Kranju, ☎ 064/214-761

JUGO KORAL 55, letnik 1990, prodam. Tel.: (063) 831-276

GOLF JX diesel, prodam, letnik 1988 in Golf JGL diesel, letnik 1983. Tel.: (063) 33-561

JUGO 45, letnik 1989, prodam. Tel.: (063) 27-111 interna 266

R 18 TLJ, letnik 1987, prevoženih 62.000 km, registriran do 2. 6. 1992, prodam. Tel.: (062) 34-179

LADA SAMARA, letnik 1987, registrirano do oktobra 1991, prodam, cena 6.500 DEM. Tel.: (0601) 41-624

LADA SAMARA, letnik 1989, registrirano do 8/92, prodam, cena 9.500 DEM. Tel.: (063) 748-025

LADA NIVA, letnik 1983, registrirana do 3/92, prodam, cena 4.800 DEM. Delčnjak, Strmec pri Vojniku 71

OPEL KADET, letnik 1984, prodam, cena 11.000 DEM, v račun vzamem cenejši avto. Pajenk Bojan, Ul. Bačke Palanke 12, Zalec

RENAULT 4, letnik 1987, prodam, cena 4.200 DEM. Pajenk Bojan, Ul. Bačke Palanke 12, Zalec

OPEL ASCONA 1.3, letnik 12/82, ugodno prodam. Tel.: (0608) 81-122

126 P, letnik 1979, registriran do 5/92, prodam, cena 1.100 DEM. Trefalt Zdravko, Planinska 19, Sevnica

VISO 11 RE super, letnik 1985, prevoženih 80.000 km, prodam. Kračun Martin, Bezenškovo Bukovje 9, Frankolovo

R4, letnik 1984, registriran do 4/92, prodam, cena 3.300 DEM. Tel.: (063) 882-885

OPEL KADET 1.3 S limuzina GLS, letnik 1986, prevoženih 47.000 km, rdeče barve in Pasat GI 1600, bencin, letnik 1991 (nov), prodam, cena po dogovoru. Tel.: (0608) 79-727

R 11, letnik 1987, prodam. Tel.: (063) 736-307

CITROEN AX 14 TGD, nov, prodam za 18.500 DEM. Tel.: (041) 159-651

LADO SAMARO, letnik 12/86, registrirano do 3/92, prodam, cena 150.000 din. Tel.: (0602) 21-277

LADO 1300 riva, letnik 1989, prodam ali menjam za golfa. Tel.: (0601) 23-503

R 11 GIL, letnik 1987, prevoženih 38.000 km, rdeče barve, odlično ohranjen, prodam ali menjam za golf diesel, letnik 1991 z doplačilom. Tel.: (0601) 23-503

ŠKODO FAVORIT 135 L prodam, cena 11.000 DEM. Tel.: (041) 268-745

HONDA CIVIC GL, letnik 7/89, prodam za 18.900 DEM ali menjam za manjši avto do 4.500 DEM. Tel.: (062) 631-131 ali 301-346

CITROEN BX 16 TRS, letnik 12/83, lepo ohranjen, registriran do 2/92, prodam. Tel.: (063) 39-102 doma, 26-819 služba

FIAT ritmo 105 TC, letnik 1983 in Lado rivo 1300, letnik 1986, ugodno prodam. Tel.: (0608) 67-568

ZASTAVO 128, letnik 1989, prevoženih 21.000 km, cena 6.800 DEM, prodam. Herga Oto, Rogozniška 4, 62250 Ptuj

126 P BIS 700, letnik 1990, prevoženih 9.000 km, prodam. Tel.: (068) 28-751

OSTALO

PARCELO primerno za vikend, prodam. Tel.: (063) 776-872

V NAJEM vzamemo prostor za vaje in koncerte, prireditve in žure. Tel.: (063) 25-331 - dopoldan, 26-097 popoldan

3000 starejših in novejših knjig prodam. Ogled ob sobotah od 9-14. ure, na podstrešju gledališča na Jesenicah. Tel.: (064) 84-058

KOZO, dobro mlekarico, z mladičem, etažno peč (malo rabljeno), prodam. Tel.: (063) 742-316 od 18. - 19. ure

PRODAM motokultivator Kosor z rotacijskim plugom, za 60% nabavne cene. Tel.: (063) 857-888 popoldan

MANJŠO HIŠO z vrtom + garaža, prodam. Cena 22.000 DEM. Zupanc Franc, Gomilsko 76, Gomilsko

PO UGODNO CENI prodamo otroško posteljico bele barve. Cena 1900,00 din. Tel.: (063) 38-350

NAJAMEM cenejšo hišo ali stanovanje. Tel.: (063) 27-606

VIDEOREKORDER HQ VHS Samsung, prodam. Tel.: (063) 32-042

KUMARE za vlaganje, prodamo. Tel.: (063) 701-081, vsak dan

PRODAM: italijanski otroški voziček, kombiniran, globok in športni s preginjali ter spalno vrečo. Žensko športno kolo Maraton. Tel.: (063) 38-492

ORIGINAL Vilerjeve gobeline, prodam. Tel.: (063) 32-668, kličite proti večeru od 19. do 20. ure

DEKLE po poklicu vrtnarka, išče redno ali honorarno zaposlitev. Sprejem tudi delo v gostinstvu. Ačko Danica, Črnova 30, Velenje

LESENO mizo, masivno, in dve klopi z naslonjali, prodam. Primerno za vikend. Tel.: (063) 772-103 od 15^h dalje

CD Fischer AD 922, Fisher stolp 2x35 W, fotoaparati Minolta X-700, Zoom 24-50, 135, 300, Flash, prodam. Tel.: (0608) 32-101

ŠARPLANINCE stare 9 tednov z rodovnikom in cepljenje, prodam. Tel.: (068) 42-453

PRODAM parcelo v okolici Dobrne (1 ha). Tel.: (063) 27-151 po 20. uri

ZAZIDALNO parcelo v Celju ali njegovi okolici, kupim. Tel.: (063) 31-855

OTROŠKO ŠPORTNO kolo, novo, prodam, cena 3.000,00 din. Kmecl Anica, Trnovlje 149, Celje

DOBRO OHRANJEN pletilni stroj Singer Memo-2, prodam, cena ugodna. Tel.: (063) 36-913

IŠČEM PROSTOR z elektriko za vaje in večji glasbeni projekt. Tel.: (063) 21-178

UGODNO PRODAM levi sprednji blatnik, komplet za Wartburga, starejši tip in barvni TV Akvarel, ekran 42 cm. Tel.: (063) 26-096 zvečer

NOVE DVIZNE GARAJNE VRATE ugodno prodam. Tel.: (063) 36-638

INŠTURIRAM matematiko, fiziko, angleščino ter prevajam strokovno angleško literaturo. Tel.: (063) 37-315

VULKANIZACIJA

- kakovostne vulkanizerske storitve
- obnavljanje gum
- pestra ponudba gum
- zamenjava (staro za novo)

tel: 063/38-117

AVTOPRALNICA

AVTOVID

Globoče 14, VOJNIK, tel.: (063) 772-483

AVTO DELI PRODAJA IN NAKUP RABLJENIH VOZIL

MOTOR APN 6S, skoraj nov, prodam po izredno nizki ceni. Tel.: (063) 27-064

OMARO in pisalno mizo, ugodno prodam. Tel.: (063) 35-321

TOMOS AVTOMATIK A3L, letnik 1988, skoraj nevozen, ugodno prodam. Cena po dogovoru. Tel.: (063) 31-803 po 14. uri

V ANDRAŽU prodam zapuščeno manjšo kmetijo in eno manjšo starejšo stanovanjsko hišo. Ceni zelo ugodni. Tel.: (063) 856-899 od 7.00 do 14.00 ure

MOTOKULTIVATOR Gorenje Univerzal s prikolico in frezo, prodam. Tel.: (063) 855-545

PRALNI STROJ Gorenje, prodam. Tel.: (063) 701-804

CD Camacrown, prodam, 1 leto, cena 350 DEM. Tel.: (063) 27-064 (Matejka)

UGODNO PRODAM popolnoma nov Iskrin časovno krmilni mehanizem (števec za nočni - cenejši električni tok), TKM 5 - 12 220 V. Ni - Cd baterije vgrajene v mehanizem. Tel.: (063) 37-303

VESPO PIAGGIO 150, registrirano do 7/92, ter fotoaparati Canon AE-1 program, ugodno prodam. Tel.: (063) 856-318

ZELO POCENI prodam vino iz brajde in modro frankinjo oziroma menjam za hrastov ali smrekov les. Tel.: (063) 781-043

MOŠKO ŠPORTNO KOLO Rog-Maraton, na 10 prestav, prodam. Cena 4.000,00 din. Tel.: (063) 772-044 17-18 uri ali 25-557 10-12 ure

ZAMENJAM dvoipolsobno stanovanje s teraso v Novi vasi za enako ali pol sobe manjšo stanovanje ali večje v centru, ni pa pogoji, Nova vas ne pride v poštev. Tel.: (063) 37-327

KLUBSKO MIZO 110x60x45 cm, dva taboreja in šotor za dve osebi ugodno prodam. Tel.: (063) 21-161

KORUZO neškropljeno, lansko, tip KWS Atlet, prodam (semena). Tel.: (063) 701-337

STAREJŠO HIŠO s toplovodnim ogrevanjem prodam za 70.000 DEM. Hiša je v Pesju pri Velenju. Tel.: (063) 856-899 od 8. do 14. ure

RAZTEGLJIVI TROSED, 1 leto star, dobro ohranjen, ugodno prodam. Tel.: (063) 36-527

PRODAM kavč in dva fotelja, rabljeno šest mesecev. Tel.: (063) 28-340

ŠPORTNO KOLO (6 prestav), starejše, prodam po ugodni ceni. Edi Fidler, Ivenca 12, 63212 Vojnik

VIOLINO - CELINKO, z lokom in kovčkom, primerno za učenje v glasbeni šoli, prodam. Tel.: (063) 737-026

NOV ŠIVALNI STROJ Toyota, pralni stroj Gorenje in kolo Rog Sprint, prodam. Cena in način plačila po dogovoru. Tel.: (063) 28-010

V SKORNEM PRI ŠOŠTANJU prodam vikend po zelo ugodni ceni. Tel.: (063) 856-899

UGODNO PRODAM skoraj novo ročno tračilko Bosch PB (600 w) in krožno žago Black & Decker DN 227 (550 W), syntehesizer Yamaha DX 7 IID. Tel.: (063) 21-178

HOROSKOP od 15. 8. do 21. 8.

Oven 21. 3.-20. 4.

Drobne napetosti v odnosu do partnerja bodo popustile, če boste znali ohraniti treznost. Tako vam ne bo zmanjkalo dobre volje, ki jo boste še kako potrebovali, da bi se lahko spopadli s starim problemom. Srečne številke 14, 15, 28, 31.

Bik 21. 4.-20. 5.

Morali boste napeti vse sile, da bi prišli korak bliže do svojega cilja. Imate možnost, da na koncu dosežete več kot pričakujete, poravnati pa bo treba manjši račun. Ne zanemarjajte svojega partnerja. Srečne številke 9, 18, 23, 24.

Dvojčka 21. 5.-21. 6.

Pomembno bo, da boste ohranili pokončno držo in se ne boste dali spraviti v koš. Doživeli boste nekaj nepredvidenega in se šele, ko bo prepozno, zavedli posledic. Zelo koristen bi bil temeljit počitek. Srečne številke 12, 27, 33, 40.

Rak 22. 6.-22. 7.

V prihodnjih dneh boste imeli srčne težave in nekaj neprijetnosti v družinskem krogu. Partnerju ničesar ne popuščajte, ampak mu pokažite, kaj in kdo ste. Slabega zdravstvenega počutja nikar ne zanemarjajte. Srečne številke 1, 3, 7, 9.

Lev 23. 7.-23. 8.

Potegnili ste nerodno potezo, ki bi jo radi popravili, a je prav mogoče, da boste vse še bolj zapletli. Poskušajte v igri na srečo. Ob koncu tedna vas bo nekdo skušal izzvati, a se mu lepo raje ognite. Srečne številke 3, 5, 10, 11.

Devica 24. 8.-23. 9.

Prepričani ste v svojo nezmotljivost, a sledilo bo veliko razočaranje. Ne igrajte se z zdravjem. O potovanju v tujo deželo dobro premislite. Partner vas bo skušal izzvati, odkrijte mu vse karte. Srečne številke 4, 8, 12, 35.

Tehtnica 24. 9.-23. 10.

Ob koncu tedna se vam bo odvalil kamen od srca, a vas bo neka stvar hitro spet zelo obremenila. Vzemite si dovolj časa za premislek, preden se boste odločili za zapravljanje denarja. Previdnost v prometu. Srečne številke 7, 11, 12, 34.

Škorpion 24. 10.-22. 11.

Nekdo bi vam rad vrgel kakšno poleno pod nogo, česar pa si ne ženite k srcu, ampak se z njim odkrito pogovorite. Prihodnji dnevi vam bodo prinesli nekaj več denarja kot ste računali. Pazite na zdravje. Srečne številke 6, 16, 22, 31.

Strelec 23. 11.-21. 12.

Imeli boste nekaj osebnih problemov, ki se jih ne bo dalo rešiti, zato pamet v roke in jih odložite. Se nič ne mudi. Uresničite načrt, za katerega ste se odločili že spomladi, zdaj je čas, kasneje bo prepozno. Srečne številke 13, 14, 28, 34.

Kozorog 22. 12.-20. 1.

Še nikoli vam ni šlo vse tako gladko, kot bo šlo v prihodnjih dneh, vendar ne prepuščajte vse toku dogodkov. Srečanje s starim znancem vam bo dalo misliti in vam odkrilo novo, zelo pomembno resnico. Srečne številke 13, 19, 20, 41.

Vodnar 21. 1.-19. 2.

Ob koncu tedna boste uživali - na vidiku je namreč nenadejan uspeh. Nepredvideni izdatki vam bodo precej izpraznili denarnico, partnerju pa le izpolnite obljubljeno. Ponudbo si dobro oglejte z vseh strani. Srečne številke 7, 14, 23, 27.

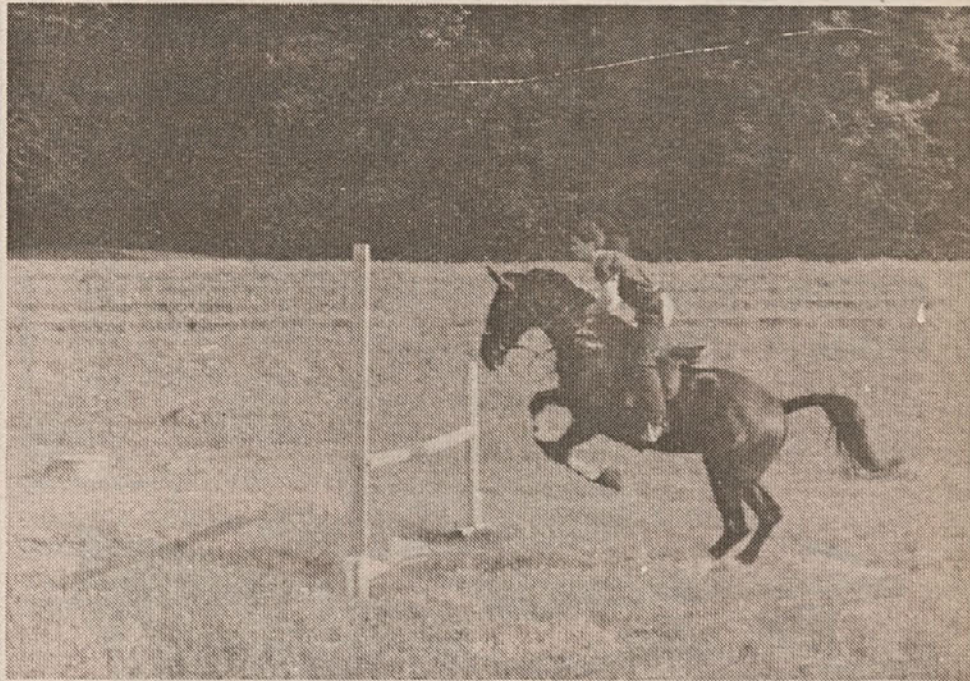

Ribi 20. 2. 20. 3.

Čeprav se zdravstveno ne boste počutili najbolje, ni nevarnosti resnejšega obolenja. Teden bo prinesel precej razburljivih dogodkov. Odločitev za potovanje ne bo lahka, vas bo pa povsem prenovila. Srečne številke 3, 20, 29, 38.

KONJENIŠKI SPEKTAKEL V GOTOVLJAH

S konjem do avta

V Gotovljah pri Žalcu skupina mladih podjetnikov že nekaj časa skuša oživeti konjeniški šport, ki je bil nekoč v Savinjski dolini že zelo razširjen. Miro Novak, Peter Janič, Zdenko Pilih, Uroš Godec, Silva Kač, Štefan Han, Ervin Čas, mladi podjetniki, so v Gotovljah ustanovili konjeniški klub, kjer v Novakovem hlevu hranijo dvanajst grl.

Največji uspeh so doslej dosegli letos kot ekipni državni prvaki v preskakovanju ovir. Dekleta so za las izgubila prvo mesto. Seniorji so bili tretji. Med slovenskimi konjeniški klubi Krumparg, Ljubljana, Sežana, Gorica, Struga, Kamnica, Rogaška, Celje, Mozirje, sodijo Gotovlje med tiste, ki so dosegle največ. Prizadevni organizatorji so za to soboto, 17. avgusta in nedeljo 18. avgusta, pripravili velik turnir »AVTOSKOK GOTOVLJE 91«, kjer dobi zmagovalec za nagrado osebni avtomobil. Nagrada za juniorje pa je Riflov motor Mery. Ljubiteljem konjeniškega športa se v Gotovljah obeta prireditve, kot je bila tista tri dni pred vojno ob tekmovanju »Alpe Jadran«.

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA